

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7079

C 133

30e jaargang

18 mei 1987

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
87/C 133/01	nr. 19/86 van mevrouw Vera Squarcialupi aan de Commissie Betreft: Invoer van door de Verenigde Staten geweigerde paddestoelen in Italië (Aanvullend antwoord)	1
87/C 133/02	nr. 621/86 van de heer Carlos Bencomo Mendoza aan de Commissie Betreft: Financiering door de Gemeenschap van de bouw van het vliegveld op het eiland Gomera	1
87/C 133/03	nr. 680/86 van de heer Michelangelo Ciancaglini aan de Commissie Betreft: Uitzending van het programma van de RAI in België	2
87/C 133/04	nr. 696/86 van de heer Kenneth Collings aan de Commissie Betreft: Vacature leidinggevende functie bij het Voorlichtingskantoor in Londen	2
87/C 133/05	nr. 1975/86 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Vacature bij het persbureau van de Commissie in Londen	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 696/86 en nr. 1975/86	3
87/C 133/06	nr. 707/86 van de heer Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: „Niet-vervolgning” van fraude van de EG-begroting (Aanvullend antwoord)	3
87/C 133/07	nr. 728/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Deense discriminatie van buitenlands bier	4
87/C 133/08	nr. 759/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Persbureau van de Europese Gemeenschap	4
87/C 133/09	nr. 838/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: De export van witte wijn naar de Verenigde Staten — Amerikaanse contingentenregels en invoerrechten	4
87/C 133/10	nr. 884/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Toeristische attracties in Lissabon	5
87/C 133/11	nr. 953/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Regeling voedseloverschotten — Gebruik door minder-begoeden	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 133/12	nr. 959/86 van de heer James Elles aan de Commissie Betreft: Terminologie voor de aanduiding van de Europese Gemeenschappen	6
87/C 133/13	nr. 1014/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Invoer van avocado's in 1985	6
87/C 133/14	nr. 1049/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Doorgifte van RTL-plus-programma's via de kabel te Bremen	7
87/C 133/15	nr. 1054/86 van de heer Alasdair Hutton aan de Commissie Betreft: Steun voor audiovisuele informatie	8
87/C 133/16	nr. 1087/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Radioactief hooi	8
87/C 133/17	nr. 1129/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Communautair optreden ter bevordering van de oprichting van coöperaties van kleine en middelgrote ondernemingen in de sector toerisme	8
87/C 133/18	nr. 1130/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Europese school voor Journalistiek	9
87/C 133/19	nr. 1163/86 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Besluit van de Commissie van 30 april 1986 inzake richtsnoeren voor het beheer van het ESF	9
87/C 133/20	nr. 1169/86 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Financiering van kerncentrales	10
87/C 133/21	nr. 1214/86 van de heer Otmar Franz aan de Commissie Betreft: Toelaatbaarheid van investeringssubsidies voor ondernemingen die zowel in de sector staalproductie als staalverwerking werkzaam zijn	10
87/C 133/22	nr. 1234/86 van de heer José Happart aan de Commissie Betreft: Gebruik van landbouwoverschotten ten gunste van de vierde wereld	11
87/C 133/23	nr. 1253/86 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Overlast voor EEG-burgers bij binnenkomst in de VS	11
87/C 133/24	nr. 1287/86 van de heer Joachim Dalsass aan de Commissie Betreft: Financiering van het initiatief „Vrouwen helpen vrouwen”, een door het Katholischer Familienverband van Zuid-Tirol in Bozen (Bolzano) opgericht bureau	12
87/C 133/25	nr. 1327/86 van de heer Axel Zarges aan de Commissie Betreft: Financiële steun aan organisaties in de Europese Gemeenschap die voor dieren, wild, natuurbescherming, milieubescherming, enz. opkomen	12
87/C 133/26	nr. 1338/86 van de heer Terence Pitt aan de Commissie Betreft: De markt van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de import van zware aanhangwagens	13
87/C 133/27	nr. 1366/86 van de heer Edward Newman aan de Commissie Betreft: Import van Namibische en Zuidafrikaanse uraniumoxyde in de EEG	13
87/C 133/28	nr. 1368/86 van de heer Edward Newman aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom)	14
87/C 133/29	nr. 1370/86 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Melkprijs voor de consument	14
87/C 133/30	nr. 1379/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Stralingsgraad in voedsel	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 133/31	nr. 1388/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Regeling inzake namaak-melkprodukten	15
87/C 133/32	nr. 1396/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Uitvoer van gerst uit Noord-Engeland	16
87/C 133/33	nr. 1397/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Leraren vreemde talen in Groot-Brittannië	16
87/C 133/34	nr. 1398/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Britse leraren in Frankrijk, Duitsland, België en Italië	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1397/86 en nr. 1398/86	16
87/C 133/35	nr. 1438/86 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Schapevleesmarkt	16
87/C 133/36	nr. 1443/86 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: Kippenvetmesterijen	17
87/C 133/37	nr. 1449/86 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Venture Fonds voor Europese media (EMVF)	17
87/C 133/38	nr. 1451/86 van de heer Willy Vernimmen aan de Commissie Betreft: EEG-steun voor Turkse gastarbeiders	18
87/C 133/39	nr. 1463/86 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Vrije vestiging van tandartsen	18
87/C 133/40	nr. 1469/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Sociale bijstand in de ijzer- en staalindustrie	19
87/C 133/41	nr. 1479/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Publikatie over festiviteiten en toeristische manifestaties in de Europese Gemeenschap ..	20
87/C 133/42	nr. 1487/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Beschermheerschap van de Commissie bij sportmanifestaties	20
87/C 133/43	nr. 1492/86 van de heer William Newton Dunn aan de Commissie Betreft: Uitwisselingen met Hongaarse scholen	21
87/C 133/44	nr. 1500/86 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: De wolf (Canis lupus signatus) en andere te beschermen diersoorten in Spanje en Portugal en de aanleg van naald- en eucalyptus-productiebossen	21
87/C 133/45	nr. 1503/86 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Afschaffing van de terugkeerpriemte ten behoeve van Grieken, Spanjaarden en Portugezen die Frankrijk verlaten	22
87/C 133/46	nr. 1511/86 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Zwangerschapstoelage en moederschapstoelage	23
87/C 133/47	nr. 1517/86 van de heer John McCartin aan de Commissie Betreft: Harmonisering van rijexamenprocedures	24
87/C 133/48	nr. 1521/86 van de heer Michael Hindley aan de Commissie Betreft: Verkoop van 100 000 ton rundvlees aan Brazilië	24

(Vervolg z.o.z.)

87/C 133/49	nr. 1530/86 van de heer Alasdair Hutton aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van ingezetenen van de Europese Gemeenschap in Griekenland	24
87/C 133/50	nr. 1534/86 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Betaling van een som geld door de regering van de deelstaat Baden-Württemberg aan de automobiefabrikant Daimler-Benz voor het bouwrijp maken van een bouwterrein bij Rastatt	25
87/C 133/51	nr. 1588/86 van de heer Victor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Indeling van Valle del Erro (Navarra, Spanje) bij de regio Baja Montana	26
87/C 133/52	nr. 1613/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Telling van leerlingen van buitenlandse ouders (al dan niet uit de EG) in het kleuter- en lager onderwijs in België	26
87/C 133/53	nr. 1691/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Wettigheid van Belgische maatregelen op onderwijsgebied	26
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1613/86 en nr. 1691/86	27
87/C 133/54	nr. 1616/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche	27
87/C 133/55	nr. 1630/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Illegale verkoop van woningen in Frankrijk	27
87/C 133/56	nr. 1646/86 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Invoer van eieren niet geschikt voor menselijke consumptie vanuit Frankrijk	28
87/C 133/57	nr. 1649/86 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: Toestand van gewetensbezwaarden in Griekenland	28
87/C 133/58	nr. 1650/86 van de heer Alfons Boesmans aan de Commissie Betreft: De situatie van de gewetensbezwaarden in België	28
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1649/86 en nr. 1650/86	29
87/C 133/59	nr. 1684/86 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Onderscheid tussen leerlingen wier ouders in België belastingplichtig zijn en die waarbij dit niet het geval is	29
87/C 133/60	nr. 1685/86 van de heer Alasdair Hutton aan de Commissie Betreft: Communicatie tussen de Commissie en de Lid-Staten	29
87/C 133/61	nr. 1695/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Subsidie of accijnsontheffing voor in de landbouw gebruikte brandstoffen	30
87/C 133/62	nr. 1697/86 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: De Europese scholen te Brussel	30
87/C 133/63	nr. 1704/86 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de maatregelen inzake de melkquota	31
87/C 133/64	nr. 1729/86 van de leden Giorgio Almirante, Antonino Tripodi en Pino Romualdi aan de Commissie Betreft: Beheer van gelden van het Europees Sociaal Fonds door Intercoascit te Bonn	32
87/C 133/65	nr. 1744/86 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid van mindervaliden	33
87/C 133/66	nr. 1759/86 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: BTW op medische apparatuur	34
87/C 133/67	nr. 1762/86 van de heer Pierre Bernard-Reymond aan de Commissie Betreft: Motorvoertuigen in de Lid-Staten van de Gemeenschap	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 133/68	nr. 1768/86 van de heren Mauro Chiabrandò, Nino Pisoni en Franco Borgo aan de Commissie Betreft: Premie voor het opfokken van kalveren in eigen bedrijf	35
87/C 133/69	nr. 1775/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de wetgevingen inzake collectief ontslag	35
87/C 133/70	nr. 1782/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Verstrekking van bepaalde gegevens over de werkgelegenheid door ondernemingen in de staalindustrie	36
87/C 133/71	nr. 1783/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Beperkingen op verplaatsing en verblijf van werknemers en hun familie in de Gemeenschap	36
87/C 133/72	nr. 1784/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever	37
87/C 133/73	nr. 1786/86 van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Veiligheidssignalering op de arbeidsplaats	37
87/C 133/74	nr. 1795/86 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden voor personen die in de toeristische sector werkzaam zijn	37
87/C 133/75	nr. 1806/86 van de heer Derek Prag aan de Commissie Betreft: Communautaire normen voor kentekenplaten	38
87/C 133/76	nr. 1819/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Bijenteelt — imkercoöperaties	38
87/C 133/77	nr. 1843/86 van de heer Emmanuel Maffre-Baugé aan de Commissie Betreft: Uitbreiding kurkproductie	38
87/C 133/78	nr. 1845/86 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Anabole middelen in de veehouderij	39
87/C 133/79	nr. 1850/86 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Plannen voor de bouw van een opwerkingsfabriek voor radioactief afval in België	39
87/C 133/80	nr. 1940/86 van de heer Jef Ulburghs aan de Commissie Betreft: Participatie in een opwerkingsfabriek in Mol(België)	39
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1850/86 en nr. 1940/86	39
87/C 133/81	nr. 1854/86 van de leden Jean-Marie Vanlerenberghe, Jaques Mallet, Nicole Fontaine en Jean-Pierre Abelin aan de Commissie Betreft: Inschrijving door Europese firma's op de aanbesteding voor de aanleg van de luchthaven van Kansai (Japan)	39
87/C 133/82	nr. 1856/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Werkloze vrouwen	40
87/C 133/83	nr. 1859/86 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Hondsdolheid	40
87/C 133/84	nr. 1862/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Beschikbaarheid van informatierapporten die de Lid-Staten ter uitvoering van richtlijnen sturen	41
87/C 133/85	nr. 1863/86 van de heer Jon Gangoiti Llaguno aan de Commissie Betreft: Situatie van de Spaanse staalindustrie in de Gemeenschap	41

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 133/86	nr. 1866/86 van mevrouw Bodil Boserup aan de Commissie Betreft: Bevordering van de uitwisseling van jonge werknemers	42
87/C 133/87	nr. 1871/86 van de heer Luis Perinat Elio aan de Commissie Betreft: Selectiecriteria voor het medisch investeringsbeleid van de Gemeenschap	42
87/C 133/88	nr. 1874/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Woordenboek van de Europese Gemeenschap	43
87/C 133/89	nr. 1875/86 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: BTW op de activiteiten van watersportclubs	43
87/C 133/90	nr. 1878/86 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Rationalisatie van de betrekkingen tussen de Commissie en de landbouwministeries van de Lid-Staten	44
87/C 133/91	nr. 1883/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Sociale maatregelen in verband met de liberalisatie van de ijzer- en staalmarkt	44
87/C 133/92	nr. 1896/86 van de heer Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: De opstelling van de Lid-Staten bij de bestrijding van fraude en onregelmatigheden met EG-voorschriften	44
87/C 133/93	nr. 1902/86 van de heer Victor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Vrijwilligers in de derde wereld	45
87/C 133/94	nr. 1923/86 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Elektronische apparatuur	45
87/C 133/95	nr. 1929/86 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Angola	46
87/C 133/96	nr. 1930/86 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Angola	46
87/C 133/97	nr. 1934/86 van mevrouw Vera Squarzialupi aan de Commissie Betreft: Gebruik van psychofarmaceutische produkten	47
87/C 133/98	nr. 1938/86 van de heer Antonio Iodice aan de Commissie Betreft: Opleiding van apothekers	47
87/C 133/99	nr. 1941/86 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Weigering van de Commissie om gegevens te verstrekken aan een lid van het Europese Parlement	47
87/C 133/100	nr. 1949/86 van de heer José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Programma voor tijdelijke stillegging en opschorting van de kabeljauwvangst	48
87/C 133/101	nr. 1958/86 van de leden Pieter Dankert en Eisso Woltjer aan de Commissie Betreft: De kosten verband houdende met de openbare opslag van landbouwprodukten	48
87/C 133/102	nr. 1961/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Voorstel voor de spoorwegverbinding over de Dornoch Firth	49
87/C 133/103	nr. 1976/86 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Culturele hoofdstad van Europa	50
87/C 133/104	nr. 1979/86 van de heer Michael Hindley aan de Commissie Betreft: Zeep op basis van kwik	50

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 133/105	nr. 1991/86 van de heer Jean-Paul Bachy aan de Commissie Betreft: Openingstijden van sommige winkels tijdens het weekeinde	50
87/C 133/106	nr. 1992/86 van de heer Hans-Jürgen Zahorka aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de activiteit van de Export-Import Bank van de Verenigde Staten met het oog op de verlenging van de bankstatuten van 15 oktober 1986	51
87/C 133/107	nr. 2002/86 van de heer Robert Battersby aan de Commissie Betreft: Opleggen van boetes door de Commissie in mededingingszaken	52
87/C 133/108	nr. 2003/86 van de heer Victor Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Steun voor het herstel en de renovatie van oude historische wijken	52
87/C 133/109	nr. 2010/86 van de heer Otto Habsburg aan de Commissie Betreft: Steun aan zwarten in Zuid-Afrika	53
87/C 133/110	nr. 2433/86 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Vacatures bij de Commissie	53
87/C 133/111	nr. 2675/86 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Exploitatie van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen	53
87/C 133/112	nr. 2843/86 van de leden Alfred Lomas, Giosue Ligios, Carla Barbarella, Sylvester Barrett, Pieter Dankert, Rika De Backer-Van Ocken, Guido Fanti, José Garcia Raya, Marlène Lenz, Marcelle Lentz-Cornette, Paul Staes, Frederick Tuckman, Francis Wurtz aan de Raad Betreft: Buitenlandse schulden van de derde-wereldlanden	54
87/C 133/113	nr. 2938/86 van de heer Enrique Sapena Granell aan de Raad Betreft: Overgang van communautaire schepen naar goedkope vlaggen	55
87/C 133/114	nr. 3080/86 van mevrouw Martine Lehideux aan de Raad Betreft: De Aids-dreiging	55

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 19/86

van mevrouw Vera Squarcialupi (COM—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 april 1986)

(87/C 133/01)

Betreft: Invoer van door de Verenigde Staten geweigerde
paddestoelen in Italië

De vereniging van Italiaanse paddestoelenkwekers heeft onlangs bezwaar aangetekend over de afzet op de Italiaanse markt van verse en gedroogde paddestoelen uit China, Korea en Taiwan die volgens haar noch gezondheidskundig noch mycologisch zijn gekeurd. Voor de consument kunnen deze paddestoelen gevaar opleveren aangezien zij mede afkomstig zijn uit landen waar bestrijdingsmiddelen worden gebruikt die wegens hun gevaar in Italië niet zijn toegelaten. De paddestoelen werden ingevoerd via de Verenigde Staten die ze juist weigerden vanwege de giftige aard van de bestanddelen, welke bovendien het gewicht van de paddestoelen doen toenemen met 120 % terwijl het gewicht normaliter met 40—45 % daalt. Voorts zijn de voorschriften inzake etikettering niet geëerbiedigd aangezien de verpakking van de paddestoelen in blik de herkomst van het produkt niet vermeldt.

Kan de Commissie mededelen of dergelijke gevallen zich ook in andere Lid-Staten hebben voorgedaan en of in dit geval het informatiesysteem over gevaarlijke produkten in werking kan worden gesteld?

Aanvullend antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(5 februari 1987)

Als aanvulling op haar antwoord van 30 mei 1986 ⁽¹⁾, kan de Commissie het geachte Parlementslid thans mededelen dat naar de bedoelde gang van zaken door de Commissie bij Italië en andere Lid-Staten een onderzoek werd ingesteld, maar dat er geen bevestiging van werd verkregen. De Commissie heeft

daaruit afgeleid dat er geen gevaar voor de gezondheid bestaat en dat er geen reden is haar waarschuwingsregeling in werking te doen treden.

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 14. 7. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 621/86

van de heer Carlos Bencomo Mendoza (LDR—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 133/02)

Betreft: Financiering door de Gemeenschap van de bouw
van het vliegveld op het eiland Gomera

Het eiland Gomera beschikt niet over een luchthaven, waardoor zijn perifere ligging ten opzichte van de Gemeenschap nog wordt versterkt.

Kan de Commissie mededelen met welke middelen de Gemeenschap deelneemt aan de bouw van vliegvelden in de insulaire regio's?

Acht zij de financiering van infrastructuurvoorzieningen zoals op Gomera die een einde maken aan het isolement van zijn burgers en aldus zal bijdragen tot het doorzichtiger maken van het imago van Europa, mogelijk en wenselijk?

Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie

(3 december 1986)

De Commissie heeft voor dit soort projecten op het eiland Gomera nog geen aanvraag om financiële bijstand ontvangen.

Zij kan verzekeren dat een dergelijke aanvraag met de gepaste aandacht onderzocht zou worden met inachtneming

van de prioriteiten en beoordelingscriteria die in Verordening (EEG) nr. 1787/84 van de Raad van 19 juni 1984 inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽¹⁾ zijn vastgelegd.

Er zij in dit verband op gewezen dat het insulair en perifeer karakter van een regio een van de prioritaire criteria vormt bij de beoordeling van door de nationale autoriteiten aan de Commissie gerichte aanvragen om bijstand.

Bovendien zou de aanleg van een luchthaven op het eiland Gomera (Canarische eilanden), indien dit uit economisch en technisch oogpunt haalbaar blijkt, in aanmerking kunnen komen voor steun van de EIB, waarvan de belangrijkste taak immers het bevorderen van de regionale ontwikkeling is.

⁽¹⁾ PB nr. L 169 van 28. 6. 1984, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 680/86
van de heer Michelangelo Ciancaglini (PPE—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 juli 1986)
(87/C 133/03)

Betreft: Uitzending van het programma van de RAI in België

1. Kan de Commissie bevestigen dat de programma's van de RAI in België in sommige gemeentes worden uitgezonden, terwijl in andere de kabeltelevisiemaatschappijen zich zonder reden hiertegen verzetten?
2. Zo ja, is zij dan niet van mening dat door dit eigenmachtige gedrag het EEG-Verdrag, met name bepalingen die discriminatie van de burgers van de Gemeenschap verbieden en die inzake de vrije dienstverlening wordt overtreden? Vindt zij bovendien niet dat de weigering van sommige kabeltelevisiemaatschappijen om de programma's van de RAI uit te zenden een schending is van artikel 30 van het EEG-Verdrag, aangezien deze maatschappijen een monopoliepositie innemen?
3. Welke maatregelen denkt zij te treffen tegen deze discriminatie die een duidelijke schending van de geest en de letter van het EEG-Verdrag is?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(29 oktober 1986)

De Commissie is op de hoogte van de geschetste situatie die reeds aan de orde is gekomen in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 106/86 van de heer Kuijpers ⁽¹⁾, waarnaar het geachte Parlementslid zij verwezen.

Voorts is de Commissie doende met een onderzoek van de klacht betreffende het feit dat de programma's van de RAI in bepaalde gemeenten van Vlaams-Brabant niet worden doorgegeven.

⁽¹⁾ PB nr. C 91 van 6. 4. 1987, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 696/86
van de heer Kenneth Collins (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 juli 1986)
(87/C 133/04)

Betreft: Vacature leidinggevende functie bij het Voorlichtingskantoor in Londen

1. Is het de Commissie bekend dat het personeel van het Londense kantoor van de Commissie momenteel slecht gemotiveerd is en in onzekerheid verkeert en dat er in de kranten in het Verenigd Koninkrijk telkens weer geruchten opduiken over de leiding op dit kantoor?
2. Kan de Commissie mededelen welke procedures zijn gevolgd om de vacature te vervullen die bij het Londense kantoor van de Commissie is ontstaan na het vertrek van de heer George Scott? Kan zij mededelen hoeveel sollicitaties zijn binnengekomen van interne kandidaten en hoeveel van dezen zijn uitgenodigd voor een gesprek?
3. Kan de Commissie mededelen hoeveel sollicitaties op de door het vertrek van de heer George Scott bij het Londense kantoor van de Commissie ontstane vacature zijn binnengekomen na het plaatsen van advertenties in Britse kranten en kan zij mededelen hoeveel van deze kandidaten van buiten de Commissie kwamen? Kan zij verder mededelen welke procedures zijn gevolgd om een voordracht op te stellen en sollicitatiegesprekken te regelen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1975/86
van de heer Hugh McMahon (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1986)
(87/C 133/05)

Betreft: Vacature bij het persbureau van de Commissie in Londen

Kan de Commissie mededelen welke vorderingen zij tot nog toe heeft gemaakt bij haar pogingen om in deze vacature te voorzien? Kan zij de verzekering geven dat bij de aanstelling geen enkele politieke druk werd uitgeoefend door het Commissielid voor de interne markt, Lord Cockfield?

Gecombineerd antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 696/86 en nr. 1975/86
(30 januari 1987)

1. De Commissie hecht veel belang aan een goed functioneren van haar voorlichtingsbureaus, en zij is zeer betrokken bij alles wat het personeel ervan betreft.
 2. Voor de functie van hoofd van het Voorlichtingsbureau te Londen werden kandidaten gezocht in het kader van de roulering binnen de Instelling. Elf kandidaten bleken belangstelling te hebben voor deze functie, en hun persoonsdossiers werden vanuit het oogpunt van de vereiste kwalificaties aandachtig bekeken. Op grond van dit onderzoek werden twee kandidaten opgeroepen voor een onderhoud, ten einde beter te kunnen nagaan in hoeverre hun kwalificaties in overeenstemming waren met de voor het ambt gestelde eisen.
 3. Vervolgens stelde het Comité Roulering, de in dezen bevoegde instantie, vast dat geen van de kandidaten vanuit de Instelling over de gewenste kwalificaties voor de functie beschikte.
- Op 19 december 1986 nam de Commissie kennis van het besluit van het Comité Roulering. Daarop besloot zij:
- a) de verschillende stadia van de externe selectie die reeds hadden plaatsgevonden als van nul en gener waarde te beschouwen;
 - b) bij het Voorlichtingsbureau van de Commissie te Londen een tijdelijke A/3 post in te stellen;
 - c) voor de voorziening in deze tijdelijke post een nieuwe externe selectieprocedure op gang te brengen, voorafgegaan door de nodige publiciteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 707/86

van de heer Pieter Dankert (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1986)

(87/C 133/06)

Betreft: „Niet-vervolging” van fraude van de EG-begroting

Verdachten van een zeer omvangrijke fraude ten laste van de begroting van de Gemeenschap met de import van textiel kunnen niet verder worden vervolgd omdat het proces te lang duurt. Zo besliste het Amsterdamse Gerechtshof in „het proces van de eeuw” tegen I.B. uit Amstelveen, die zo'n 6 miljoen Hfl aan invoerrechten zou hebben ontdoken door goederen uit andere landen te laten komen dan het werkelijke land van herkomst.

1. Heeft de Commissie kennisgenomen van de beslissing van het Amsterdamse Gerechtshof dat verdachten in

voornoemde fraudezaak niet verder kunnen worden vervolgd, omdat er teveel tijd is verstreken tussen de aanhouding in 1980 en de behandeling van de zaak in hoger beroep, die gepland is voor september 1986?

2. Is de Commissie op de hoogte van het feit dat het in deze zaak kennelijk ruim anderhalf jaar heeft geduurd voordat het vonnis van de rechtbank op schrift gereed was en dat de lange duur van het proces een belangrijke reden is geweest om het beroep op artikel 6 van het Verdrag van de Rechten van de Mens te honoreren, waardoor verdachten de hen opgelegde boetes ontlopen?
3. Hebben de Nederlandse autoriteiten voldaan aan hun verplichtingen om in deze zaak de „ontdoken” invoerrechten alsnog aan de Gemeenschap beschikbaar te stellen? Zijn de gederfde invoerrechten, die in deze zaak worden geraamd op 6 miljoen, inmiddels aan de Gemeenschap afgedragen of zijn deze gelden door overmacht niet geïnd? Zo neen, wat is de Commissie voornemens te ondernemen?
4. Hebben de Nederlandse autoriteiten, gelet op de uitspraak van het Europese Hof van de rechten van de mens in de zaak Corigliano, in deze zaak het beroep op de „redelijke termijn”-clausule terecht gehonoreerd? Zo neen, waarom niet?
5. Heeft de Commissie kennisgenomen van de rede van de president van het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Mr. Van Haren van 19 februari 1986, waaruit blijkt dat in de Nederlandse rechtspraak in steeds meer gevallen een beroep wordt gedaan op artikel 6 van het Europese Verdrag van de rechten van de mens?
6. Doet de door de heer Van Haren gesignaleerde ontwikkeling zich ook in andere Lid-Statens voor in gevallen van fraude ten laste van de begroting van de Gemeenschap? Zo ja, om welke Lid-Statens gaat het en wat denkt de Commissie in dit verband te ondernemen?

Aanvullend antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(4 februari 1987)

In aansluiting op haar antwoord van 19 september 1986 ⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlementslid thans op de hoogte stellen van het resultaat van haar onderzoek.

In de eerste plaats zou de Commissie erop willen wijzen dat het op de weg van de nationale rechter ligt om te beslissen of en hoe artikel 6 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens wordt toegepast. De Commissie beschikt niet over inlichtingen omtrent de vraag hoe dit artikel door de rechterlijke instanties in de verschillende Lid-Statens in de praktijk wordt toegepast.

In het onderhavige geval werd artikel 6 alleen toegepast op de strafrechtelijke aspecten daarvan: er werd een afzonderlijke administratieve procedure aangespannen — die niet nadelig werd beïnvloed door de beslissing om de fraude niet te vervolgen — om de als gevolg van de fraude niet-betaalde

invoerrechten te innen. De rekeningen van de Commissie werden in 1980 en 1981 voor de betrokken eigen middelen gecrediteerd. De fraude heeft er dan ook niet toe geleid dat de Gemeenschapsbegroting is tekort gedaan.

(1) PB nr. C 277 van 3. 11. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 728/86

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1986)

(87/C 133/07)

Betreft: Deense discriminatie van buitenlands bier

Moet uit het antwoord op vraag nr. 2986/85 (1) worden afgeleid dat de weigering van de Commissie, daadwerkelijke stappen te nemen om een einde te maken aan het schandalige Deense verbod op de invoer in Denemarken van buitenlands bier, te wijten is aan gebrek aan politieke moed of een andere politieke reden, of zijn er werkelijk juridische problemen en, zo ja, welke?

(1) PB nr. C 214 van 25. 8. 1986, blz. 31.

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(16 februari 1987)

De Commissie neemt aan dat de vraag van het geachte Parlementslid betrekking heeft op de gevolgen voor de invoer van bier en frisdranken uit andere Lid-Statens, van het Deense Decreet 397 van 2 juli 1981 betreffende verpakkingen voor bier, mineraalwater en frisdranken, laatstelijk gewijzigd bij Decreet 95 van 16 maart 1984.

Na een nauwkeurig onderzoek van alle aspecten van deze ingewikkelde en gevoelige kwestie heeft de Commissie thans besloten de zaak bij het Hof van Justitie aanhangig te maken volgens de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 759/86

van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1986)

(87/C 133/08)

Betreft: Persbureau van de Europese Gemeenschap

De gestaag groeiende invloed van de Europese Gemeenschap op de gehele ontwikkeling van de nationale activiteiten van de Lid-Statens vereist uitgebreide politieke en technische informatie om een juiste voorlichting te kunnen geven over het optreden van de Gemeenschap op de door haar beslagen politieke en economische gebieden.

Hoewel de bestaande informatiebureaus van de Gemeenschap veel werk hebben verzet, is thans het ogenblik gekomen dat de Gemeenschap zelf rechtstreeks informatie over communautaire aangelegenheden verstrekt, ten einde de voorlichtingsmedia, zowel in als buiten de Gemeenschap, meer en beter te kunnen bereiken en om de politieke dimensie van haar bestaan in de gehele wereld krachtiger contouren te geven.

Is de Commissie derhalve niet van mening dat het ogenblik is gekomen dat de Gemeenschap over een eigen persbureau moet beschikken om alle informatie de Gemeenschap betreffende zowel economisch als politiek gezien beter en doeltreffender te kunnen verstrekken?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(4 november 1986)

De Commissie neemt zorgvuldig kennis van de bemoedigende belangstelling van de geachte afgevaardigde voor het bevorderen van het voorlichtingswerk van de Europese Gemeenschap, en van zijn specifiek voorstel betreffende de oprichting van een persbureau van de Gemeenschap.

Met betrekking tot deze laatste suggestie is de Commissie van mening dat persbureaus en andere media maximale geloofwaardigheid en doelmatigheid hebben, wanneer zij, zoals de praktijk in de Gemeenschap is, onafhankelijk zijn van regeringen en openbare instellingen.

De Commissie is van oordeel dat deze overweging belangrijk is, zowel wat hun vrijheid van berichtgeving en kritiek leveren, als wat hun geloofwaardigheid in de ogen van het publiek betreft. De Commissie wijst bovendien op de uitgebreide berichtgeving over Europa door de bestaande persbureaus.

De Commissie verzekert de geachte afgevaardigde dat zij zal blijven trachten alle passende middelen aan te wenden voor de bevordering van voorlichting en begrip over de Gemeenschap bij de Europese publieke opinie, binnen de beperkte middelen aan mensen en financiën waarover zij beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 838/86

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1986)

(87/C 133/09)

Betreft: De export van witte wijn naar de Verenigde Staten — Amerikaanse contingeringsmaatregelen en invoerrechten

Kan de Commissie mededelen welke kosten de door de Verenigde Staten ingevoerde contingeringsmaatregelen en douanerechten met zich mee zullen brengen voor de exporteurs van Franse en Italiaanse witte wijnen naar de Verenigde Staten?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(7 november 1986)**

In verband met de meningsverschillen tussen de Verenigde Staten en de Gemeenschap over diverse aspecten van de recente uitbreiding van de Gemeenschap, heeft de regering van de Verenigde Staten met ingang van 19 mei 1986 kwantitatieve beperkingen ingesteld voor de invoer van verschillende produkten van oorsprong uit de Gemeenschap. Tot deze produkten behoort witte wijn met een waarde van meer dan 4 USD per gallon. Voor dat produkt is de maximum invoer voor 1986 door de Verenigde Staten vastgesteld op 40% boven het niveau van 1985, zodat de invoer tot nu toe nog niet diende te worden beperkt.

Toen de regering van de Verenigde Staten de bovenbedoelde contingenteringsmaatregelen aankondigde, verklaarde zij eveneens dat zij voornemens was stappen te doen om bepaalde in het kader van het GATT overeengekomen tariefconcessies voor een aantal produkten, waaronder witte wijn met een waarde van minder dan 4 USD per gallon, tijdelijk te schorsen. Sindsdien hebben de Verenigde Staten vooral maatregelen getroffen met betrekking tot de procedures, maar na de overeenkomst die de Gemeenschap en de Verenigde Staten op 1 juli hebben bereikt, zijn de tarieven voor geen van de betrokken produkten gewijzigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 884/86

van de heer Richard Cottrell (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 juli 1986)
(87/C 133/10)

Betreft: Toeristische attracties in Lissabon

De inzakkende Portugese economie zou onder meer kunnen worden gestimuleerd door het toerisme te bevorderen, met name in de hoofdstad Lissabon. Het beeld van Lissabon wordt onder meer bepaald door de prachtige, gammele trams, waarvan sommige een zeer hoge leeftijd hebben en die de bezoeker in staat stellen de bezienswaardigheden op een goedkope en zeer charmante wijze te bezoeken. In Amerika is een soortgelijke vorm van openbaar vervoer (dat eenzelfde soort steile hellingen moet overwinnen) het internationale symbool van San Francisco geworden. Ongetwijfeld zou iets dergelijks kunnen worden gerealiseerd met delen van het tramnet van Lissabon. Het zou tragisch zijn indien modern ingestelde bureaucraten de rails zouden laten verwijderen en de trams zouden vervangen door dure bussen, met alle luchtverontreiniging van dien. Is de Commissie bereid de aandacht van de Portugese autoriteiten erop te vestigen dat zij beschikken over een nog niet geëxploiteerde toeristische bezienswaardigheid waarvan, met wat verbeeldingskracht en steun van de zijde van de Gemeenschap, een belangrijke stimulans voor het vreemdelingenverkeer zou kunnen uitgaan?

**Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie
(15 december 1986)**

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid, maar wijst er toch op dat het probleem in kwestie uitsluitend tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort.

De Commissie stelt evenwel levendig belang in de bevordering van het toerisme en is bereid subsidiabele projecten te steunen, ook met EFRO-bijstand. Momenteel echter, en in afwachting dat het Portugese Regionale Ontwikkelingsprogramma door de bevoegde diensten van de Commissie bestudeerd is, worden er in dit gebied geen EFRO-maatregelen uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 953/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juli 1986)
(87/C 133/11)

Betreft: Regeling voedseloverschotten — Gebruik door minder-begoeden

Minder begunstigde groepen burgers van de Europese Gemeenschap zouden veel meer van de reusachtige voedseloverschotten kunnen profiteren. Maar het twaalfal reglementen dat terzake bestaat, wordt zeer weinig toegepast. Dit blijkt uit persberichten.

Kan de Commissie mij meedelen in hoeverre er inspanningen gedaan werden ten einde alle bevolkingscategorieën in de Lid-Staten eveneens gebruik te laten maken van de voedseloverschotten?

Welk resultaat hebben deze inspanningen gehad?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(2 februari 1987)**

Het bestaan van communautaire voedselvoorraden is gebaseerd op de noodzaak om productieoverschotten aan de markt te onttrekken ten einde de marktprijs te ondersteunen. Als de marktprijs boven de interventieprijs komt worden de voorraden weer op de markt verkocht. Dit gebeurt evenwel zelden wanneer er sprake is van een structureel marktoverschot. In deze omstandigheden zou het beschikbaar stellen van de voorraden aan het grote publiek het doel van de interventie ondermijnen. Er is echter een aantal maatregelen genomen om consumenten te laten profiteren van het tegen een lage prijs verkopen van voorraden in omstandigheden waarin er weinig of geen gevaar bestaat dat het verse produkt op de markt beconcurrereerd wordt. Enkele van deze maatregelen beperken zich tot speciale categorieën, met name sociaal minder bedeelde groepen, maar andere hebben een meer algemeen effect doordat bij voorbeeld boter die voor

vervaardiging van banket en ijs gebruikt wordt en rundvlees dat in vleesprodukten verwerkt wordt tegen een lagere prijs aan de desbetreffende fabrikanten wordt verkocht. De Commissie heeft recentelijk een brochure samengesteld met de titel „Food surpluses: Disposal for welfare purposes” waarin de huidige inspanningen van de Commissie en de verschillende Lid-Statens uiteen worden gezet om voedingsmiddelen tegen gereduceerde prijzen beschikbaar te gaan stellen.

Nog maar kort geleden heeft de Raad een door de Commissie voorgestelde uitbreiding goedgekeurd van het bestaande door de Gemeenschap gefinancierde plan om boter goedkoper te gaan verkopen aan een groter deel van de minder-be-deelden. Het tegen gereduceerde prijzen verkopen van produktieoverschotten aan alle bevolkingscategorieën zou echter een zelfondermijnende en buitengewoon dure zaak worden.

Voorts heeft de Commissie besloten om — via charitatieve instellingen — bepaalde levensmiddelen gratis te verstrekken aan die groepen van de bevolking die door de koudegolf getroffen zijn.

Een kopie van de hierboven genoemde brochure zal rechtstreeks worden toegezonden aan het geachte Parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement.

2. Zo niet, kan de Commissie dan aangeven wat de juiste terminologie is, onder andere welke benaming moet worden gebruikt ter aanduiding van de Europese Gemeenschappen?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(9 december 1986)

Het zal het geachte Parlementslid bekend zijn dat in het gewone spraakgebruik ten onrechte af en toe de Europese Gemeenschappen worden aangeduid als „de Gemeenschappelijke Markt”.

Documentatiemateriaal dat bedoeld is voor een ruimer publiek tracht toegankelijkheid voor een breder publiek te combineren met nauwkeurigheid van terminologie.

De Commissie neigt tot het standpunt dat een strikter naamgebruik in het geval waarop het Parlementslid doelt terecht zou zijn geweest: dit zou hebben geleid tot het gebruik van de term „de Europese Gemeenschappen”, zoals deze voorkomt in artikel 3 van de Europese Akte.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 959/86

van de heer James Elles (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 133/12)

Betreft: Terminologie voor de aanduiding van de Europese Gemeenschappen

In een recente uitgave voor de pers van het Londense kantoor van de Europese Commissie staat de zinsnede „de twaalf Lid-Statens van de gemeenschappelijke markt” (tweede alinea van een uitgave van juni 1986, getiteld *People and Technology — investing in Training for Europe's Future*).

1. Is de Commissie van oordeel dat dit de juiste manier is om de Europese Gemeenschap aan te duiden, vooral ook in het licht van wijzigingen van de oorspronkelijke Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1014/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1986)

(87/C 133/13)

Betreft: Invoer van avocado's in 1985

Verscheidene jaren geleden is men op de Canarische Eilanden begonnen de cultuur van bananen te vervangen door andere cultures, zoals de avocado, die nog niet tot volledige produktie is gekomen aangezien zij verscheidene jaren nodig heeft om dat stadium te bereiken.

Het is derhalve nodig het volume van de interne consumptie in de Gemeenschap te kennen ten einde te weten hoeveel de Canarische Eilanden naar deze markt kunnen uitvoeren. De Commissie wordt daarom de volgende vraag gesteld:

Wat was in 1985 de invoer van avocado's in elk van de landen van de EG, uitgedrukt in metrieke tonnen en waarde en met opgave van de landen van oorsprong?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(10 november 1986)**

Het geachte Parlementslid vindt hieronder de statistische gegevens over de invoer van avocado's in de Gemeenschap in 1985.

Invoer van avocado's in de Gemeenschap in 1985

(× 1 000 kg)

	D	F	I	NL	B/Lux	GB	IRL	DK	GR
Derde landen	4 945	59 056	1 200	2 352	1 213	13 545	53	1 243	33
waarvan:									
Israël	3 834	34 676	1 087	1 529	805	7 648	52	1 105	3
Zuid-Afrika	727	9 866	109	470	364	3 657	0	52	28
Spanje	65	8 561	1	72	10	253	0	0	0
Canarische Eilanden	7	375	0	57	0	747	0	0	0
Martinique	3	3 829	2	5	2	0	0	0	0
Verenigde Staten	0	961	0	9	4	509	0	80	0
Kenya	294	465	2	97	3	537	0	0	0
Brazilië	1	171	0	113	4	26	0	0	0

(× 1 000 Ecu)

	D	F	I	NL	B/Lux	GB	IRL	DK	GR
Derde landen	6 468	76 305	1 485	3 009	1 617	19 719	64	1 594	49
waarvan:									
Israël	4 913	44 226	1 300	1 898	1 041	11 601	64	1 399	6
Zuid-Afrika	1 020	14 073	178	648	512	5 073	0	79	40
Spanje	76	11 132	2	83	11	351	0	0	0
Canarische Eilanden	8	506	0	68	0	993	0	0	0
Martinique	6	3 891	3	9	3	0	0	0	0
Verenigde Staten	0	1 316	0	5	6	677	0	107	0
Kenya	423	684	3	141	5	720	0	1	1
Brazilië	2	251	0	156	5	34	0	0	0

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1049/86

van de heer Ernest Mühlen (PPE—L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 133/14)

Betreft: Doorgifte van RTL-plus-programma's via de kabel te Bremen

Naar aanleiding van haar antwoord op mijn schriftelijke vraag betreffende de toelating van uitzendingen van RTL-plus op het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾ kan ik de Commissie mededelen dat de door haar verstrekte gegevens door de Bremer Senaat zijn tegengesproken.

Derhalve wens ik de Commissie twee aanvullende vragen te stellen, namelijk:

1. of zij, gezien de argumentatie van de Bremer Senaat, vasthoudt aan haar standpunt zoals geformuleerd in het antwoord op mijn eerste vraag?

2. zo ja, wat zij denkt te doen om dit standpunt ingang te doen vinden en ervoor te zorgen dat de bedoelde televisieprogramma's vrij kunnen worden uitgezonden, zoals door haar wordt bepleit?

⁽¹⁾ Schriftelijke vraag nr. 1370/85, PB nr. C 123 van 22. 5. 1986, blz. 2.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(2 december 1986)

1. Ja.
2. De Commissie behandelt deze kwestie in het kader van de in artikel 169 bedoelde procedure.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1054/86
 van de heer Alasdair Hutton (ED—GB)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)
 (87/C 133/15)

Betreft: Steun voor audiovisuele informatie

Is de Commissie niet van mening dat radio en televisie de meest doeltreffende middelen zijn om het grote publiek voor de lichten en daardoor grotere algemene bekendheid te geven aan het werk van de Europese Gemeenschap?

Is de Commissie niet van mening dat films en andere audiovisuele middelen ter beschikking moeten worden gesteld voor gebruik in onderwijsinstellingen en opleidingscentra, op congressen en tentoonstellingen?

Kan de Commissie mededelen hoeveel zij in 1985 heeft uitgegeven en in 1986 van plan is uit te geven aan:

- steun voor de audiovisuele industrie,
- audiovisuele informatie voor radio en televisie, alsmede niet voor uitzending bedoeld materiaal,
- schriftelijk voorlichtingsmateriaal,
- andere voorlichtingsactiviteiten?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
 namens de Commissie
 (4 november 1986)

De Commissie is ervan overtuigd dat de media in het algemeen, en tegenwoordig televisie in het bijzonder, het beste kanaal zijn om grotere algemene bekendheid aan de Gemeenschap te geven.

De Commissie is evenzeer overtuigd van het belang dat het gebruik van video, film en andere audiovisuele middelen heeft op terreinen als onderwijs, opleiding en promotie.

Audiovisueel materiaal, voor televisie of voor ander gebruik brengt hoge produktiekosten mee, doch kan een veel groter effect hebben dan het meer traditionele informatiemateriaal, vooral bij jonge mensen, die opgroeien in een meer en meer audiovisuele samenleving. De Commissie erkent het enorme belang van haar activiteit op dit gebied, en geeft, binnen haar zeer beperkt voorlichtingsbudget, al haar mogelijke technische en financiële steun aan televisie-, en radioprogramma's over zaken betreffende de Gemeenschap, en produceert één of twee films per jaar voor onderwijs- en andere doeleinden. Zij hoopt haar activiteit op deze terreinen geleidelijk uit te breiden.

Een opstelling van het informatiebudget van de Gemeenschap wordt thans rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement gezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1087/86
 van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)
 (87/C 133/16)

Betreft: Radioactief hooi

Volgens verklaringen van Westduitse deskundigen in het Amerikaanse tijdschrift Nature bevat het hooi dat in de komende maanden in Beieren zal worden gemaaid een dosis radioactiviteit die gevaarlijk zou kunnen zijn.

Is de Commissie van deze studie in kennisgesteld? Welke maatregelen zou zij kunnen nemen om steun te verlenen aan de bevoorrading met wintervoer voor de veestapel in de betrokken gebieden?

Antwoord van de heer Andriessen
 namens de Commissie
 (2 december 1986)

De Commissie heeft geen kennis van de door het geachte Parlementslid genoemde studie.

Als aan de Commissie mededeling wordt gedaan van een ontwerp voor een nationale steunmaatregel ten gunste van gebieden waar het hooi ongeschikt voor gebruik wordt geacht, zal zij dat ontwerp met de nodige spoed onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1129/86
 van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)
 (87/C 133/17)

Betreft: Communautair optreden ter bevordering van de oprichting van coöperaties van kleine en middelgrote ondernemingen in de sector toerisme

Het handelsoverleg in de sector toerisme in de EEG wordt vrijwel volledig gedomineerd door grote ondernemingen, met name waar het gaat om de planning van toeristische activiteiten waaraan de verschillende bij het overleg betrokken partijen moeten deelnemen.

Deze concentratie in de handen van grote ondernemingen leidt uiteraard tot een zekere ontreding bij de kleine en middelgrote ondernemingen in deze sector, die zich om genoemde redenen gedwongen zien in te stemmen met de voorwaarden die worden opgelegd door de grote bedrijven die op hun beurt gebruik maken van hun overheersende positie door ongunstige contractvoorwaarden op te leggen.

Dit kan echter worden ondervangen door de aanzet te geven tot de oprichting van samenwerkingsverbanden van kleine en middelgrote ondernemingen die een bijdrage zouden leveren tot de versterking van hun onderhandelingspositie tegenover de grote ondernemingen.

Is de Commissie, gezien het bovenstaande, ook niet van oordeel dat het goed zou zijn in communautair verband de aanzet te geven tot de oprichting van coöperaties van kleine en middelgrote ondernemingen in de sector toerisme, ten einde deze te beschermen en te steunen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(10 november 1986)**

De Commissie is zich er wel van bewust dat het toerisme een belangrijke factor voor de economie van de Europese Gemeenschappen is.

Ten einde met deze bedrijfstak nog meer dan in het verleden rekening te kunnen houden bij de besprekingen en maatregelen van de Gemeenschap heeft de Commissie bij het Directoraat-generaal Vervoer een speciale afdeling voor toerisme opgericht.

Daarbij is de aandacht van de Commissie in het bijzonder gericht op de kleine en middelgrote bedrijven.

De Commissie heeft evenwel in haar actieprogramma dat kortgeleden aan de Raad en het Parlement ⁽¹⁾ werd voorgelegd geen voorstel voor de instelling van een specifiek instrumentarium voor deze sector opgenomen; dit instrumentarium zou tot taak kunnen hebben deze sector tegen andere belangengroepen te beschermen.

Daarentegen zal de door de Raad van Ministers op 25 juli 1985 goedgekeurde Verordening (EEG) nr. 2137/85 inzake de instelling van Europese Economische samenwerkingsverbanden (EESV) een algemeen rechtskader verschaffen waardoor internationale samenwerking van ondernemingen mogelijk wordt ongeacht de sectoren van hun economische bedrijvigheid. Deze nieuwe juridische eenheid in het Europese recht werd met name ingesteld om een oplossing te bieden voor de problemen waarmee de kleine en middelgrote bedrijven te kampen hebben.

(1) Doc. COM(86) 445.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1130/86
van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 133/18)**

Betreft: Europese school voor Journalistiek

De uitbreiding van de werkzaamheden van de EEG brengt met zich mee dat journalisten die zich bezighouden met de

verslaggeving over de activiteiten van de Europese Gemeenschap, dagelijks de beschikking moeten hebben over een grote hoeveelheid specialistische kennis betreffende communautaire vraagstukken.

Om die reden wordt het steeds noodzakelijker dat in onze Gemeenschap een opleidingscentrum wordt opgericht waar journalisten terecht kunnen om — door het volgen van een aangepast studieprogramma — een gedegen basisopleiding te krijgen en om hun kennis op peil te brengen, hetgeen bij de huidige specialisatie in de Gemeenschap noodzakelijk is.

Heeft de Commissie wel eens nagedacht over de wenselijkheid van een dergelijk opleidingscentrum, ten einde de betrokken journalisten meer kennis bij te brengen over de vraagstukken waar de Gemeenschap zich gewoonlijk mee bezighoudt.

**Antwoord van de heer Ripa de Meana
namens de Commissie
(26 januari 1987)**

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat, gelet op de toeneming van de activiteiten van de Europese Gemeenschap, bij de opleiding van journalisten meer rekening wordt gehouden met de communautaire dimensie.

Het komt haar derhalve wenselijk voor, en zij beijvert zich ook in deze richting, om met behulp van daartoe geschikte middelen de basisopleiding te ontwikkelen en het de beroepsjournalisten mogelijk te maken zich beter op de hoogte te stellen van de activiteiten van de Gemeenschap.

Meer in het bijzonder wat de voorlichting via de televisie betreft, is de Commissie doende enkele modelprojecten tot stand te brengen ten einde op systematische wijze programma's op te zetten voor uitwisselingen van jonge journalisten tussen de Europese stations, alsook studiebijeenkomsten te organiseren speciaal voor de hoofdredacteuren en degenen die zijn belast met de gespecialiseerde voorlichting.

Deze programma's zouden het de deelnemers mogelijk moeten maken een betere kennis te verwerven van de Europese aangelegenheden en de werkmethodes in de andere landen, alsook van de werking van de communautaire instellingen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1163/86
van de heer Louis Eyraud (S—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 133/19)**

Betreft: Besluit van de Commissie van 30 april 1986 inzake richtsnoeren voor het beheer van het ESF

Met het besluit van de Commissie van 30 april 1986 inzake richtsnoeren voor het beheer van het ESF is een aantal

gebieden van de prioriteitenlijst afgevoerd. Kan de Commissie mededelen welke alternatieven zij op het oog heeft voor voortzetting van de financiering van de projecten in deze gebieden waarvan het nut buiten kijf staat, met name op het gebied van opleiding, en die zonder ESF-steun wellicht in het gedrang komen? (Dit geldt uiteraard niet voor de zogeheten prioritair acties, die aan de kwalitatieve criteria van het besluit van 30 april voldoen en voor steun uit het ESF in aanmerking blijven komen).

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**
(10 november 1986)

Het concentreren van de begrotingsmiddelen van de Gemeenschap in de gebieden die het meest te kampen hebben met socio-economische problemen is een van de voornaamste zorgen van de Commissie in de context van budgettaire beperkingen. Vanuit dit gezichtspunt heeft zij besloten het aantal gebieden dat bij voorrang in aanmerking komt voor bijstand uit het Europees Sociaal Fonds te beperken. In 1987 zal de beroepsbevolking van deze gebieden 57 % uitmaken van die van de gehele Gemeenschap, in plaats van de 63 % van 1986. Deze beslissing was absoluut noodzakelijk om minder gebruik te hoeven maken van lineaire reductie van de kredieten, die wordt toegepast wanneer de voor programma's die door de Commissie als prioritair worden beschouwd gevraagde kredieten de aan het Sociaal Fonds toegewezen begroting overstijgen. Indien deze reductie te ingrijpend is ontvangen de belanghebbenden van het Fonds een te gering gedeelte van de van de zijde van de Gemeenschap verwachte kredieten; het gevaar is dan groot dat het betrokken programma niet tot een goed einde kan worden gebracht. Deze situatie is ontoelaatbaar, en daarom tracht de Commissie de kansen op welslagen van de in de achtergestelde gebieden uitgevoerde projecten te vrijwaren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1169/86

van de heer Paul Staes (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 133/20)

Betreft: Financiering van kerncentrales

Begin juli raakte bekend dat een consortium van banken, onder de leiding van de Westdeutsche Landesbank, samen met de Europese Commissie, een lening van 100 miljoen Ecu op de markt bracht. De opbrengst van die lening zou dienen voor de financiering van kerncentrales.

Is de heer commissaris niet van mening dat na het gebeuren te Tsjernobyl, de felle reactie hierop onder meer in de Duitse Bondsrepubliek en het aangekondigde debat over de toekomst van de EG-energiepolitiek, onder meer te voeren in het Europese Parlement, het niet zeer ongepast is dat, op

initiatief van de Europese Commissie dan nog, dergelijke stappen worden ondernomen? Welke redenen kan de heer commissaris opgeven om duidelijk te maken dat een dergelijke lening niet ten minste een tijd lang in de Europese koelhuizen kon worden ondergebracht?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie**
(4 december 1986)

De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op het slotcommuniqué van de Europese Raad van Den Haag van 26 en 27 juni 1986, waarin onder andere wordt erkend „dat kernenergie een in verscheidene landen steeds belangrijker wordende bron van energie vormt”.

Gezien met name dit standpunt vindt de Commissie niet dat de door het geachte Parlementslid bedoelde lening in de koelkast moest worden geplaatst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1214/86

van de heer Otmar Franz (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 133/21)

Betreft: Toelaatbaarheid van investeringssubsidies voor ondernemingen die zowel in de sector staalproductie als staalverwerking werkzaam zijn

Onder de voorwaarden van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag mogen de regeringen overheidssubsidies voor investeringsdoeleinden aan staalverwerkende ondernemingen toekennen. Daarentegen zijn investeringssubsidies voor staalproducerende ondernemingen krachtens artikel 4, sub c), van het EGKS-Verdrag principieel verboden.

Er zijn veel ondernemingen die zowel staal produceren als staal verwerken. Indien investeringen in de sector staalverwerking worden gesubsidieerd, wordt een overeenkomstig bedrag aan eigen middelen van de onderneming ten behoeve van investeringen in haar staalproductie gereserveerd. De onderneming zou daardoor eventueel in staat kunnen worden gesteld een niet met de algemene doelstellingen van de Commissie strokend investeringsprogramma uit te voeren.

1. Is de Commissie bereid in een dergelijk geval het toekennen van subsidies voor investeringsprojecten niet alleen aan de bepalingen van het EEG-Verdrag (artikelen 92 en 93), maar ook aan die van het EGKS-Verdrag (artikel 54, vierde en vijfde alinea) te toetsen?
2. Hoe denkt de Commissie te verhinderen dat de in artikel 54, vijfde alinea, van het EGKS-Verdrag ingebouwde controle op de aanspraak op subsidies wordt ontduken?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(17 december 1986)

De Commissie deelt volledig de bezorgdheid waaraan het geachte Parlementslid uitdrukking geeft. Zij is onlangs overgegaan tot een nader onderzoek van de bedrijfstakken waarvoor de ijzer- en staalindustrie van de EGKS als toeleverancier optreedt en waarvan de activiteiten gedeeltelijk door staalconcerns worden gecontroleerd.

De eerste conclusies van dit onderzoek werden kort geleden met deskundigen van de Lid-Staten besproken.

Het is vervolgens aan de Commissie om eventueel de houding kenbaar te maken die zij krachtens haar bevoegdheden op grond van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag ten opzichte van de hier bedoelde bedrijfstakken wil aannemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1234/86

van de heer José Happart (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 133/22)

Betreft: Gebruik van landbouwoverschotten ten gunste van de vierde wereld

Liefdadigheidsorganisaties zoals de „restaurants du cœur”, ondervinden moeilijkheden bij de aankoop van voedselproducten waarmee zij de armen van de vierde wereld willen spijzigen.

Het doel van de Commissie is echter de voedseloverschotten af te bouwen. Heeft de Commissie reeds voorstellen aan de Raad inzake het probleem van de voedselvoorraden voorbereid?

Is de Commissie voornemens financiële steun te verlenen aan de gemeenten die hun verplichtingen jegens de armen van de vierde wereld nakomen? Is zij voornemens haar beleid voor het afbouwen van de voorraden openbaar te maken?

Door de toenemende armoede koopt het publiek goedkoop vlees. Waarom overweegt de Commissie niet tegen verlaagde prijzen vlees op de interne markt te verkopen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(23 januari 1987)

De Raad heeft verschillende voorstellen van de Commissie goedgekeurd om de voedseloverschotten voor sociale doeleinden af te zetten. Deze voorstellen zijn vervat in het document betreffende de afzet van de voedseloverschotten in het kader van sociale maatregelen, waarvan een exemplaar rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement zal worden toegezonden. De Raad moet nog zijn goedkeuring hechten

aan een voorstel van de Commissie dat erop gericht is meer behoeftigen gebruik te laten maken van de regeling voor de afzet van de botervoorraden tegen verlaagde prijs.

De Commissie heeft haar beleid inzake de afzet van de voorraden dikwijls toegelicht. Zij ziet constant toe op de tenuitvoerlegging van dat beleid en past het voortdurend aan op basis van de marktsituatie.

Rundvlees (de enige soort vlees waarvoor er in de Gemeenschap overschotten bestaan) wordt sedert 1979 tegen verlaagde prijs verkocht. De toegang van de liefdadigheidsinstellingen en -organisaties tot de betrokken verkoop wordt beperkt door de weigering van talrijke Lid-Staten (met uitzondering van Frankrijk, Italië, België en Griekenland) om de betrokken regeling op hun grondgebied toe te passen.

De Commissie heeft voorts besloten om sommige levensmiddelen gratis (via caritatieve instellingen) ter beschikking te stellen om de door de koude getroffen behoeftigen ter hulp te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1253/86

van de heer Horst Seefeld (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 133/23)

Betreft: Overlast voor EEG-burgers bij binnenkomst in de VS

Mijn zijn klachten ter ore gekomen volgens welke burgers uit de Lid-Staten bij hun binnenkomst in de Verenigde Staten van Amerika, ten gevolge van een verouderd controlesysteem, aanzienlijke moeilijkheden ondervinden. Uitgeputte reizigers spreken van wachttijden van vier uur in labyrintachtige gangen zonder ramen op het New-Yorkse John F. Kennedy Airport. Verscheidene malen reeds zijn reizigers in de lange rij wachtende mensen flauw gevallen.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke mogelijkheden haar ter beschikking staan — eventueel via haar vertegenwoordiging in de VS — om bij de Amerikaanse regering over deze onwaardige controlemethoden bij het inreizen te protesteren en zich in te spannen voor de afschaffing daarvan?
2. Deelt de Commissie de mening van veel verontwaardigde burgers dat, als hierin geen verbetering optreedt, de burgers van de Verenigde Staten bij hun reizen naar Europa op dezelfde wijze moeten worden behandeld als de Europese burgers in de Verenigde Staten?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**
(17 december 1986)

1. Het probleem dat schuilt achter de vaak langdurige en onaangename vrijmakingsprocedures voor burgers van de

Gemeenschap die in de Verenigde Staten aankomen, is dat zij aan de Amerikaanse visumbepalingen blijven onderworpen. Het is de opvatting van de Commissie dat burgers uit de Lid-Staten niet aan de Amerikaanse visumbepalingen dienen te worden onderworpen, aangezien Amerikaanse burgers naar en in de Gemeenschap kunnen reizen zonder over een visum hoeven te beschikken, behoudens de meest recente maatregelen die op 14 september door de Franse regering om veiligheidsredenen werden aangekondigd.

De Commissie is het eens met het oordeel dat de geachte afgevaardigde geeft over de in de vraag beschreven praktijk.

De Gemeenschap heeft nog geen gemeenschappelijke visumbeleid, en beschikt derhalve niet over een exclusieve bevoegdheid ter zake.

2. De Commissie wijst erop dat de afschaffing van controles aan de binnengrenzen vergezeld zou dienen te gaan van het ontwikkelen van een communautair visumbeleid (te zamen met een richtlijn over de coördinatie van de regels inzake verblijf, binnenkomen en toegang tot de arbeidsmarkt van toepassing op staatsburgers van landen die niet tot de Gemeenschap behoren). Derhalve is de Commissie voornemens in 1988 een voorstel in te dienen voor een richtlijn over een communautair visumbeleid, die omstreeks 1990 door de Raad zou kunnen worden aangenomen.

In het licht van het bovenstaande is de Commissie in dit stadium niet in staat een herziening van de nationale visumwetgeving voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1287/86

van de heer Joachim Dalsass (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 133/24)

Betreft: Financiering van het initiatief „Vrouwen helpen vrouwen”, een door het Katholischer Familienverband van Zuid-Tirol in Bozen (Bolzano) opgericht bureau

Het Katholischer Familienverband van Zuid-Tirol heeft samen met verschillende andere instellingen en organisaties een bureau onder de naam „Initiatief: Vrouwen helpen vrouwen” opgericht om alle vrouwen die door moeilijke levens- en gezinsomstandigheden in een conflictsituatie verzeild zijn geraakt als eerste de helpende hand te bieden. Het gaat niet enkel om een adviesbureau, maar om een dienstverlenende instelling die zo snel en onbureaucratisch mogelijk alle vrouwen wil helpen die hun alledaagse problemen en moeilijkheden dikwijls niet meer op eigen kracht aankunnen. Om doeltreffend te kunnen handelen dient een dergelijk bureau over aanzienlijke middelen te beschikken.

Beschikt de Commissie over mogelijkheden om een dergelijke dienstverlenende instelling financieel te ondersteunen? Welke weg dient eventueel bewandeld te worden om voor dergelijke steun in aanmerking te komen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(10 november 1986)

De Commissie zou gaarne de precieze aard vernemen van het project waarvoor het door het geachte Parlementslid genoemde centrum eventueel subsidie wenst aan te vragen.

Een dergelijk centrum kan in aanmerking komen voor communautaire steun indien het een project wil uitvoeren dat strookt met de doelstellingen en activiteiten die bepaald zijn in het communautaire programma op middellange termijn: Gelijke kansen voor de vrouw (1986—1990). Hiervoor is geen speciaal aanvraagformulier noodzakelijk maar aanvragers van dergelijke steun moeten de Commissie de volgende informatie toesturen:

- een volledige beschrijving van het project (doelstellingen, maatregelen, methoden en middelen, enz.);
- bijzonderheden over de geplande begroting, per post, in nationale munt;
- elke andere financieringsbron (bijvoorbeeld andere subsidies of leningen, eigen bijdragen of bankleningen) en
- de bankrekening (nummer, adres en rekeninghouder) waarop een eventuele subsidie moet worden overgemaakt.

In dit verband dient vermeld te worden dat de Commissie weliswaar financiële steun kan geven aan projecten, maar de beheerskosten van een organisatie niet kan subsidiëren. Een kopie van bovengenoemd communautair programma ⁽¹⁾ wordt ter informatie rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement ter informatie toegestuurd.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 801 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1327/86

van de heer Axel Zarges (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1986)

(87/C 133/25)

Betreft: Financiële steun aan organisaties in de Europese Gemeenschap die voor dieren, wild, natuurbescherming, milieubescherming, enz. opkomen

Onder nr. 156/86 had ik een zeer nauwkeurige vraag aan de Commissie gesteld. De heer Clinton Davis heeft mij op 1 juli 1986 namens de Commissie onder nr. 156/86 ⁽¹⁾ een zeer algemeen gesteld, weinig nauwkeurig, zeer vraag antwoord gegeven. De leden van het Parlement kunnen van de Commissie een correct en uitgebreid antwoord op hun vragen verlangen.

Ik vraag de Commissie derhalve nogmaals ter aanvulling:

1. of zij bereid is een organisatie als de FACE (die streeft naar de instandhouding van de in de vrije natuur levende

dieren en naar optimale levensomstandigheden en naar de toekenning van de juiste plaats aan de natuur- en milieubescherming in het kader van de bescherming van het wild in ons in cultuur gebrachte landschap in de Europese Gemeenschap) met haar 6,5 miljoen leden in de Europese Gemeenschap financieel te steunen, ter aanmoediging van haar waardevolle arbeid ten behoeve van de jacht, de dieren en het leefmilieu? Het Europese Hof van Justitie heeft verklaard dat een dergelijke financiële steun geoorloofd is.

2. Zijn er nog andere niet-gouvernementele organisaties, die zoals de „Eurogroup for Animal Welfare” in het kader van de Europese Gemeenschap, plus in alle Lid-Staten, op het gebied van de bescherming van het milieu, het wild en de dierenwereld actief zijn en die eveneens financiële steun ontvangen van de Commissie?
3. Wat is het bedrag van de steun die de Commissie, respectievelijk de Europese Gemeenschap, jaarlijks aan de „Eurogroup for Animal Welfare” verleent?

(¹) PB nr. C 299 van 24. 11. 1986, blz. 49.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(22 januari 1987)

1. In het kader van begrotingslijn 6681 — subsidies voor Europese dierenbeschermingsorganisaties — die als gevolg van een maatregel van het Europese Hof van Justitie tot juni 1986 geblokkeerd was — zal de Commissie, zoals medegedeeld in het antwoord op vraag nr. 156/86 van het geachte Parlementslid, alle deugdelijke subsidievoorstellen van dierenbeschermingsorganisaties in overweging nemen.
2. In de loop van de jaren heeft de Commissie een aantal niet-gouvernementele organisaties die zich met milieubescherming bezighouden, financieel gesteund.
3. Tot dusverre zijn er onder begrotingslijn 6681 geen subsidies verstrekt aan de „Eurogroup for Animal Welfare”, hoewel deze mogelijkheid op dit ogenblik wordt overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1338/86

van de heer Terence Pitt (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1986)

(87/C 133/26)

Betreft: De markt van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot de import van zware aanhangwagens

Kan de Commissie mededelen welke gedurende elk van de afgelopen vijf jaar, de totale vraag in de EEG was naar zware aanhangwagens, type opleggers en aanhangwagens met trekstang, van meer dan 24 ton brutogewicht en welke

Lid-Staten in deze periode hun produktie-aandeel op de EEG-markt konden opvoeren, respectievelijk zagen afnemen?

Is zij bezig met een onderzoek naar of heeft zij klachten ontvangen over oneerlijke, niet-tarifaire handelsbelemmeringen tussen Lid-Staten in deze subsector?

Kan zij meer in het bijzonder mededelen of zij maatregelen neemt naar aanleiding van het besluit van de Westduitse regering om in andere Lid-Staten uitgevoerde keuringstests van voertuigen die in West-Duitsland worden ingevoerd, niet te erkennen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(3 november 1986)

1. De Commissie heeft deze markt niet stelselmatig onderzocht. Toch zal het haar een genoegen zijn, na ontlening aan nationale bronnen en Eurostat-publikaties, desbetreffende statistische gegevens te verschaffen inzake de produktie en de verkopen in een aantal Lid-Staten, alsook de buitenlandse handel van de Gemeenschap.

2. De Commissie heeft geen klachten inzake oneerlijke handelsbelemmeringen in deze sector binnengekregen, noch enigerlei gegevens inzake een besluit van de regering van de Bondsrepubliek Duitsland in de door het geachte Parlementslid genoemde zin. Indien hierover nadere gegevens kunnen worden voorgelegd, in het bijzonder of er Lid-Staten zijn waarin een tweede keuringstest wordt verlangd, zal de Commissie niet aarzelen op passende wijze van deze aangelegenheid werk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1366/86

van de heer Edward Newman (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 133/27)

Betreft: Import van Namibische en Zuidafrikaanse uraniumoxyde in de EEG

In het licht van de hoofdstukken VI en VIII van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) en de illegale bezetting van Namibië door het racistische Zuidafrikaanse bewind en het daarmee verband houdende Besluit nr. 1 van de Verenigde Naties (1974) ter bescherming van de grondstoffen van Namibië, wordt de Commissie verzocht mede te delen:

- a) in het kader van welke contracten momenteel uraniumoxyde uit Zuid-Afrika in de EEG wordt ingevoerd;
- b) in het kader van welke contracten momenteel uraniumoxyde uit Namibië in de EEG wordt ingevoerd?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
(8 december 1986)**

De Commissie meent niet het recht te hebben de vragen van het geachte Parlementslid te beantwoorden, omdat de bedoelde transacties onder het handelsgeheim vallen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1368/86
van de heer Edward Newman (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 133/28)**

Betreft: Tenuitvoerlegging van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom)

Kan de Commissie in het licht van met name de hoofdstukken VI en VIII van het Euratom-Verdrag, de volgende vragen beantwoorden:

- a) is al het uraniumoxyde van het Verenigd Koninkrijk, toen de bepalingen van het Euratom-Verdrag in het Verenigd Koninkrijk in werking zijn getreden, eigendom geworden van Euratom (als bepaald in artikel 86 van het Euratom-Verdrag). Zo niet, welke voorraden zijn in het bezit gekomen van Euratom;
- b) is Euratom eigenaar van het uraniumoxyde, dat het Verenigd Koninkrijk of een andere Lid-Staat voor militaire doeleinden aankoopt;
- c) hoeveel ton uraniumoxyde in het bezit van Euratom bevindt zich thans in het Verenigd Koninkrijk en kan de Commissie een overzicht geven van het aantal tonnen per land van herkomst;
- d) welke veiligheidsvoorschriften gelden voor het gebruik van uraniumoxyde in de Lid-Staten, met inbegrip van het Verenigd Koninkrijk?

**Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
(22 januari 1987)**

- a) Ja, in de zin van het Euratom-Verdrag en waar dergelijke voorraden bijzondere spijstoffen betreffen die onderworpen zijn aan de veiligheidscontrole als bepaald in hoofdstuk VII van het Euratom-Verdrag.
- b) Neen.
- c) Aangezien de door het geachte Parlementslid gevraagde informatie handelsgeheim is, moet de Commissie tot haar spijt mededelen dat zij niet bevoegd is dit deel van de vraag te beantwoorden.

d) Wat de veiligheidsvoorschriften van de IAEA betreft, zijn dergelijke materialen, afhankelijk van de plaats waar zij zich bevinden, tevens onderworpen aan de bepalingen van de overeenkomst tussen Euratom, de negen niet-kernwapenstaten van Euratom en de IAEA, de overeenkomst tussen Euratom, het Verenigd Koninkrijk en de IAEA, de overeenkomst tussen Euratom, Frankrijk en de IAEA en diverse overeenkomsten tussen Spanje, de IAEA en derde landen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1370/86
van de heer Dieter Rogalla (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 133/29)**

Betreft: Melkprijs voor de consument

1. Is het de Commissie bekend dat op Sardinië een liter gesteriliseerde melk van de plaatselijke zuivelfabriek Arborer voor 1 100 lire per liter en 600 lire per halve liter aan de consument wordt aangeboden, terwijl een soortgelijke liter gesteriliseerde melk, die in Beieren is geproduceerd en vandaar is ingevoerd, in dezelfde winkel slechts 1 000 lire kost?
2. Hoe verklaart de Commissie dit weinig aannemelijke prijsverschil en is deze prijsvorming belangrijk in het kader van de door de Commissie op gang gebrachte programma's ter consolidatie van het boerenbedrijf in de Lid-Staten?
3. Is de Commissie het met mij eens dat voornoemd prijsbeleid in een volgens de voorschriften georganiseerde landbouwmarkt, waar de melkprijs door aantrekkelijke garantieprijzen in grote lijnen steunt op financiering uit openbare middelen, een onrechtmatige poging vormt om een ander produkt uit de markt te dringen en is zij bereid spoedig relevante maatregelen te nemen ter bescherming van de plaatselijke melk producerende boeren?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(27 januari 1987)**

1. De Commissie beschikt over geen gegevens betreffende regionale consumentenprijzen voor drinkmelk.
2. De door het geachte Parlementslid bedoelde prijsverschillen vloeien voort uit de uiteenlopende aankooprijzen voor rauwe melk. Volgens de meest recente publikatie van Eurostat (Landbouwprijzen nr. 2/86) bedroeg de gemiddelde producentenprijs voor melk met een vetgehalte van 3,7% in 1985 34 Ecu/100 kg (zonder BTW) in Italië en 27,06 Ecu/100 kg in de Bondsrepubliek Duitsland, terwijl de producenten in Ierland gemiddeld slechts 22,83 Ecu/100 kg kregen. Deze verschillen hangen samen met diverse factoren, met name de afwijkende structuur van productie en verwerking, de uiteenlopende produktieprogramma's en afzetssystemen en het ongelijke belang van de produktiesectoren.

Voor Italië zijn de verschillen bovendien toe te schrijven aan het feit dat de regio's op grond van wet 306 een minimum-producentenprijs voor melk moeten vaststellen. De vastgestelde prijzen zijn duidelijk hoger dan de communautaire richtprijzen voor melk. Het Europese Hof van Justitie heeft de betrokken wetsbepaling op verzoek van de Commissie reeds onverenigbaar verklaard met het Gemeenschapsrecht.

3. De Commissie is niet van mening dat in het onderhavige geval een produkt uit de markt wordt gedrongen. Het door het geachte Parlementslid geconstateerde prijsverschil komt overeen met de uiteenlopende aankooprijzen voor rauwe melk.

Bovendien moet erop worden gewezen dat de zelfvoorzieningsgraad voor melk in Italië aanzienlijk lager is dan 100 % en dat invoer uit andere Lid-Statens in het kader van een gemeenschappelijke marktordening dus normaal en zelfs wenselijk is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1379/86

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 133/30)

Betreft: Stralingsgraad in voedsel

Weet de Commissie zeker dat zij met het oog op de veiligheid van de consument beschikt over volledige gegevens over de ontwikkeling van de stralingsgraad in het voedsel in de Lid-Statens, en is zij bereid te overwegen een onderzoek uit te voeren naar de nationale wetsbepalingen betreffende de stralingsgraad en de deskundigheid waarover de nationale autoriteiten thans beschikken?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(2 december 1986)

Ja. Het Wetenschappelijk Comité voor de Menselijke Voeding heeft namens de Commissie een volledige wetenschappelijke overzichtsstudie gemaakt van de internationaal beschikbare gegevens.

De Commissie voert momenteel besprekingen met de Lid-Statens over de vorm van een mogelijk communautair besluit met betrekking tot de bestraling van levensmiddelen. Het is dan ook niet nodig om de wetgeving in de Lid-Statens verder te bestuderen.

Voor verdere details wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 885/86 van de heer Cottrell (1).

(1) PB nr. C 54 van 2. 3. 1987, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1388/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 133/31)

Betreft: Regeling inzake namaak-melkprodukten

De voorraden melkprodukten in de Gemeenschap nemen voortdurend toe en zijn blootgesteld aan een sterke concurrentie van namaakprodukten in de vorm van consumptiemelk, geconcentreerde melk enz.

Het verbruik van deze namaakprodukten belooft volgens betrouwbare ramingen enige miljoenen tonnen per jaar, hetgeen een ernstige concurrentie betekent voor de verkoop van melkprodukten.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij voornemens is een verordening op te stellen tot regeling van de aanbestedingsvorm en van het verbruik van namaak-melkprodukten;
2. of zij heeft onderzocht welke de gevolgen zouden zijn van een volledig verbod van produktie en verkoop van deze namaakprodukten?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(22 januari 1987)

1. De Commissie heeft geen bijzondere bepalingen vastgesteld inzake de aanbestedingsvorm en de verkoop van namaakmelkprodukten. Wel heeft zij op 29 maart 1984 bij de Raad een voorstel ingediend betreffende de benaming van melk en zuivelprodukten bij het in de handel brengen daarvan (1). Op 18 april 1986 heeft de Commissie een wijziging op dat voorstel ingediend bij de Raad (2). Het is namelijk wenselijk gebleken voorschriften vast te stellen waardoor bepaalde benamingen uitsluitend voor melk en zuivelprodukten mogen worden gebruikt. Als de Raad dat voorstel goedkeurt, zullen bepaalde benamingen en aanbestedingsvormen, die gelden voor melk en zuivelprodukten, niet meer voor namaakprodukten mogen worden gebruikt zodat de consument niet meer kan worden misleid.

2. Aangezien de Commissie niet voornemens is om de produktie en de verkoop van namaakprodukten op het grondgebied van de Gemeenschap te verbieden, heeft zij de consequenties van zulke maatregel niet onderzocht.

(1) PB nr. C 111 van 26. 4. 1984, blz. 7.

(2) PB nr. C 234 van 16. 9. 1986, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1396/86
van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 133/32)

Betreft: Uitvoer van gerst uit Noord-Engeland

Kan de Commissie preciseren vanwaar uit Noord-Engeland de 263 152 ton gerst naar derde landen werd uitgevoerd uit hoofde van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3217/85 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 303 van 16. 11. 1985, blz. 38.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(20 november 1986)

Met „noorden” wordt in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3217/85 het noorden van Engeland en geheel Schotland bedoeld.

In het kader van de verordening is 690 000 ton gerst geëxporteerd en de door het interventiebureau in Reading medegedeelde opslagplaatsen zijn gevestigd in:

Schotland

Arbroath
 Evanton
 Duns
 Drumlithie
 Penicuik
 Turriff
 Stracathro
 Keith
 Leven
 Fearn

Noord-Engeland

Hull
 Driffield
 Tholthorpe
 Bridlington
 Blyth
 Belford
 Goxhill

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1397/86
van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 133/33)

Betreft: Leraren vreemde talen in Groot-Brittannië

Is het Britse werkgevers van leraren in de vreemde talen wettelijk geoorloofd de voorkeur te geven aan buitenlandse leraren uit de betrokken landen boven Britse leraren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1398/86
van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 133/34)

Betreft: Britse leraren in Frankrijk, Duitsland, België en Italië

Is het waar dat personen met de Britse nationaliteit in Frankrijk, Duitsland, België en Italië niet als leraren Engels mogen werken?

Gecombineerd antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1397/86 en nr. 1398/86
(19 december 1986)

Het Gemeenschapsrecht inzake verkeer van personen verbiedt Britse onderwijsinstellingen niet om voor het onderwijs van vreemde talen buitenlandse leraren te verkiezen boven Britse onderdanen.

In vrijwel alle andere Lid-Statens wordt Engels, zowel in het particuliere als in het openbare onderwijs, doorgaans gegeven door leerkrachten die de nationaliteit van het betrokken land hebben.

De Commissie is van mening dat deze betrekkingen evengoed toegankelijk zouden moeten zijn voor onderdanen van andere Lid-Statens als voor eigen onderdanen. Slechts in zeer beperkte gevallen, waarin docenten in openbare instellingen deelnemen aan de uitoefening van het openbaar gezag en de behartiging van de algemene belangen van de staat of van andere openbare lichamen zou de uitzondering op de vrije toegang tot de post in kwestie zoals bedoeld in artikel 48, lid 4, van het Verdrag van toepassing kunnen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1438/86
van de heer Louis Eyraud (S—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1986)
(87/C 133/35)

Betreft: Schapevleesmarkt

De heer Andriessen, *vice-voorzitter van de Commissie*, heeft tijdens zijn bezoek aan Limousin erkend dat de situatie van de rundvlees- en schapevleesproducenten steeds rampzaliger wordt en verklaard dat hij bereid is alle eventuele voorstellen ter zake te zullen bestuderen.

Kan de Commissie, naar aanleiding van deze constatering en van de verklaring van de commissaris, de norm voor de toekenning van de premie voor schapen vaststellen op maximaal 500 dieren per kudde en de GMO voor schapevlees in de gehele Gemeenschap harmoniseren onder handhaving van het begrip gevoelige zones?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(5 februari 1987)

In 1986 heeft de Commissie in haar voorstellen voor de landbouwprijzen en de begeleidende maatregelen een maximumaantal ooiën per bedrijf bepaald dat voor toekenning van de premie in aanmerking kon komen, maar de Raad heeft niet met dat voorstel ingestemd. Sedert lang streeft de Commissie naar een harmonisatie van de gemeenschappelijke ordening van de rundvleesmarkt in haar geheel.

Op korte termijn heeft de Commissie bepaalde maatregelen genomen om de moeilijke situatie van de schapenhouders te verbeteren: steun voor de particuliere opslag, in 1986 een voorschot van 75 % (in plaats van 30 %) van het geraamde bedrag van de premie, voorstel aan de Raad om de FF te devalueren en de premie voor schapen naar seizoen te differentiëren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1443/86
van de heer **Alfons Boesmans (S—B)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1986)
(87/C 133/36)

Betreft: Kippenvetmesterijen

Sedert geruime tijd doen zich te St.-Pauwels (provincie Oost-Vlaanderen, België) problemen voor met betrekking tot de exploitatie van zo'n bedrijf, namelijk buitensporige stankhinder, geluidshinder en bodemvervuiling. In Nederland blijkt sinds 1985 een bouwstop te bestaan voor dergelijke kippenvetmesterijen.

Welke precieze Europese normen bestaan er zowel voor het bouwen als het exploiteren van kippenvetmesterijen en welke Lid-Statens hebben deze normen reeds ten uitvoer geleid?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(29 januari 1987)

In Nederland bestaat sinds 1985 een wet inzake landbouw en milieubeheer die gedurende twee jaar de oprichting van intensieve varkens- en pluimveebedrijven in gebieden met een zeer sterke concentratie van dergelijke bedrijven verbiedt.

Voor zover de Commissie bekend is, zijn in de overige Lid-Statens geen soortgelijke maatregelen genomen. Wel is vaak een exploitatievergunning nodig in verband met beperkingen ter bescherming van het milieu, bij voorbeeld krachtens de „Gülleverordnung” in de Bondsrepubliek Duitsland of de „loi relative aux installations industrielles classées” in Frankrijk.

Tot dusver heeft de Commissie geen concrete voorstellen gedaan voor een harmonisatie op communautair niveau van de milieunormen voor de pluimveehouderij op batterijen.

Wel heeft de Commissie in haar recente Groenboek „Perspectieven voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid”⁽¹⁾ gepleit voor een gemeenschappelijke actie ter bestrijding van de problemen die het gevolg zijn van de intensieve veehouderij. Het doel van een dergelijke actie is volgens haar niet alleen het milieu te beschermen maar ook een eerlijke concurrentie te garanderen. De Commissie vindt dat in het kader van deze actie zou kunnen worden besloten om bouwen en exploitatievergunningen voor de intensieve veehouderij verplicht te stellen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 333 def., blz. 51.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1449/86
van de heer **Gijs de Vries (LDR—NL)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1986)
(87/C 133/37)

Betreft: Venture Fonds voor Europese media (EMVF)

Er bestaat een ernstig tekort aan waagkapitaal voor de financiering van televisie- en filmproducties in de Europese Gemeenschap. In de regel financiert elk land televisie- en filmproducties op nationale schaal. Bovendien worden de meeste producties slechts in één enkele Lid-Staat gedistribueerd.

Naar verwachting zal de vraag naar televisie- en filmproducties in de komende jaren aanzienlijk toenemen. Zoals het Europese Parlement herhaaldelijk beklemtoond heeft zal de Europese televisie- en filmproductie-industrie gestimuleerd moeten worden om aan deze toenemende vraag te kunnen voldoen.

In 1985 publiceerde de Commissie een voorstel voor een verordening betreffende een communautaire steunregeling voor andere dan documentaire film- en televisieproducties (doc. COM(85) 174 def.). Naar aanleiding van daaropvolgende beraadslagingen in de Raad is echter gebleken dat de kans op de aanneming van deze ontwerp-verordening gering is.

Enkele maanden geleden is een Europese Media Venture Fonds in het leven geroepen om waagkapitaal te verschaffen met als specifiek doel om de rechten te verwerven voor of het produceren van televisieprogramma's en films die de belangstelling trekken van een internationaal publiek. Het EMVF vangt zijn werkzaamheden aan zodra dit zich heeft kunnen verzekeren van financiële steun van de Europese Gemeenschap. Er wordt naar garanties gezocht voor de financiering van verliezen op investeringen van het EMVF gedurende de komende vier jaar ten bedrage van maximaal 50 % van de nominale investeringen, waarmee in totaal maximaal 160 miljoen Ecu gemoeid is.

Het EMVF zal worden opgericht in Luxemburg als naamloze vennootschap naar Luxemburgs recht. Het initiatief voor het

EMVF is uitgegaan van Pierson, Heldring & Pierson N.V. Aandelen in het EMVF zullen worden geplaatst bij Europese beleggers door een syndicaat van Europese banken onder leiding van Pierson, Heldring & Pierson N.V. De aandelen zullen luiden in Ecu.

Het EMVF heeft zijn plannen ingediend bij de Europese Commissie in mei 1986. Wat is de reactie van de Commissie hierop?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(8 december 1986)

Het European Media Venture Fund (EMVF), van Pierson, Heldring & Pierson N.V. is een initiatief dat de belangstelling van de Commissie heeft.

In het kader van het actieprogramma voor de Europese industrie voor produkten voor de Audiovisuele Media, volgt de Commissie nauwlettend de ontwikkelingen op het gebied van krediet en financiering van de media. Op dit gebied bestudeert een groep van Europese bankinstellingen, waaronder Pierson, Heldring & Pierson, N.V., de wijze waarop een Europees kredietsysteem voor audiovisuele productie (film en televisie) te zamen met een parallel distributiesysteem kunnen worden georganiseerd.

In het kader van bovengenoemd actieprogramma zal de Commissie in 1987 een aantal workshops organiseren over gespecialiseerde onderwerpen op het gebied van productie, distributie en financiering. Door middel van deze workshops moet worden aangegeven op welke gebieden afzonderlijke projecten, eventueel met financiële steun van de Commissie, kunnen worden opgezet. Het stimuleren van een Europees financieringssysteem zal een van de eerste te behandelen onderwerpen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1451/86

van de heer Willy Vernimmen (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 133/38)

Betreft: EEG-steun voor Turkse gastarbeiders

Kan de Commissie mededelen of er door de EEG financiële steunverlening is voorzien voor Turkse gastarbeiders en meer specifiek voor het volgen van taallessen door de betrokkenen?

Zo ja,

- welke criteria worden gehanteerd om in aanmerking te komen voor voormelde steunverlening (aantal deelnemers, lesprogramma's);
- welke projecten kwamen tot nu toe reeds in aanmerking voor communautaire steun en tot welk bedrag is deze door de Gemeenschap verstrekt?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(19 december 1986)

Financiële steun voor de opnemings in het sociale leven van Turkse werknemers en leden van hun gezinnen wordt door de Commissie op diverse gronden toegekend:

- het Europees Sociaal Fonds kent steun toe voor de beroepsopleiding in combinatie met een taalopleiding aan migrerende werknemers, zonder onderscheid van nationaliteit. Een kwantitatieve verdeling per nationaliteit is onmogelijk, aangezien de acties in het algemeen en zonder onderscheid op diverse nationaliteiten betrekking hebben;
- in het kader van het Actieprogramma op onderwijsgebied ⁽¹⁾ zijn verschillende modelprojecten ten dele gericht geweest op verbetering van het onderwijs in de Turkse taal en cultuur: Belgisch Limburg, lager onderwijs (1976—1982), Leiden, lager onderwijs (1977—1980), Enschede, kleuterschool en lager onderwijs (1979—1982), Marseille, kleuterschool en lager onderwijs (1979—1982), Belgisch Limburg, secundair onderwijs (1982—1987).

Een modelproject dat van 1982 tot 1986 in Berlijn is uitgevoerd in samenwerking met de Bondsregering en de deelstaat had ten doel leermiddelen uit te werken en in de praktijk te beproeven ten behoeve van Turkse leerlingen van secundaire scholen die het Turks als vreemde taal hadden gekozen ⁽²⁾. De bijdrage van de Commissie voor het modelproject van Berlijn bedroeg 60 000 Ecu per jaar.

Er dient in dit verband te worden gewezen op Richtlijn 77/486/EEG ⁽³⁾, die de Lid-Staten de verplichting oplegt het onderwijs in de taal en cultuur van oorsprong te bevorderen in samenwerking met de Staat van oorsprong en in coördinatie met het normale onderwijs.

Bij gelegenheid van de goedkeuring van deze richtlijn is de politieke wil van de Raad en de Lid-Staten bevestigd om de doelstellingen van de richtlijn te verwezenlijken ten behoeve van alle kinderen van migrerende werknemers, ongeacht of zij onderdaan zijn van Lid-Staten of niet.

⁽¹⁾ PB nr. C 38 van 19. 2. 1976.

⁽²⁾ Doc. COM(84) 244.

⁽³⁾ PB nr. L 199 van 6. 8. 1977, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1463/86

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 133/39)

Betreft: Vrije vestiging van tandartsen

Kan de Commissie mededelen of het bericht in het Algemeen Dagblad d.d. 4 september 1986 juist is, dat Nederland in

weerwil van de vrije vestiging van tandartsen in de Europese Gemeenschap geen buitenlandse tandartsen toelaat en dat de Bondsrepubliek Duitsland een soortgelijke maatregel overweegt? Zo ja, welke stappen overweegt de Europese Commissie tegen een dergelijke inbreuk op de Europese regel inzake wederzijdse erkenning van diploma's te nemen?

Kan de Commissie tevens een overzicht geven van de vestigingsregels voor tandartsen in de overige Lid-Staten met inbegrip van Spanje en Portugal?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(19 december 1986)**

Voor zover de Commissie bekend is verzet Nederland zich niet tegen de vrije vestiging van tandartsen die onderdaan zijn van de andere Lid-Staten op zijn grondgebied. Echter heeft Nederland maatregelen genomen die tot gevolg hebben dat de ziekenfondsen ontheven worden van de verplichting automatisch iedere tandarts te erkennen in verband met de terugbetaling van ziektekosten. Dit heeft tot gevolg dat er wachtlijsten ontstaan met het oog op deze erkenning. Evenwel worden Nederlandse tandartsen en tandartsen die onderdaan zijn van andere Lid-Staten op deze wachtlijsten opgenomen in de volgorde waarin zij hun aanvraag indienen, en volgens de Nederlandse autoriteiten vindt er geen discriminatie plaats bij het putten uit deze lijsten.

De moeilijkheden die zich op het ogenblik in Nederland voordoen zijn voornamelijk toe te schrijven aan het feit dat het aantal studenten dat de tandheelkundige faculteiten verlaat groter is dan het aantal dat kan worden toegelaten in verband met de terugbetalingen door de ziekenfondsen. De Nederlandse autoriteiten hebben reeds bepaalde maatregelen genomen om de aldus ontstane onevenwichtigheid op te vangen, met name door de tandheelkundige faculteit van Utrecht te sluiten. Andere maatregelen zijn in voorbereiding. Hierbij moet echter worden vastgesteld dat deze maatregelen hun volledig effect eerst over enkele jaren zullen hebben, wanneer het teveel aan tandartsen dat aan de tandheelkundige faculteiten afstudeert zal zijn geabsorbeerd. Hoewel deze situatie te betreuren valt, kan de Commissie evenwel, zoals uit het voorgaande volgt (en onder voorbehoud van een grondiger onderzoek dat nog gaande is) de Nederlandse autoriteiten niet verwijten een inbreuk op het communautaire recht te hebben begaan.

Het is de Commissie niet bekend dat de Bondsrepubliek Duitsland een soortgelijke maatregel overweegt.

Het recht van vestiging in de Lid-Staten van tandartsen die onderdaan zijn van de Lid-Staten valt onder de artikelen 52 en volgende van het EEG-Verdrag, alsmede onder de Richtlijnen 78/686/EEG en 78/687/EEG van de Raad ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 81/1057/EEG van de Raad ⁽²⁾, en de Toetredingsakten betreffende Griekenland ⁽³⁾ enerzijds en Spanje en Portugal ⁽⁴⁾ anderzijds.

Ter attentie van het vrije verkeer van tandartsen van de Lid-Staten voor zover dit Griekenland betreft, geldt

artikel 45 van het Toetredingsverdrag, waarvan lid 1, tweede alinea, het volgende bepaalt: „De huidige Lid-Staten en de Helleense Republiek zijn bevoegd, onderscheidenlijk ten aanzien van Griekse onderdanen en ten aanzien van onderdanen van de huidige Lid-Staten, tot en met 1 januari 1988 de nationale bepalingen waarbij immigratie met het oog op het verrichten van arbeid in loondienst en/of toegang tot arbeid in loondienst aan een voorafgaande vergunning wordt onderworpen, te handhaven”.

Ten aanzien van de overeenkomstige afwijkingen betreffende Spanje en Portugal wordt het geachte Parlements lid verwezen naar het antwoord van de Commissie op zijn schriftelijke vraag nr. 1937/85 ⁽⁵⁾, evenals naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 3162/85 van mevrouw Lenz ⁽⁶⁾.

De Commissie hoopt dat alle Lid-Staten het communautaire recht ten aanzien van het vrije verkeer van tandartsen in acht zullen blijven nemen zoals zij dit tot nu toe hebben gedaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 233 van 24. 8. 1978, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 385 van 31. 12. 1981, blz. 25.

⁽³⁾ PB nr. L 291 van 19. 11. 1979, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 15. 11. 1985, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB nr. C 119 van 20. 5. 1986.

⁽⁶⁾ PB nr. C 277 van 3. 11. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1469/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1986)

(87/C 133/40)

Betreft: Sociale bijstand in de ijzer- en staalindustrie

Kan de Commissie een overzicht geven van de door de regeringen uit hoofde van de verschillende sociale steunmaatregelen (artikel 56, sociale maatregelen, beroepsopleiding) ontvangen bedragen voor de ijzer- en staalindustrie sedert 1980.

Kan de Commissie deze bedragen uitsplitsen per bedrijf? Kan zij voor dezelfde periode gegevens verstrekken voor Cockerill-Sambre en Usinor?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(6 november 1986)**

Tijdens de periode 1980—1985 kregen de EGKS-werknemers in de diverse Lid-Staten de volgende totaalbedragen toegekend uit hoofde van de wederaanpassing (artikel 56, lid 2, sub b, van het EGKS-Verdrag):

Lid-Staat	Totaal (Ecu)
België	46 438 250
Denemarken	3 775 500
Duitsland	126 327 500
Frankrijk	134 366 000
Ierland	1 126 000
Italië	77 742 000
Luxemburg	20 249 000
Nederland	6 205 500
Verenigd Koninkrijk	367 537 500
Totaal	783 767 250

Deze totalen omvatten de zogeheten traditionele bijstand, die wordt toegekend overeenkomstig bilateraal tussen de Commissie en de nationale regeringen overeengekomen modaliteiten en die inkomensgarantievergoedingen behelzen voor de werkloze of herplaatste werknemers, brugpensioenuitkeringen, bijstand voor de geografische mobiliteit en de beroepsopleiding en de bijstand die wordt toegekend uit hoofde van de sociale plannen, overeenkomstig criteria die door de Raad werden goedgekeurd, die het mogelijk maken meer inzonderheid de kosten te dragen die betrekking hebben op de vervroegde pensionering.

Zij omvatten niet de bijstand voor de omschakelingsleningen (artikel 56, lid 2, sub a), die zowel de herplaatsing van de werknemers in de kolenmijnindustrie als die van de werknemers in de ijzer- en staalindustrie betreffen, zonder dat het mogelijk is de ijzer- en staalsector hierbij afzonderlijk te behandelen, en evenmin — en dit om een soortgelijke reden — de door het Europees Sociaal Fonds toegekende steun.

Het is niet mogelijk het totaal van de sociale bijstand uit te splitsen per bedrijf, aangezien deze bedragen (met name die welke betrekking hebben op de sociale plannen) niet kunnen worden losgekoppeld van die welke worden toegekend aan de werknemers van de andere ijzer- en staalbedrijven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1479/86

van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1986)
(87/C 133/41)

Betreft: Publikatie over festiviteiten en toeristische manifestaties in de Europese Gemeenschap

Door de toegenomen activiteiten van bedrijven in de toeristensector worden tal van festiviteiten, exposities en manifestaties georganiseerd die tot doel hebben zowel de betreffende beroepssector als het publiek in het algemeen kennis te laten maken met een aantal kenmerken, specialiteiten en bijzonderheden van bepaalde uit toeristisch oogpunt belangrijke regio's en van de aldaar gevestigde bedrijven die in deze sector opereren.

Gezien de enorme toename van het aantal toeristische manifestaties lijkt een publikatie op zijn plaats waarin een volledige en gedetailleerde opsomming wordt gegeven van alle in de verschillende Lid-Staten georganiseerde festiviteiten, exposities en manifestaties in deze sector, zodat de geïnteresseerde beroepsbeoefenaar beter op de hoogte is van hetgeen er op toeristisch gebied in de Gemeenschap wordt aangeboden en van de manifestaties die voor hem het belangwekkendst zijn.

Is de Commissie gezien bovenstaande opmerkingen bereid een dergelijke publikatie aan te moedigen en te stimuleren en zelfs voor eigen rekening uit te geven, ten einde de ontwikkeling van de toeristensector in de Gemeenschap te helpen verbeteren?

Antwoord van de heer Ripa di Meana namens de Commissie

(17 december 1986)

In haar mededeling aan de Raad betreffende een „communautaire actie op het gebied van het toerisme” (1) legde de Commissie onder andere het accent op de voor de Gemeenschap wenselijke ontwikkeling van het culturele toerisme zowel om toeristen uit derde landen in aanraking te brengen met de culturele rijkdommen van de Lid-Staten als om de communautaire burgers meer bewust te maken van hun culturele erfgoed en gemeenschappelijke achtergrond.

In bedoelde mededeling verklaarde de Commissie zich ook bereid om met de desbetreffende organisaties in de Lid-Staten en met de Raad van Europa samen te werken om de organisatie van gemeenschappelijke acties gewijd aan specifieke Europese cultuuruitingen van vroeger of nu te bevorderen.

Voor het moment staan haar begrotingsmiddelen de Commissie noch de aanmoediging noch de uitgave voor haar rekening toe van de door het geachte Parlementslid bedoelde publikatie. De Commissie is evenwel bereid om in overleg met de betrokken organisaties van de Lid-Staten de in deze te ontwikkelen initiatieven vast te stellen.

(1) Doc. COM(86) 32 def. van 31. 1. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1487/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 133/42)

Betreft: Beschermheerschap van de Commissie bij sportmanifestaties

De voorzitter van de Commissie heeft het startschot gelost bij de wielerronde van de toekomst van de Gemeenschap. Dit is een bijzonder gelukkig initiatief van de Commissie dat beoogt met behulp van sportmanifestaties de gedachte van de Europese eenheid te bevorderen.

Denkt de Commissie dit soort initiatieven te herhalen en zo ja, heeft zij een rooster opgesteld van haar volgende „beschermheerschappen” en op welke gebieden?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(11 december 1986)**

Het doet de Commissie genoegen dat het geachte Parlementslid zich positief uitspreekt over het verloop van de Ronde van de Toekomst van de Europese Gemeenschap. Aan het beschermheerschap van de Commissie moet, overeenkomstig de regels welke zij zich heeft gesteld, een uitzonderlijk karakter worden toegekend: het wordt immers alleen verleend bij gebeurtenissen die een echte en diepe Europese betekenis hebben. Dit beleid is in overeenstemming met de aanbevelingen van het Rapport-Adonnino over het Europa van de Burgers, die door de Europese Raad te Milaan werden bekrachtigd.

De Commissie heeft reeds haar beschermheerschap en steun toegekend aan verschillende andere sportmanifestaties in de komende maanden, terwijl andere manifestaties nog in beraad worden gehouden. Tot de belangrijkste behoren:

- het tennistoernooi „European Community Championship” in Antwerpen van 31 oktober tot 9 november eerstkomend;
- „Championnat des Clubs de natation de la Communauté Européenne” in Leeds (Verenigd Koninkrijk) op 11 en 12 april 1987;
- „Course de la Constitution” (Transatlantische amateurzeilwedstrijd ter opluistering van de 30e verjaardag van het Verdrag van Rome en van de 200e verjaardag van de Amerikaanse grondwet) mei-juli 1987;
- tweede „Course de l'Europe à la voile”, medio juli tot medio augustus 1987.

Een ander belangrijk doel van de Commissie in het kader van de sport is de nationale teams van de Lid-Staten te stimuleren op hun sportkleding naast de nationale kleuren ook het embleem van de Gemeenschap te dragen. Hier liggen nog veel belemmeringen, maar de Commissie is hierover in gesprek met de nationale sportfederaties en de verantwoordelijken voor de Olympische Spelen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1492/86
van de heer William Newton Dunn (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 133/43)**

Betreft: Uitwisselingen met Hongaarse scholen

Uit contacten met gewone mensen in Hongarije deze zomer is mij duidelijk geworden dat zij steeds nauwere betrekkingen met de Europese Gemeenschap wensen.

Een van de beste manieren op lange termijn om tot nauwere betrekkingen te komen zou het stimuleren van uitwisselingsbezoeken tussen groepen schoolkinderen uit Hongarije en de Gemeenschap zijn.

Ditzelfde geldt beslist ook voor de andere Oostblok-landen die momenteel nog gebukt gaan onder de gedwongen Russische militaire bezetting.

Is de Commissie in staat en bereid voorstellen te doen om dergelijke uitwisselingen te steunen?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie
(3 december 1986)**

De Commissie is natuurlijk verheugd over het feit dat het Hongaarse volk steeds nauwere betrekkingen met de Europese Gemeenschap wenst. Dit stemt volledig overeen met het beleid dat de Europese Gemeenschap voornemens is ten aanzien van Hongarije te voeren.

De Raad en de ministers van Onderwijs, op 3 juni 1986 in het kader van de Raad bijeen, wezen op het belang van de ontwikkeling van contacten tussen leerlingen uit verschillende landen als een middel om het begrip inzake de werkelijkheid van Europa te vergroten. Hierop wees ook de Europese Raad, toen deze zijn instemming betuigde met het verslag van het Comité Adonnino over het Europa van de burgers. In dit kader werd eerder dit jaar een programma ter bevordering van uitwisseling van jongeren (tegenover uitwisselingen tussen scholen), het „JA voor Europa”-programma, door de Commissie ingediend. Dit wordt thans in de Raad besproken. Genoemd programma zal echter tot de Lid-Staten van de Gemeenschap beperkt blijven.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1500/86
van de heer Hemmo Muntingh (S—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 133/44)**

Betreft: De wolf (*Canis lupus signatus*) en andere te beschermen diersoorten in Spanje en Portugal en de aanleg van naald- en eucalyptus-produktiebossen

De wolf (*Canis Lupus*) wordt door de Conventie van Bern ⁽¹⁾ beschouwd als een streng te beschermen diersoort. Ondanks deze status worden de in Portugal en Spanje voorkomende wolven (subsp. *Canis lupus signatus*) fanatiek bedreigd, onder toezien oog, en in bepaalde gevallen met actieve medewerking van de nationale en regionale overheden.

Begin dit jaar zijn in twee maanden tijd 10 wolven gedood door toedoen van georganiseerde klopjachten (6), door beroepsjagers (2) en door illegale jagers (ook 2). Er worden zelfs in bepaalde regio's premies uitgelooft om de wolven uit

te roeien (o.a. door de Cantabrische Landbouw Raad). Gezien het feit dat de voornaamste rationele overweging om wolven te doden wordt ingegeven door de schade aan veehouders, moet men de oplossing zoeken in schadepreventie of in schadecompensatie. De laatste mogelijkheid is zeer goed mogelijk, omdat de schade door wolven toegebracht zeer gering is. Schadepreventie kan men bewerkstelligen door het gebruik van herdershonden te propageren. In de Verenigde Staten wordt deze methode met succes toegepast, waarbij men gebruik maakt van honden van Europees ras.

De leefruimte van de wolf wordt door de rechtstreekse bedreiging van de jacht zeer beperkt. Hierdoor zijn de populaties van deze diersoort ook nog eens zeer gevoelig voor de habitatvernietiging, zoals deze plaatsvindt in de vorm van het omkappen van oude bossen (vooral bestaande uit de inheemse eiken) en aanplant van naald- en eucalyptusbomen voor produktiebos. Behalve voor de wolf, heeft deze activiteit ook ongewenste gevolgen voor vele andere diersoorten, waaronder de, eveneens streng te beschermen lynx (*Lynx pardina*) en monniksgier (*Aegyptius monachus*), respectievelijk vermeld onder de bijlagen van de Conventie van Bern en de Vogelrichtlijn (2).

1. Welke mogelijkheden heeft de Commissie om bij de Spaanse en Portugese autoriteiten aan te dringen op beschermingsmaatregelen voor de wolf, en is de Commissie bereid deze mogelijkheden te benutten?
2. Is de EG op enigerlei wijze betrokken bij de aanleg van naald- en/of eucalyptus-produktiebossen in Spanje en/of Portugal?
3. Zo ja, zou de Commissie dan willen overwegen om van de Spaanse en Portugese autoriteiten garanties te vragen voor bescherming van de door deze projecten bedreigde diersoorten, met name die soorten welke een beschermde status hebben onder de Vogelrichtlijn of onder de Conventie van Bern?

(1) Verdrag inzake behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk milieu in Europa, besluit van de Raad, PB nr. L 38 van 10. 2. 1982.

(2) Richtlijn 79/409/EEG van de Raad, PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(6 februari 1987)

1. De wolf is altijd gevreesd en gehaat omdat deze soort op vee jaagt. De mens heeft hierop gereageerd door te trachten de soort uit te roeien. De afgelopen eeuwen is de wolf verdreven uit alle Lid-Staten behalve Griekenland, Italië, Spanje en Portugal, waar hij nu wordt bedreigd door verlies van habitat, uitroeiing van prooidieren, illegale jacht en concurrentie door en hybridisatie met zwerfhonden.

De situatie wordt geschetst in het rapport: „Conservation of species of wild flora and vertebrate fauna threatened in the Community (1984)“.

De Commissie is van plan deel te nemen aan de uitwerking en uitvoering van beschermende maatregelen in de betrokken Lid-Staten. Hiertoe heeft zij contact opgenomen met wetenschappelijke deskundigen en bevoegde instanties in deze Lid-Staten.

2 en 3. Er is nog geen specifiek communautair Bosbouwprogramma vastgesteld voor Spanje of Portugal, maar er zijn algemene bepalingen in het kader van Verordening (EEG) nr. 3827/85 (1) waardoor onder andere Verordening (EEG) nr. 797/85 (2) wordt uitgebreid tot de nieuwe Iberische Lid-Staten. Krachtens artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 797/85 komen bosbouwmaatregelen in landbouwbedrijven in aanmerking voor steun van de EG.

Verordening (EEG) nr. 3828/85 van de Raad (1) tot vaststelling van een programma ter verbetering van de Portugese landbouw bevat in artikel 22 bepalingen voor bosbouwmaatregelen. Het werkprogramma met betrekking tot deze verordening is op 27 november 1986 door de Commissie goedgekeurd.

Met betrekking tot de betrokkenheid van de Gemeenschap bij het aanplanten van naald- en eucalyptusbossen voor houtproductie geeft de Commissie geen specificatie van te gebruiken boomsoorten, maar eist zij dat deze passen binnen een deugdelijk bosbeheer en dat daarbij de nodige rekening wordt gehouden met milieuaspecten. De criteria voor de keuze van de soorten vallen onder de bevoegdheid van desbetreffende nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het programma.

Als echter de vrees bestaat dat in specifieke gevallen de aanplant een bedreiging vormt voor het overleven van genoemde diersoort, zou het gebruik van deze boomsoorten niet juist zijn. De Commissie dient echter van dergelijke potentiële bedreigingen op de hoogte te worden gebracht.

(1) PB nr. L 372 van 31. 12. 1985.

(2) PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1503/86

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1986)

(87/C 133/45)

Betreeft: Afschaffing van de terugkeerprenie ten behoeve van Grieken, Spanjaarden en Portugezen die Frankrijk verlaten

Per circulaire van 19 juli 11. heeft de Franse minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bekendgemaakt dat de terugkeerprenie voor migrerende werknemers uit Griekenland, Spanje en Portugal is afgeschaft in verband met de toetreding van deze landen tot de Europese Gemeenschap en het recht op het vrij verkeer dat op kortere of langere termijn

voor deze migranten zal gelden. In de circulaire wordt onderstreept dat de uit deze landen afkomstige werknemers die de terugkeerpremie hebben gekregen op die manier op het Franse grondgebied kunnen terugkomen en er een activiteit in loondienst kunnen uitoefenen „zonder dat men zich daartegen kan verzetten”.

- Is de Commissie niet van mening dat in de formulering van deze circulaire weinig eerbied aan de dag wordt gelegd voor het recht op vrij verkeer van werknemers van de Lid-Staten van de EEG omdat daarin, met spijt, erop wordt gewezen dat de Franse staat zich in de toekomst niet meer zal kunnen verzetten tegen het feit dat ingezetenen van de hierboven genoemde landen een activiteit in loondienst uitoefenen?
- Welk is de mening van de Commissie over deze discriminerende maatregelen ten opzichte van talrijke werknemersgezinnen die wat betreft werkgelegenheid en verblijf nog altijd niet dezelfde rechten genieten als de Fransen en de ingezetenen van andere Lid-Staten van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(19 december 1986)

De Commissie is van mening dat programma's inzake steun voor repatriëring en de daarbij behorende uitvoeringsbepalingen die door enkele Lid-Staten zijn vastgesteld onder de nationale soevereiniteit vallen, hoewel een vorm van overleg ter zake bevorderlijk had kunnen zijn voor een migratiebeleid dat strookt met de op een grotere overzichtelijkheid van de communautaire arbeidsmarkt gerichte actie.

Overigens wordt de terugkeerpremie alleen uitgekeerd indien de rechthebbende zich ertoe verbindt definitief te vertrekken. De Commissie is van mening dat een dergelijke aanmoediging het land te verlaten van dien aard is dat er een conflict zou kunnen ontstaan met de communautaire openbare orde in zoverre zij gericht zou zijn tot onderdanen van Lid-Staten van wie zou worden verwacht dat zij, tegen betaling, definitief afzien van hun door het Verdrag gewaarborgde rechten op vrij verkeer, die onder meer het recht inhouden om later naar het vroegere gastland terug te keren en er een beroepsbezigheid uit te oefenen.

Aangezien Griekse, Spaanse en Portugese onderdanen op grond van de communautaire wetgeving op het ogenblik het recht op vrij verkeer genieten en in de toekomst in het volledige genot van het recht op vrij verkeer van werknemers zullen treden, lijkt iedere uitdrukkelijke of stilzwijgende overeenkomst die het volledige afzien van deze rechten hunnerzijds tot gevolg heeft onrechtmatig te zijn.

De nationale beslissing waarop het geachte Parlementslid doelt en die dergelijke overeenkomsten verbiedt, geeft dus geen aanleiding tot kritiek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1511/86

van de heer **Fernand Herman (PPE—B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1986)

(87/C 133/46)

Betreft: Zwangerschapstoelage en moederschapstoelage

Voor vrouwen die in aanmerking willen komen voor een zwangerschapstoelage en een moederschapstoelage hanteert de Caisse Nationale des Prestations Familiales van het Groothertogdom Luxemburg als criterium dat de aanstaande moeder in het aan de geboorte voorafgaande jaar legaal woonachtig is geweest in het Groothertogdom Luxemburg, ook al is zij onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap.

Kan de Commissie mededelen:

- of zij van mening is dat dit criterium in overeenstemming is met de artikelen 48 t/m 51 van het Verdrag van Rome;
- zo niet, welke tegenmaatregelen zij denkt te treffen om deze zaak recht te trekken?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(3 februari 1987)

De uitkeringen bij geboorte bedoeld in de Luxemburgse wetgeving zijn uitgesloten van de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1408/71 inzake sociale zekerheid van migrerende werknemers, zulks overeenkomstig artikel 1, sub u), onder i) juncto bijlage II, sub II, letter H daarvan.

Zij blijken niettemin een sociaal voordeel waarop de regel van gelijke behandeling krachtens artikel 7, lid 2 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 inzake het vrij verkeer van werknemers van de Gemeenschap van toepassing is.

Overeenkomstig een constante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verbiedt deze regel inzake gelijke behandeling niet alleen openlijke discriminatie gebaseerd op de nationaliteit, maar ook alle verkapte vormen van discriminatie, die door toepassing van andere onderscheidscriteria in feite hetzelfde resultaat hebben. Het valt niet te ontkennen dat de voorwaarden van de vroegere woonplaats waaraan de toekenning van de Luxemburgse uitkeringen bij geboorte aan zowel Luxemburgers als burgers van andere Lid-Staten onderworpen is, voor deze laatste categorie niet even belangrijk is als voor de eerste.

Hoewel de Luxemburgse wetgever door deze voorwaarde heeft willen bereiken dat zwangere vrouwen en babies systematisch medisch gecontroleerd worden, zou de daaruit voortvloeiende indirecte differentiëring kunnen leiden tot de onwettige uitsluiting van verschillende communautaire werknemers alsook hun in Luxemburg wonende gezinsleden

van de toelagen bij geboorte en moederschap, ingeval zou zijn vastgesteld dat medische controle in andere Lid-Staten voor Luxemburg niet zou gelden. Daarenboven kunnen grensarbeiders die in Luxemburg werken, maar in een aangrenzend land wonen, alsook hun gezinsleden als gevolg van deze voorwaarde geen aanspraak maken op de bedoelde toelagen.

De Commissie zal te zamen met de Luxemburgse autoriteiten onderzoeken hoe deze situatie kan worden opgelost zonder het prenataal medisch toezicht en het toezicht op pasgeborenen in het gedrang te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1517/86

van de heer John McCartin (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 oktober 1986)

(87/C 133/47)

Betreft: Harmonisering van rijexamenprocedures

Kan de Commissie mededelen of de Belgische rijexamenautoriteiten juist hebben gehandeld, toen zij een (uit een andere Lid-Staat afkomstige) examinanda weigerden tot het rijexamen toe te laten vanwege het feit dat de betrokkene haar identiteitskaart niet kon tonen, omdat deze gestolen was in Nederland, maar wel een document kon tonen van de Nederlandse politie als bewijs dat de diefstal van haar identiteitskaart en andere persoonlijke bezittingen had plaatsgevonden?

Zou het verschil hebben gemaakt als de diefstal in België had plaatsgevonden en het door de betrokkene getoonde document door de Belgische politie was afgegeven?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(16 december 1986)

De afgifte van het rijbewijs is afhankelijk van het slagen voor een praktisch en theoretisch examen en het voldoen aan medische normen waarvan de eisen zijn vastgesteld in Richtlijn 80/1263/EEG van de Raad van 21 december 1980⁽¹⁾.

Ten aanzien van de overige vereisten voor de afgifte van rijbewijzen en met name de daartoe over te leggen identiteitsbewijzen, kunnen de Lid-Staten hun nationale voorschriften toepassen.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1521/86

van de heer Michael Hindley (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1986)

(87/C 133/48)

Betreft: Verkoop van 100 000 ton rundvlees aan Brazilië

Welke garanties heeft de Commissie gevraagd en verkregen om te bereiken dat het aan Brazilië verkochte rundvlees niet in de vorm van verwerkt vlees uit dat land naar de EEG of andere landen wordt uitgevoerd?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(27 januari 1987)

Onlangs werd rundvlees uit interventievoorraden verkocht aan Brazilië, omdat dit land vlees moest invoeren om de schaarste op de nationale markt te verhelpen. Tijdens de onderhandelingen over de verkoop hebben de Braziliaanse autoriteiten de verzekering gegeven dat de door de Gemeenschap aan Brazilië verkochte producten bestemd zijn om aan de interne consumptiebehoeften te voldoen en dat hierdoor het traditionele uitvoervolume van Brazilië naar de Gemeenschap in de betrokken sector niet mag worden gewijzigd. Door de keuze van één enkele koper — in het onderhavige geval een regeringsinstantie — heeft de Commissie een extra waarborg verkregen dat het betrokken vlees niet opnieuw in de vorm van verwerkte producten naar de wereldmarkt of naar de Gemeenschap zal worden uitgevoerd.

Bovendien moet erop worden gewezen dat de Braziliaanse autoriteiten, gelet op de huidige schaarste, elke uitvoer van vlees en vleesproducten hebben verboden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1530/86

van de heer Alasdair Hutton (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 oktober 1986)

(87/C 133/49)

Betreft: Vrij verkeer van ingezetenen van de Europese Gemeenschap in Griekenland

Een Schotse arts die zich onlangs in Griekenland vestigde overkwam bij zijn aankomst het volgende:

— Hoewel de Griekse consul in Schotland hem had medegedeeld dat hij gedurende twee jaar recht had op belastingvrijstelling in Griekenland, eisten de Griekse douaneautoriteiten van hem een belasting van 30 000 pond op zijn 4 jaar oude auto die hem 3 700 pond had gekost. Hij kreeg 1 maand de tijd om ofwel te betalen, ofwel de auto buiten het land te brengen of deze in beslag te laten nemen.

- Ten einde een vergunning te krijgen om als arts te mogen werken moest hij een röntgenopname van de borst laten maken, een psychiatrisch onderzoek ondergaan, een verslag van een dermatoloog voorleggen en een faecaliënmonster indienen. Deze eisen worden niet gesteld aan plaatselijke dokters en evenmin aan Griekse dokters die in het Verenigd Koninkrijk wensen te werken.
1. Is de Commissie niet van mening dat deze maatregelen indruisen tegen het principe van het vrije verkeer van de burgers van de Gemeenschap en het non-discriminatiebeginsel ten opzichte van burgers van een andere Lid-Staat van de Gemeenschap?
 2. Ziet de Commissie deze maatregelen in Griekenland als ongebruikelijk of beschikt zij over bewijzen dat deze praktijken gangbaar zijn?
 3. Heeft de Commissie in het verleden met de Griekse autoriteiten over soortgelijke acties van gedachten gewisseld?
 4. Hebben de Griekse autoriteiten in het verleden enige garanties gegeven inzake het inachtnemen van het principe van het vrije verkeer en het non-discriminatiebeginsel?
 5. Zal de Commissie al het mogelijke doen om de Griekse autoriteiten aan te sporen het vrij verkeer en het non-discriminatiebeginsel in acht te nemen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(22 december 1986)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde vraag omvat twee afzonderlijke gedeelten, het ene betreffende de aan een migrerende communautaire arts gestelde eis zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek alvorens te worden gemachtigd in Griekenland te praktiseren, en het andere betreffende het bedrag van de van genoemde migrant verlangde belasting bij de invoer van zijn auto in Griekenland.

1. Ten aanzien van het eerste gedeelte dient te worden opgemerkt dat artikel 13 van de „Artsen“-Richtlijn 75/362/EEG⁽¹⁾ bepaalt dat indien de ontvangende Lid-Staat van de eigen onderdanen voor de toegang tot het artsberoep of de uitoefening daarvan een document eist betreffende de lichamelijke of geestelijke gezondheid, deze Lid-Staat eveneens een document van dezelfde aard kan verlangen van de migrerende arts, maar zich tevreden moet stellen met het desbetreffende document dat door de Lid-Staat van oorsprong of van herkomst van de migrant is afgegeven.

Naar weten van de Commissie wordt een dergelijk document door de Griekse autoriteiten niet verlangd van Griekse artsen als voorwaarde om hun beroep te mogen uitoefenen. Bijgevolg is de Commissie van mening dat dit document evenmin kan worden verlangd van migranten.

Alvorens een standpunt te kunnen bepalen in het gesignaleerde concrete geval — dat overigens het eerste is dat ter zake aan de Commissie ter kennis wordt gebracht — en eventueel stappen te nemen bij de Griekse autoriteiten zou de Com-

missie vollediger gegevens wensen over het onderhavige geval.

2. Ten aanzien van het tweede gedeelte van de vraag zij vermeld dat volgens de thans in Griekenland geldende nationale bepalingen voor de invoer van auto's voor toerisme in verband met een verandering van woonplaats vrijdom van belasting geldt mits de cilinderinhoud van de wagen de 1 600 cm³ niet overschrijdt; voor wagens met een grotere cilinderinhoud is de belasting in geval van invoer/verandering van woonplaats gelijk aan een derde van de belasting die geldt voor andere gevallen van definitieve invoer van auto's.

In feite is de Helleense Republiek of grond van artikel 42, lid 1, tweede alinea van de desbetreffende communautaire richtlijn⁽²⁾ gemachtigd de volledige toepassing van deze richtlijn, die een van de cilinderinhoud onafhankelijke vrijstelling mogelijk maakt, uit te stellen tot de invoering van de BTW, d.w.z. tot 1 januari 1987.

Het niveau van de desbetreffende Griekse belasting wordt door de Commissie overmatig geacht voor auto's met een grote cilinderinhoud — die alle worden ingevoerd —; hetzelfde geldt voor de wijze van berekening van de belastinggrondslag van ingevoerde gebruikte auto's, die tot gevolg lijkt te hebben dat deze grondslag, en bijgevolg ook de te betalen bedragen, kunstmatig worden verhoogd. De Commissie heeft reeds stappen in deze zin genomen bij de Griekse autoriteiten.

Ten aanzien van het door het geachte Parlementslid genoemde concrete geval zou de Commissie over volledige informatie willen beschikken (type van het voertuig, op welke grond de betaling is gevraagd, enz.), ten einde eventueel verdere stappen bij de Griekse autoriteiten te kunnen nemen.

3. De Commissie verzoekt het geachte Parlementslid derhalve de betrokken migrerende arts te verzoeken hem een volledig dossier betreffende de beide aspecten van zijn klacht te willen doen toekomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

⁽²⁾ Richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28. 1. 1983, PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 64.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1534/86
van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blotnitz
(ARC—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 oktober 1986)
(87/C 133/50)

Betreft: Betaling van een som geld door de regering van de deelstaat Baden-Württemberg aan de automobielfabrikant Daimler-Benz voor het bouwrijp maken van een bouwterrein bij Rastatt

Blijkens een mededeling van het Ministerie van Economische Zaken in Bonn acht de EG-Commissie een nadere toelichting inzake de betaling van 140 000 DM door de regering van Baden-Württemberg aan de automobielfabrikant Daim-

ler-Benz noodzakelijk. De deelstaatregering en de Bondsregering zijn het niet eens over de vraag of deze betaling als een maatregel in het kader van het structuurbeleid of als een verkapte subsidie moet worden gezien.

1. Hoe beoordeelt de Commissie deze betaling?
2. Om welke redenen acht de Commissie een toelichting noodzakelijk?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie
(5 december 1986)**

Op grond van de informatie waaronder zij beschikt, twijfelt de Commissie eraan of de prijsvorming bij de voorgenomen verkoop van bouwterreinen aan het bedrijf, alsmede de toezegging om de kosten voor het bouwrijp maken van deze terreinen over te nemen, verenigbaar zijn met de steunregels van de Gemeenschap. Zij heeft derhalve op 29 oktober 1986 de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag ingeleid.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1588/86
van de heer Victor Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 oktober 1986)
(87/C 133/51)**

Betreft: Indeling van Valle del Erro (Navarra, Spanje) bij de regio Baja Montana

Het gemeentebestuur van Valle del Erro (Navarra, Spanje) heeft mij met verbazing medegedeeld dat Valle del Erro — krachtens Richtlijn 75/268/EEG ⁽¹⁾ (Spanje) — ingedeeld is bij de regio Baja Montana en aldus weggehaald is uit de streek die zowel in natuurlijk als in bestuurlijk opzicht zijn typische omgeving vormt, namelijk die van Burguete en Roncesvalles en gevoegd is bij andere landstrekken die nauwelijks op Valle del Erro lijken, zoals Valle de Ipargoit en Regata del Bidasoa.

Zou het niet veel beter zijn Valle del Erro in te delen bij de regio Alpina in plaats van bij de regio Baja Montana?

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1975, blz. 1.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(3 februari 1987)**

Bij de vaststelling van de lijst van bergstrekken in de zin van artikel 3, lid 3, van Richtlijn 75/268/EEG in Spanje is rekening gehouden met de parameters die zijn aangegeven in de tweede overweging van Richtlijn 86/466/EEG van de Raad van 14 juli 1986 ⁽¹⁾ betreffende de communautaire lijst

van agrarische probleemgebieden in de zin van Richtlijn 75/268/EEG (Spanje).

Overeenkomstig artikel 2, lid 1, van Richtlijn 75/268/EEG moeten de Lid-Statens voorts aan de Commissie mededelen welke gebieden in aanmerking komen om in de communautaire lijst van agrarische probleemgebieden te worden opgenomen en alle dienstige gegevens over de kenmerken van de betrokken gebieden mededelen.

Aangezien bij de begrenzing van de gebieden in de zin van artikel 3, lid 3, rekening wordt gehouden met de situatie voor afzonderlijke gemeenten of afzonderlijke delen van gemeenten, moet worden nagegaan of in dit specifieke geval is voldaan aan de materiële voorwaarden als bedoeld in Richtlijn 86/466/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 273 van 24. 9. 1986, blz. 104.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1613/86
van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 oktober 1986)
(87/C 133/52)**

Betreft: Telling van leerlingen van buitenlandse ouders (al dan niet uit de EG) in het kleuter- en lager onderwijs in België

Is het de Commissie bekend dat in verband met de berekening van de overheidsbijdrage voor scholen, leerlingen van buitenlandse ouders die belastingplichtig zijn in een ander land dan België of Luxemburg voortaan slechts meetellen voor een factor 0,8 in plaats van een factor 1 zoals Belgische (of Luxemburgse) leerlingen?

Is deze handelwijze niet in strijd met het beginsel van gelijke behandeling van EG-onderdanen?

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1691/86
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1986)
(87/C 133/53)**

Betreft: Wettigheid van Belgische maatregelen op onderwijsgebied

De Belgische regering heeft besloten scholieren wier ouders geen belasting in België betalen, slechts voor 0,8 in plaats van 1 mee te tellen bij de berekening van subsidies en salarissen.

Is de Commissie ook niet van mening dat dit besluit in strijd is met het communautaire recht en met name met de regeling betreffende het vrij verkeer van personen en diensten?

**Gecombineerd antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1613/86 en nr. 1691/86**

(13 januari 1987)

De Commissie is op de hoogte van de kwestie waarnaar de geachte Parlementsleden verwijzen. Na een eerste bestudering van de desbetreffende regeling is de Commissie van mening dat de toepassing van een factor 0,8 op leerlingen wier ouders in België niet als bewoners van het Koninkrijk onderworpen zijn aan de belasting van de natuurlijke personen, in strijd zou kunnen blijken te zijn met het communautaire recht, indien het hier eveneens de leerlingen betreft die in België profiteren van de communautaire regels betreffende het vrije verkeer van personen, alsmede leerlingen die onderdaan Lid-Staten zijn maar naar België zijn gekomen uitsluitend met de bedoeling er een beroepsopleiding te volgen, en indien de toegang van deze leerlingen tot het onderwijs dat in België belemmerd wordt.

De Commissie heeft de Belgische instanties om aanvullende inlichtingen over de criteria voor de toepassing van de regeling gevraagd. Zij zal niet nalaten de noodzakelijke maatregelen te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1616/86

**van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(22 oktober 1986)

(87/C 133/54)

Betreft: Concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche

Kan de Commissie in aanvulling op de bijzonder interessante informatie in het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 282/86 ⁽¹⁾ meer details verstrekken over de meest verontwaardigende gegevens die duiden op een toenemende concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche?

⁽¹⁾ PB nr. C 91 van 6. 4. 1987, blz. 3.

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(4 december 1986)

Reeds in 1985 heeft de Commissie naar aanleiding van de toenemende concentratie van de detailhandel in de levensmiddelenbranche, waarop zij in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 282/86 ⁽¹⁾ van het geachte Parlementslid wijst, een onderzoekinstelling opdracht gegeven een studie ter zake te verrichten. Deze studie beoogt een analyse van de factoren die de toenemende concentratie bij de distributie van consumptiegoederen en met name levensmiddelen binnen de Gemeenschappelijke Markt bepalen. Ook zullen in de studie de gevolgen voor de koopkracht van de wederverkopers

worden nagegaan. De studie zal eind van dit jaar beschikbaar zijn waarna de Commissie het geachte Parlements lid een meer gedetailleerd antwoord zal kunnen geven.

⁽¹⁾ PB nr. C 91 van 6. 4. 1987, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1630/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 133/55)

Betreft: Illegale verkoop van woningen in Frankrijk

Reeds eerder stelde ik een vraag over de illegale verkoop van vakantiewoningen in Spanje.

Mij werd nu het volgende feit meegedeeld. Een persoon die handel dreef in Frankrijk, zet zijn zaak stop en verhuist naar België. Volgens wettelijke verplichting verwittigt hij zijn kas voor sociale verzekeringen. Daar blijkt echter iets verkeerd te lopen want de rekeningen worden nog naar het onbewoond adres in Frankrijk gestuurd. Daar de betrokkene daar nooit kwam, wist hij niets van achterstallige rekeningen tot de Kas besluit de onbewoonde woning openbaar te verkopen. Van deze verkoop, die enkel kan gebeuren na een bevel van de rechtbank, heeft de betrokkene echter nooit een betekening ontvangen. Toch is deze verkoop doorgegaan, en zijn momenteel enkel de gelden van de verkoop door de rechtbank geblokkeerd.

- Is de Commissie van deze zaak op de hoogte?
- In hoeverre is dergelijke handelwijze in overeenstemming met het Verdrag van Rome?
- In hoeverre overweegt de Commissie maatregelen te nemen, gezien de diverse keren dat de problematiek van illegale verkoop van woningen in het buitenland reeds aangehangen gemaakt is?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(5 december 1986)

1. De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlements lid genoemde feiten.
2. Gelet op deze feiten, en daargelaten wat men van een dergelijke handelwijze kan denken, blijkt niet dat in de Franse wetgeving die in deze zaak is toegepast sprake is van discriminatie op grond van nationaliteit ten opzichte van personen op wie het Gemeenschapsrecht van toepassing is.
3. De Commissie is niet voornemens enig initiatief in deze zaak te ontplooiën, evenwel onder dit voorbehoud dat de nationale wetgevingen ten opzichte van diegenen op wie de bepalingen van het Gemeenschapsrecht van toepassing zijn (bij voorbeeld werknemers, zelfstandigen, degenen die dien-

sten verlenen en ontvangen, enz . . .) geen discriminatie mogen inhouden uit hoofde van hun nationaliteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1646/86

van de heer Pol Marck (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 133/56)

Betreft: Invoer van eieren niet geschikt voor menselijke consumptie vanuit Frankrijk

Ingevolge het antwoord van commissaris Andriessen op mijn vraag nr. 2782/85 ⁽¹⁾ vernam ik graag of de Franse staat al dan niet gerechtigd was tot inning van MCB's op de uitvoer uit Frankrijk van eieren niet geschikt voor menselijke consumptie gedurende de periodes van 19 december 1980 tot 23 februari 1982 en van 24 februari 1982 tot 23 mei 1983.

⁽¹⁾ PB nr. C 290 van 17. 11. 1986, blz. 5.

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(29 januari 1987)

Krachtens de communautaire voorschriften, en met name artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3154/85 van de Commissie (dat in de plaats is gekomen van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1371/81), worden MCB's voor levensmiddelen die niet geschikt zijn voor menselijke consumptie, wel geheven maar niet toegekend. In de praktijk betekent dit dat, wanneer bij voorbeeld eieren die niet geschikt zijn voor menselijke consumptie worden uitgevoerd uit een land dat een negatief MCB toepast (zoals Frankrijk), dit MCB wordt geheven, terwijl er geen MCB wordt toegekend bij invoer van dit produkt in een ander land met een negatief MCB.

Door deze voorschriften wordt voorkomen dat financiële middelen van de Gemeenschap worden verspild en dat de handel in dergelijke produkten wordt gestimuleerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1649/86

van de heer Alfons Boesmans (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 133/57)

Betreft: Toestand van gewetensbezwaarden in Griekenland

In zijn resolutie over „dienstweigering op grond van gewetensbezwaren” ⁽¹⁾ drong het Europese Parlement erop aan

dat de duur van deze alternatieve dienst, indien deze bij een civiele overheidsdienst of organisatie wordt verricht, de duur van de gewone militaire dienst niet mag overschrijden.

In Griekenland blijkt voor de gewetensbezwaarden enkel de mogelijkheid te bestaan een alternatieve dienst te verrichten die het dubbele omvat van de gewone militaire dienst, nl. 4 jaar. Verder kan deze alternatieve dienst enkel verricht worden binnen de militaire structuren.

Is de Commissie, onder andere ook in het licht van de aanstaande rechtstreekse verkiezingen voor het Europese Parlement in Griekenland, niet van oordeel dat Griekenland zo snel mogelijk wetgevende initiatieven zou dienen te nemen om deze problematiek te regelen waarbij ten volle rekening wordt gehouden met alle punten van de voormelde resolutie?

Zo ja, welke stappen heeft de Commissie reeds in die zin genomen bij de Griekse autoriteiten en wat waren hiervan de precieze resultaten?

⁽¹⁾ PB nr. C 68 van 14. 3. 1983, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1650/86

van de heer Alfons Boesmans (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1986)

(87/C 133/58)

Betreft: De situatie van de gewetensbezwaarden in België

In zijn resolutie over dienstweigering op grond van gewetensbezwaren ⁽¹⁾ wees het Europese Parlement er onder meer op dat het vervullen van vervangende dienst niet als sanctie mag worden beschouwd en dat deze dienst bij voorkeur moet worden georganiseerd op sociaal gebied en op het gebied van ontwikkelingshulp en -samenwerking.

De Belgische Regering heeft deze maand beslist zowel op sociaal terrein als op het gebied van de ontwikkelingshulp en -samenwerking een extra lange burgerdienst, nl. 24 maanden, in te voeren, terwijl de gewone militaire dienstplicht in België 12 maanden bedraagt.

Verder werd nog beslist dat op de prioriteitenlijst van de instellingen die gewetensbezwaarden in dienst mogen nemen, de voorlaatste plaats wordt toegewezen aan ontwikkelings-samenwerking en de culturele sector op de allerlaatste plaats komt. Ook ligt het in de bedoeling van de regering de soldij van hen die een gewone militaire dienst vervullen, op te trekken, echter niet voor hen die burgerdienst verrichten.

Welke stappen gaat de Commissie bij de Belgische Regering ondernemen opdat deze de discriminerende maatregelen t.a.v. de gewetensbezwaarden ongedaan maakt?

⁽¹⁾ PB nr. C 68 van 14. 3. 1983, blz. 14.

**Gecombineerd antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1649/86 en nr. 1650/86
(3 december 1986)**

De Commissie heeft er bij de beantwoording van schriftelijke en mondelinge vragen reeds herhaaldelijk op gewezen dat zij ter zake niet bevoegd is.

Op grond hiervan is de Commissie niet bij machte de door het geachte Parlements lid geopperde stappen te nemen.

Niettemin is de Commissie zich bewust van het politieke karakter van het probleem, alsook van het effect dat het verschil in nationale wetgevingen ten aanzien van het statuut van de gewetensbezwaarden bij de burgers in de diverse Lid-Staten kan teweeg brengen.

De Commissie wijst er bovendien op dat de werkzaamheden met betrekking tot de dienstweigering op grond van gewetensbezwaren, die door de bevoegde instanties van de Raad van Europa werden verricht en waaraan de Commissie als waarnemster deelneemt, onlangs werden afgesloten. De door het Dagelijks bestuur voor de Rechten van de Mens goedgekeurde ontwerp-aanbeveling zal voor verdere bespreking aan de Assemblée van de Raad van Europa worden voorgelegd.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1684/86
van de heer Ernest Glinne (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1986)
(87/C 133/59)**

Betreft: Onderscheid tussen leerlingen wier ouders in België belastingplichtig zijn en die waarbij dit niet het geval is

Sedert kort wordt de ouders van leerlingen op Belgische scholen verzocht een formulier in te vullen waarin zij op erewoord moeten verklaren of zij in België al dan niet aan de inkomstenbelasting onderworpen zijn.

Ten einde de personeelsbehoeften (aantal leerkrachten, onderhoudspersoneel, enz.) en de subsidies te kunnen berekenen heeft de Belgische regering namelijk besloten dat de schoolhoofden bij de inschrijving van een kind moeten nagaan of de ouders, dan wel de personen die de ouderlijke macht uitoefenen in België belastingplichtig zijn. Voor leerlingen wier ouders in België belasting betalen zal coëfficiënt 1 worden toegepast, voor de andere coëfficiënt 0,80. De situatie van de kinderen van internationale ambtenaren is niet duidelijk, aangezien onderscheid wordt gemaakt tussen ouders die in België geen belasting betalen en degenen die krachtens een internationale overeenkomst een andere dan de Belgische belasting betalen.

Kan de Commissie mededelen:

1. in welke positie de kinderen van internationale ambtenaren die in België woonachtig zijn (en wier financiële bijdrage aan het BNP niet te verwaarlozen is) verkeren met betrekking tot dit besluit van de Belgische regering;
2. of dit voorschrift niet in strijd is met het vrije verkeer van personen in de Gemeenschap, aangezien bij voorbeeld een Frans kind dat een Belgische school dichtbij de grens bezoekt, niet meer als een „volwaardige” leerling wordt beschouwd, hetgeen de schoolhoofden voor de volgende keuze plaatst: die voorkeur geven aan leerlingen die 100% waard zijn of personeel ontslaan, hetgeen ten koste gaat van de kwaliteit van het onderwijs?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(13 januari 1987)**

1. Wat betreft de Belgische voorschriften waarop het geachte Parlements lid doelt, is hoofdstuk V, artikel 13, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen van 8 april 1965 van toepassing op de situatie van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen. Dit artikel luidt: „De ambtenaren en overige personeelsleden van de Gemeenschappen worden onderworpen aan een belasting ten bate van de Gemeenschappen op de door hen betaalde salarissen, lonen en emolumenten. Zij zijn vrijgesteld van nationale belastingen op de door de Gemeenschappen betaalde salarissen, lonen en emolumenten.”

De Commissie heeft haar ambtenaren de nodige richtlijnen gegeven om een beroep te kunnen doen op de toepassing van het Protocol te hunnen aanzien.

2. Wat de overige categorieën al dan niet uit de Gemeenschap afkomstige ingezetenen betreft die in aanmerking komen voor toepassing van de regels van het communautaire recht, kan het geachte Parlements lid kennis nemen van het gemeenschappelijk antwoord op schriftelijke vragen nr. 1613/86 van mevrouw Lizin en nr. 1691/86 van de heer Roelants du Vivier (1).

(1) Zie blz. nr. 27 van dit Publikatieblad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1685/86
van de heer Alasdair Hutton (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1986)
(87/C 133/60)**

Betreft: Communicatie tussen de Commissie en de Lid-Staten

1. Op welk niveau bij de Commissie (bij voorbeeld voorzitter, lid, directeur-generaal) worden de volgende stukken ondertekend:

1. brieven voor formele kennisgeving, overeenkomstig artikel 169,
 2. met redenen omklede adviezen, overeenkomstig artikel 169,
 3. brieven betreffende het niet-nakomen van de verplichting tot uitvoering van een arrest van het Hof van Justitie (artikel 171),
 4. brieven betreffende het niet-nakomen van de verplichting om kennis te geven van nationale maatregelen ter uitvoering van richtlijnen,
 5. andere mededelingen betreffende de nakoming van communautaire verplichtingen door Lid-Staten?
2. Voorts wordt de Commissie verzocht voor elk van deze vijf categorieën mededelingen op te geven aan wie deze worden toegezonden in de Lid-Staten (b.v. een minister, een hoge ambtenaar).

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(4 december 1986)**

De brieven inzake de inleiding en het verdere verloop van de inbreukprocedures worden, namens de Commissie, getekend door één van haar leden en toegezonden aan de minister van Buitenlandse Zaken van de betrokken Lid-Staat.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1695/86
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1986)
(87/C 133/61)**

Betreft: Subsidie of accijnsontheffing voor in de landbouw gebruikte brandstoffen

Volgens een rapport van de FAO getiteld „Impacts sur l'environnement des incitations économiques à la production agricole” (Étude législative nr. 38, blz. 27) wordt de mechanisatie in de landbouw in sommige landen bevorderd door subsidiëring van of verlening van accijnsontheffing voor door boeren gebruikte brandstoffen. Voorbeelden hiervan zijn Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland.

Kan de Commissie mededelen

1. of deze berichten juist zijn,
2. zo ja, of een en ander niet leidt tot concurrentievervalsing in de Gemeenschap,
3. in welke mate de mechanisatie in de landbouw volgens haar thans nog moet worden bevorderd in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(27 januari 1987)**

1. In alle Lid-Staten van de Gemeenschap „van Tien” gelden belastingvoordelen voor het gebruik van motorbrandstoffen in de landbouw. De omvang van die voordelen varieert. In het communautaire verslag over de „Overheidsuitgaven ten gunste van de landbouw”⁽¹⁾, zijn de details vermeld bij code 1730.

In Spanje wordt een soortgelijke subsidie verleend in de vorm van rechtstreekse steun. Op grond van artikel 80 van de Toetredingsakte is bij Verordening (EEG) nr. 3773/85 van de Raad⁽²⁾ toestemming gegeven om deze maatregel voorlopig te handhaven.

2. Aangezien deze steunregelingen in vrijwel alle Lid-Staten voorkomen, is de Commissie van mening dat er geen grote risico's zijn voor concurrentievervalsing in de Gemeenschap.

3. Er kan worden getwijfeld of de accijnsontheffingen die worden verleend voor motorbrandstoffen die door de landbouwers worden gebruikt altijd bedoeld zijn om de mechanisatie te stimuleren. Steunmaatregelen voor de aankoop van landbouwmachines bijvoorbeeld zijn immers ook niet noodzakelijkerwijs bedoeld om de mechanisatie te vergroten.

In elk geval is het zo dat er momenteel binnen de Gemeenschap grote verschillen bestaan wat betreft de mechanisatie in de landbouw en is het duidelijk dat de ontwikkeling van de landbouwstructuur in bepaalde gebieden, die door de Gemeenschap wordt aangemoedigd, noodzakelijkerwijs gepaard zal gaan met een toeneming van de mechanisatie.

⁽¹⁾ Étude P. 229, november 1984.

⁽²⁾ PB nr. L 362 van 31. 12. 1985, blz. 32.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1697/86
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1986)
(87/C 133/62)**

Betreft: De Europese scholen te Brussel

Is het juist, dat de ruimte die voor de Europese scholen te Brussel door de Belgische regering ter beschikking wordt gesteld, onvoldoende is, zeker gezien de recente toename van het aantal leerlingen na de toetreding van Spanje en Portugal?

Is het tevens juist, dat de geplande bouw van een derde Europese school te Brussel, voorlopig niet zal plaatsvinden, met name omdat de Duitse en Franse permanente vertegenwoordigers zich hiertegen verzetten?

Acht de Commissie de functies van culturele attaché bij de Franse permanente vertegenwoordiging verenigbaar met die van directeur van het Lycée Français te Brussel?

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om een nijpend gebrek aan schoolruimte nu en in de toekomst voor de Europese school te Brussel op te lossen, anders dan door het treffen van tijdelijke noodlokalen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(2 februari 1987)

Na de toetreding van Spanje en Portugal brengt de oprichting van Spaanse en Portugese afdelingen in de Europese Scholen van Brussel inderdaad een ruimtegebrek mee, waarvan de gevolgen voornamelijk in de komende jaren zullen worden gevoeld.

De betrokken autoriteiten, zowel de Belgische regering als de Raad van Bestuur van de Europese Scholen en de Commissie, stellen alles in het werk om een ongestoord verloop van de komende schooljaren mogelijk te maken.

De Commissie, die nauw contact onderhoudt met de Belgische autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het beschikbaar stellen van lokalen voor Brussel, heeft deze aangelegenheid aan de Raad van Bestuur voorgelegd.

Het ziet er naar uit dat er op middellange termijn te Brussel een dependance zal worden geopend.

In afwachting van de beschikbaarstelling van deze dependance schijnt de Belgische regering bereid te zijn om op korte termijn voor voorlopige lokalen te zorgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1704/86

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1986)

(87/C 133/63)

Betreft: Gevolgen van de maatregelen inzake de melk-quota

Met de invoering van het quotabeleid voor de zuivelsector heeft de Gemeenschap een strikte beperking opgelegd aan de melkproductie. Andere melkproducerende en -exporterende landen hebben daarvan geprofiteerd door hun productie uit te breiden en delen van de markt te veroveren, hetgeen in het nadeel van de Gemeenschap is.

1. Kan de Commissie een overzicht geven van de ontwikkeling van de melkproductie sinds 1983 en van het marktaandeel van de Gemeenschap en de andere melkproducerende en -exporterende landen, met name Nieuw-Zeeland, Australië, Canada en de Verenigde Staten?

2. Hoe denkt de Commissie de positie van de Gemeenschap op de wereldzuivelmarkt te verdedigen (internationale overeenkomsten met melkproducerende landen, langetermijncontracten, enz.)?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(16 januari 1987)

1. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, en die zijn aangegeven in tabel I, nemen de melkleveranties in de twaalf Lid-Staten van de Gemeenschap, Polen, de USSR, Noord-Amerika en Oceanië nog steeds toe, ondanks pogingen om de groei van de melkproductie in een aantal landen tegen te gaan.

In 1985 en 1986 was alleen in de Gemeenschap de melkproductie aanmerkelijk lager dan in 1983. Ten opzichte van 1983 bedroeg de daling voor EUR-12 in 1985 namelijk 3,6 miljoen ton of 3,3 %.

Die daling is echter voor 83 % of 3 miljoen ton gecompenseerd door produktiestijgingen in de Verenigde Staten, Nieuw-Zeeland en Australië. Voorts heeft ook de USSR haar melkproductie in de betrokken periode met 2,2 miljoen (2 %) opgevoerd.

Over het geheel genomen is de internationale markt voor melk en zuivelprodukten overvoerd en is het aandeel van de niet-commerciële transacties te groot geworden. Om de voorraden te beperken en de commerciële handel te beschermen is dan ook een verdere verlaging van het productiepeil nodig. Wat de Gemeenschap betreft is reeds besloten om de gegarandeerde hoeveelheden in april 1987 met 2 % en in april 1988 nog eens met 1 % te verlagen en in haar tussentijds verslag over de toepassing van de heffingregeling ⁽¹⁾ heeft de Commissie onlangs voorgesteld om die hoeveelheden met 2 % extra te verlagen in 1987 en verder nog eens met 1 % extra in 1988.

In tabel II zijn de aandelen in de wereldmarkt van een aantal belangrijke zuivelexporterende landen aangegeven. Het is duidelijk dat de Gemeenschap voor een aantal produkten in deze moeilijke periode van beleidsaanpassing haar marktpositie niet heeft kunnen handhaven, wat in belangrijke mate te wijten is aan de ontwikkeling van de niet-commerciële transacties. De oorzaken van deze ontwikkeling zijn de economische problemen in diverse ontwikkelingslanden, het grillige valutaverloop en de daling van de olieprijsen.

2. Om de concurrentiepositie van de exporterende Lid-Staten van de Gemeenschap te verstevigen heeft de Commissie een regeling ingevoerd die meer flexibiliteit toelaat voor de vaststelling van en de bekendmakingen over bijzondere restituties, en heeft zij de algemene restitutieniveaus aangepast. Gezien evenwel de enorme en nog steeds groeiende internationale voorraden, waarvan de omvang nu overeenkomt met meer dan één jaar wereldhandel voor alle zuivelprodukten samen, kan een duurzame oplossing voor de problemen van de wereldhandel alleen worden gevonden via

internationale samenwerking en onderhandelingen. Belangrijke punten waarop deze internationale samenwerking betrekking kan hebben zijn de maatregelen om de afzet van overschotprodukten in internationaal verband te coördineren en de algemene toepassing van interne maatregelen om de voorraden op te ruimen en zodoende de druk van de overschotten op de wereldhandel te beperken.

De Gemeenschap neemt actief deel aan de Internationale Zuivelovereenkomst in het kader van het GATT en betreurt dat landen zoals de Verenigde Staten, Canada en Australië geen volwaardig lid zijn.

(¹) Doc. COM(86) 645 def.

Tabel I
Ontwikkeling van de melkleveranties (koemelk)

(x 1 000 ton)

	1981	1982	1983	1984	1985	1986 (raming) ⁽¹⁾
EEG-12	101,0	104,5	109,1	106,7	105,5	106,2
VS	59,3	60,6	62,3	60,1	64,1	64,7
Canada	7,3	7,6	7,4	7,5	7,3	7,2
Nieuw-Zeeland	6,1	6,4	6,8	7,5	7,7	7,9
Australië	5,3	5,6	5,9	6,1	6,2	6,0
USSR (prod.)	88,9	91,0	96,5	97,9	98,2	102,0
Polen (prod.)	15,1	15,5	16,1	16,7	16,6	15,8

(¹) Ramingen van de Commissie (DG VI).

Tabel II

Uitvoer van bepaalde zuivelprodukten naar de wereldmarkt (¹)

	1983		1984		1985	
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%
Boter/Butterolequiv. (inclusief voedselhulp)						
Totale werelduitvoer	771,7	100,0	786,0	100,0	856,3	100,0
waarvan:						
EEG-10	355,0	46,0	380,2	48,4	387,5	45,3
Nieuw-Zeeland	227,7	29,5	202,7	25,8	258,8	30,2
Australië	15,5	2,0	36,0	4,6	56,7	6,6
Canada	4,1	0,5	0,3	—	0,9	0,1
VS	33,0	4,3	50,0	6,4	44,0	5,1
Magere-Melkpoeder (inclusief voedselhulp)						
Totale werelduitvoer	875,0	100,0	1 018,2	100,0	1 078,3	100,0
waarvan:						
EEG-10	192,0	21,9	307,0	30,2	309,0	28,7
Nieuw-Zeeland	155,0	17,7	167,0	16,4	172,9	16,0
Australië	56,0	6,4	70,0	6,9	90,2	8,4
Canada	82,0	9,4	70,0	6,9	60,6	5,6
VS	234,0	26,7	264,5	26,0	304,9	28,3

	1983		1984		1985	
	1000 t	%	1000 t	%	1000 t	%
Volle-Melkpoeder						
Totale werelduitvoer	595,0	100,0	695,6	100,0	716,7	100,0
waarvan:						
EEG-10	394,0	66,2	484,0	69,6	476,0	66,4
Nieuw-Zeeland	95,0	16,0	106,8	15,4	134,6	18,8
Australië	34,0	5,7	27,3	3,9	31,7	4,4
Canada	12,0	2,0	12,0	1,7	15,0	2,1
VS	10,0	1,7	6,1	0,9	40,6	5,7
Kaas						
Totale werelduitvoer	812,2	100,0	900,4	100,0	855,1	100,0
waarvan:						
EEG-10	405,0	49,9	468,9	52,0	408,0	47,7
Nieuw-Zeeland	75,4	9,3	87,3	9,7	87,5	10,2
Australië	54,4	6,7	56,9	6,3	73,6	8,6
Canada	4,8	0,6	5,3	0,6	10,5	1,2
VS	18,0	2,2	16,7	1,9	15,7	1,8
Gecondenseerde melk						
Totale werelduitvoer	715,0	100,0	760,0	100,0	756,0	100,0
waarvan:						
EEG-10	522,0	73,0	521,0	69,0	545,0	72,0
Nieuw-Zeeland	1,0	—	0	—	0	—
Australië	10,0	1,0	8,0	1,0	9,0	1,0
Canada	89,0	12,0	133,0	18,0	104,0	14,0
VS	3,0	—	4,0	1,0	5,0	1,0

(¹) Bron: GATT/FAO.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1729/86

van de leden Giorgio Almirante, Antonino Tripodi en Pino Romualdi (DR—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 133/64)

Betreft: Beheer van gelden van het Europees Sociaal Fonds, door Intercoascit te Bonn

Is de Commissie niet voornemens administratieve controles te verrichten bij Intercoascit te Bonn die aanzienlijke bedragen uit het Europees Sociaal Fonds beheert en, zonder de balans over 1985 nog te hebben opgemaakt, reeds de bijdragen voor 1986 ten onrechte heeft ontvangen? Welke criteria worden aangelegd bij het afdragen van deze gelden aan de verschillende Intercoascit die actief zijn in die Lid-Staten van de Gemeenschap waar Italiaanse scholieren gesteund moeten worden? In welke vorm vindt administratieve controle plaats en hoe vaak worden controles ter plaatse uitgevoerd? Wat is de omvang van de bijdragen die deze in de Lid-Staten werkzame organisaties de afgelopen vijf jaar hebben ontvangen, en voor welke projecten waren zij bestemd?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(5 februari 1987)**

De aanvragen om betaling worden aan de hand van bewijsstukken of ter plaatse geverifieerd. Verificatie ter plaatse heeft door diensten van de Commissie bij de Intercoascit nog niet plaatsgevonden, maar zij worden regelmatig gecontroleerd door de buitendiensten van het Ministerie van Buitenlandse zaken alsook, voordat de aanvragen om eindbetaling worden ingediend, door de diensten van het Ministerie zelf.

Aanvragen om bijstand van het Europees Sociaal Fonds worden goedgekeurd op basis van de regels betreffende de taken en de werking van dit communautair instrument alsook op grond van de richtsnoeren voor het beheer daarvan, en in het kader hiervan — meer in het bijzonder met betrekking tot de migrerende werknemers — op basis van punt 4.8 voor 1985 ⁽¹⁾ en punt 4.7 voor het begrotingsjaar 1986 ⁽²⁾.

De Lid-Staten moeten hun aanvragen om bijstand elk jaar vóór 21 oktober en hun verzoeken om betaling binnen een termijn van tien maanden na de einddatum van de acties indienen. Aangezien de aanvragen om bijstand worden goedgekeurd vóór 31 maart van elk jaar (in 1986 bij uitzondering begin mei), en de voorschotten onmiddellijk na deze goedkeuring worden betaald, kunnen in 1986 de voorschotten die betrekking hebben op de goedkeuringen van dit begrotingsjaar reeds betaald zijn vóór de eindafrekening voor het begrotingsjaar 1985, aangezien een verzoek voor deze laatste betaling tot 30 oktober 1986 kon worden ingediend.

De bijstandsbedragen die de laatste vijf jaar ten voordele van de Intercoascit in het kader van het Europees Sociaal Fonds werden goedgekeurd, zijn de volgende (in miljoenen Ecu):

1982 = 2,8 miljoen Ecu,
1983 = 3,1 miljoen Ecu,
1984 = 0,8 miljoen Ecu,
1985 = 2,6 miljoen Ecu,
1986 = 3,0 miljoen Ecu.

⁽¹⁾ Besluit 85/261/EEG van 30. 4. 1985, PB nr. L 133/28 van 22. 5. 1985.

⁽²⁾ Besluit 86/221/EEG van 30. 4. 1986, PB nr. L 153/61 van 7. 6. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1744/86

van de heer Lambert Croux (PPE —B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 133/65)

Betreft: Werkgelegenheid van mindervaliden

De meeste Lid-Staten van de EG beschikken nauwelijks of niet over statistische instrumenten waarmee het aandeel van

de gehandicapte beroepsbevolking in het totaal aantal werkzoekenden kan nagegaan worden. Dat is gebleken uit een onderzoek dat in 1981 werd uitgevoerd door het Bureau voor de Statistiek van de EG.

De Commissie gelieve mede te delen:

1. of sindsdien een geactualiseerde studie is ondernomen met betrekking tot bovenvermelde problematiek;
2. welke Lid-Staten in de tussentijd vooruitgang hebben geboekt op het vlak van de gegevensverwerking over werkgelegenheid van mindervaliden;
3. welk — voor zover bekend — het meest recente werkloosheidspercentage van gehandicapten is in de onderscheiden Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie**

(2 februari 1987)

Het geachte Parlementslid is vermoedelijk op de hoogte van het rapport over „Les handicapés et leur emploi” dat in 1983 door het Bureau voor de Statistiek (in het Duits, het Engels, het Frans en het Italiaans) is gepubliceerd. Zoals bekend, tracht het Bureau voor de Statistiek af en toe studies te doen maken op gebieden waar geen regelmatige gegevens beschikbaar zijn.

Sedertdien is hierover geen enkele studie ondernomen; de Commissie is ook niet op de hoogte van de ontwikkeling in de Lid-Staten.

Aan de hand van door de Lid-Staten opgestelde nationale verslagen moet de Commissie de Raad een verslag aanbieden over de tenuitvoerlegging van de aanbeveling inzake de werkgelegenheid voor gehandicapten in de Gemeenschap, binnen een termijn van twee jaar na de goedkeuring daarvan op 24 juli 1986 ⁽¹⁾.

Om dat verslag zo doelmatig mogelijk te doen zijn zal de Commissie een werkgroep van hoge nationale ambtenaren instellen. Deze werkgroep zal vooraf een gemeenschappelijke structuur en gemeenschappelijke methoden vaststellen voor de voorbereiding van de nationale verslagen. De Commissie gelooft dat deze benadering doeltreffender zal zijn dan de opstelling van een allesomvattende studie over dit onderwerp.

De Commissie wenst overigens niet vooruit te lopen op de resultaten van haar verslag door te trachten om nu al, aan de hand van de huidige gegevens (die zoals het geachte Parlementslid zelf vaststelt, ontoereikend zijn), te preciseren welke vooruitgang inzake de verwerking van de gegevens in de verschillende Lid-Staten is geboekt of wat het huidige percentage gehandicapten zou zijn.

Gelet op de ontoereikendheid van de gegevens inzake de gehandicapte beroepsbevolking (met of zonder werk) is het immers onmogelijk te berekenen welk percentage de gehandicapte werklozen vertegenwoordigen.

Enkele Lid-Staten publiceren evenwel regelmatig het aantal gehandicapten die als werkloos staan ingeschreven. Voor september 1986 ging het om de volgende cijfers:

	Totaal	Mannen	Vrouwen
Bondsrepubliek Duitsland	120 549	80 437	40 112
Frankrijk	39 777	29 997	9 780
Nederland	8 385	6 827	1 558
België	33 525 ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Zeer beperkt arbeidsgeschikt: 8 250, gedeeltelijk arbeidsgeschikt: 23 605, beschutte werkplaatsen: 1 670.

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 12. 8. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1759/86

van mevrouw Mary Banotti (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 133/66)

Betreft: BTW op medische apparatuur

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Staten BTW heffen op medische apparatuur en welke tarieven hierop van toepassing zijn?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(13 februari 1987)

Aangenomen wordt dat het geachte Parlementslid onder „medische apparatuur” verstaat de instrumenten en apparaten die door beoefenaren van de geneeskunde worden gebruikt bij het uitoefenen van hun beroep.

Deze goederen zijn in alle Lid-Staten aan BTW onderworpen. Hieronder volgen de BTW-tarieven die naar verluidt hierop van toepassing zijn:

België: 19 %
Denemarken: 22 %
Duitsland: 14 %
Frankrijk: 18,6 %
Griekenland: 18 %
Ierland: 25 %
Italië: 18 %
Luxemburg: 12 %
Nederland: 20 %
Portugal: 16 %
Spanje: 6 %
Verenigd Koninkrijk: 15 %.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1762/86

van de heer Pierre Bernard-Reymond (PPE—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 133/67)

Betreft: Motorvoertuigen in de Lid-Staten van de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen hoeveel motorvoertuigen thans in de twaalf landen van de Gemeenschap zijn toegelaten tot het wegverkeer, gespecificeerd naar de volgende categorieën:

- 4 fiscale PK of minder;
- 5 t/m 7 fiscale PK;
- 8 t/m 9 fiscale PK;
- 10 t/m 11 fiscale PK;
- 12 t/m 16 fiscale PK;
- 17 fiscale PK en meer?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(4 februari 1987)

De Commissie beschikt niet over gegevens inzake motorvoertuigen volgens de in Frankrijk gebruikelijke indeling naar fiscaal vermogen van de motor, maar heeft voor de grootste Lid-Staten gegevens over de cilinderinhoud (tot 1 400 cc, van 1 400 tot 2 000 cc en boven 2 000 cc). In de onderstaande tabellen zijn daarover nadere bijzonderheden te vinden.

Tabel 1

EG-12 — Aantal auto's in gebruik volgens cilinderinhoud en type brandstof

De Commissie raamt het aantal auto's op de weg in de Gemeenschap (twaalf Lid-Staten) op 105 miljoen, waarbij deze als volgt kunnen worden opgesplitst:

	Auto's in gebruik (× 1 miljoen)	%
Auto's met een benzinemotor	96,9	92,1
waarvan:		
— 1 400 cc	57,2	54,4
1 400—2 000 cc	33,6	31,9
+ 2 000 cc	6,1	5,8
Auto's met een dieselmotor	8,3	7,9
Totaal	105,2	100

Indien de huidige vraag naar auto's met een dieselmotor blijft voortduren, zou het aandeel van deze auto's in de komende tien jaar voortdurend toenemen, terwijl het aantal auto's met een benzinemotor gelijk zou blijven of slechts een kleine stijging te zien zou geven.

Tabel 2

Verkopen van nieuwe auto's in de Lid-Staten naar cilinderinhoud en type brandstof (%) 1985

(% van de totale automarkt)

	Duits-land	Frank-rijk	Italië	VK	Spanje	EG-12
Auto's met een benzinemotor						
— 1 400 cc	33	54	63	51	55	50
1 400—2 000 cc	36	28	11	39	20	29
+ 2 000 cc	8	3	1	6	2	4
Subtotaal	78	85	75	96	76	83
Auto's met een dieselmotor	22	15	25	4	24	17

Totaal van de markt voor nieuwe auto's

(miljoen)

	Duits-land	Frank-rijk	Italië	VK	Spanje	EG-12
	2,38	1,77	1,75	1,83	0,57	9,58

	Duits-land	Frank-rijk	Italië	VK	Spanje	EG-12
Totale aantal auto's in gebruik	26,00	21,20	21,25	17,71	9,27	105,2
waarvan auto's met een dieselmotor (in %)	10	9	10	1	6	8

Er wordt op gewezen dat de opsplitsing in percentages betrekking heeft op de markt voor nieuwe auto's in 1985 en niet op het totale in gebruik zijnde aantal auto's. Om de reeds eerder vermelde redenen ligt het aandeel van de dieselauto's op de weg lager dan dat op de markt voor nieuwe auto's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1768/86

van de heren Mauro Chiabrande, Nino Pisoni en Franco Borgo (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/68)

Betreft: Premie voor het opfokken van kalveren in eigen bedrijf

Naar aanleiding van schriftelijke vraag nr. 2462/85 heeft de Commissie op 6 maart 1986 geantwoord dat het haar niet bekend was dat Frankrijk aan Franse veeboeren een subsidie

van 500 FF verleende voor ieder op eigen bedrijf opgefokt kalf. In haar antwoord voegde de Commissie hieraan toe dat zij bij de Franse regering nadere inlichtingen zal inwinnen en zo nodig de vereiste stappen zal ondernemen, overeenkomstig de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag.

Aangezien ik tot op heden nog geen enkele definitieve mededeling ter zake heb ontvangen, zou ik willen vragen:

1. Kan de Commissie mededelen tot welk resultaat haar navorsingen hebben geleid?
2. Zo hieruit blijkt dat bovenstaande bewering juist is, kan zij dan mededelen welke stappen zij genomen heeft overeenkomstig het bepaalde in bovengenoemd Verdragsartikel?

(¹) PB nr. C 134 van 2. 6. 1986, blz. 4.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(5 februari 1987)

Naar aanleiding van schriftelijke vraag nr. 2462/85 (¹) heeft de Commissie de Franse regering om inlichtingen verzocht omtrent de door de geachte Parlementsleden genoemde steun.

De Franse regering heeft aan de Commissie medegedeeld dat zij van de tenuitvoerlegging van de bedoelde steunmaatregel heeft afgezien.

(¹) PB nr. C 142 van 9. 6. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1775/86

van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/69)

Betreft: Aanpassing van de wetgevingen inzake collectief ontslag

Richtlijn 75/129/EEG (¹) van de Raad van 17 februari 1975 heeft betrekking op de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake collectief ontslag.

Hoe is deze richtlijn in de Gemeenschap ontvangen?

(¹) PB nr. L 48 van 22. 2. 1975, blz. 29.

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie

(10 februari 1987)

Er werden inbreukprocedures ingeleid tegen België, Italië en Griekenland.

Bij arrest van 28 maart 1985 (zaak 215/83) heeft het Hof van Justitie voor recht verklaard dat het Koninkrijk België aan zijn communautaire verplichtingen niet had voldaan door de richtlijn niet toe te passen op gevallen van bedrijfssluitingen die niet volgden op een rechterlijke beslissing, en door bepaalde groepen werknemers ten onrechte uit te sluiten. Sedertdien heeft België volledig aan zijn communautaire verplichtingen voldaan door middel van de op 1 juli 1986 in werking getreden Koninklijke Besluiten van 20 december 1985 en 11 juni 1986.

Bij arrest van 8 juni 1982 (zaak 91/81) heeft het Hof van Justitie voor recht verklaard dat de Italiaanse Republiek niet aan haar communautaire verplichtingen had voldaan door aan bepaalde sectoren, met name landbouw en handel, niet alle bepalingen van de richtlijn aan te passen en door voor de andere sectoren niet kennisgeving aan de bevoegde overheidsinstantie te eisen evenmin als maatregelen van die overheidsinstantie om oplossingen te zoeken voor de problemen ontstaan door het voorgenomen collectief ontslag. In een ander arrest van 6 november 1985 constateerde het Hof van Justitie dat de Italiaanse Republiek opnieuw niet aan haar communautaire verplichtingen had voldaan door geen uitvoering te geven aan het arrest van 8 juni 1982. Sedertdien ontving de Commissie van Italië geen enkele kennisgeving van teksten evenmin als een antwoord op haar schrijven over dit onderwerp van 20 oktober 1986.

De procedure die was ingeleid tegen de Helleense Republiek, die de richtlijn niet toepaste op de werknemers van de bouwsector, kon worden stopgezet na de goedkeuring door dit land van wet nr. 1568 van 18 oktober 1985.

Wat de andere Lid-Staten behalve Spanje betreft, werden omzettingsteksten medegedeeld aan de Commissie, die momenteel bezig is met een grondig onderzoek van deze teksten zelf, alsook van de omstandigheden waarin zij sedert de inwerkingtreding werkelijk werden uitgelegd en toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1782/86
van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 november 1986)
(87/C 133/70)

Betreft: Verstrekking van bepaalde gegevens over de werkgelegenheid door ondernemingen in de staalindustrie

Beschikking 1870/75/EGKS ⁽¹⁾ van de Commissie van 17 juli 1975 heeft betrekking op de verplichting voor de ondernemingen in de staalindustrie bepaalde gegevens over de werkgelegenheid te verstrekken.

Is de Commissie van mening dat deze verplichting door de ondernemingen op bevredigende wijze wordt nagekomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 190 van 23. 7. 1975, blz. 26.

Antwoord van de heer Pfeiffer
namens de Commissie
(23 januari 1987)

De verplichting voor de hoogovenbedrijven in de Gemeenschap op grond van Beschikking nr. 1870/75/EGKS van de Commissie van 17 juli 1975 om de voornaamste gegevens over de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de ijzer- en staalindustrie te verstrekken wordt door de afzonderlijke fabrieken op bevredigende wijze nagekomen. Dank zij de aldus ontvangen inlichtingen is de Commissie steeds op de hoogte van geplande veranderingen welke de werkgelegenheid in deze bedrijfstak raken en kan zij kader beleid zo nodig daarop afstemmen.

Een samenvattend overzicht per Lid-Staat van de door de afzonderlijke bedrijven verschaft gegevens wordt maandelijks door het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen gepubliceerd ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ BSEG—ECSC Employment — Iron and Steel (maandelijks).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1783/86
van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 november 1986)
(87/C 133/71)

Betreft: Beperkingen op verplaatsing en verblijf van werknemers en hun familie in de Gemeenschap

Richtlijn 68/360/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 15 oktober 1968 heeft betrekking op de opheffing van de beperkingen op verplaatsing en verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en hun familie in de Gemeenschap.

Acht de Commissie de huidige situatie met betrekking tot verplaatsing en verblijf van de werknemers en hun familie in de Gemeenschap bevredigend?

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 13.

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(29 januari 1987)

De Commissie is van oordeel dat de negen Lid-Staten het bepaalde van Richtlijn 68/360/EEG correct in hun nationale wetgeving hebben omgezet.

Wat Griekenland, Spanje en Portugal betreft zal deze richtlijn eerst na het verstrijken van de overgangsmaatregelen, zoals bedoeld in de Toetredingsakten van 1979 en 1985 volledig worden toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1784/86

van de heren José Alvarez de Paz, José Herrero Merediz en José Bueno Vicente (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/72)

Betreft: Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever

Richtlijn 80/987/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 20 oktober 1980 heeft betrekking op de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever.

Worden de bepalingen van de verschillende wetgevingen in de gehele Gemeenschap nageleefd?

⁽¹⁾ PB nr. L 283 van 20. 10. 1980, blz. 23.

Antwoord van de heer Marin

namens de Commissie

(12 februari 1987)

Inbreukprocedures werden ingeleid tegen de Italiaanse Republiek en de Helleense Republiek, maar het Hof van Justitie werd nog niet verzocht zich uit te spreken over de door de Commissie aan de orde gestelde klachten.

Voor de overige Lid-Staten, behalve Spanje, werden omzettingsteksten aan de Commissie meegedeeld; deze maakt thans een grondige studie van de teksten zelf alsmede van de wijze waarop deze sedert hun van krachtwording in de praktijk worden geïnterpreteerd en toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1786/86

van de heren José Alvarez de Paz, José Garcia Raya en José Bueno Vicente (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/73)

Betreft: Veiligheidssignalering op de arbeidsplaats

Richtlijn 77/576/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 25 juli 1977, gewijzigd door de Akte inzake de toetreding van Griekenland van 1979 en Richtlijn 79/640/EEG van 21 juni 1979, heeft betrekking op de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de veiligheidssignalering op de arbeidsplaats.

Worden de bepalingen van deze richtlijn in alle Lid-Staten nageleefd?

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 7. 9. 1977, blz. 12.

Antwoord van de heer Marin

namens de Commissie

(26 februari 1987)

Spanje heeft de Commissie nog niet meegedeeld welke maatregelen er ingevolge artikel 395 van de Toetredingsakte genomen moesten worden. De door Portugal getroffen maatregelen zijn haar onlangs ter kennis gebracht en worden thans bestudeerd. In alle andere Lid-Staten worden de bepalingen van de richtlijn nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1795/86

van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/74)

Betreft: Harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden voor personen die in de toeristische sector werkzaam zijn

1. Overweegt de Commissie op het gebied van het vreemdelingenverkeer in de Lid-Staten maatregelen te nemen (richtlijn, advies) om de arbeidsvoorwaarden voor de personen die in deze sector werkzaam zijn te harmoniseren ⁽¹⁾?

2. Welke redenen kan de Commissie geven voor haar werkloosheid tot dusver?

⁽¹⁾ Vgl. mijn ontwerp-resoluties over:

- de uiteenlopende vereisten voor de opening van een reisbureau (doc. B2-1393/85),
- eenmaking van de aansprakelijkheidsregelingen voor Europese reisorganisatoren (doc. B2/96/86),
- de officiële erkenning van tour-managers (doc. B2-98/86).

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(27 januari 1987)

1. Nee.

2. De harmonisatie op het niveau van de Gemeenschap van wetgeving in verband met het vrije verkeer met het oog op het verrichten van beroepsactiviteiten verloopt steeds via de aanpassing van de betreffende nationale bepalingen, voor zover zulks noodzakelijk is om dit vrije verkeer te vergemakkelijken; dit betekent echter niet dat er regels worden ingevoerd die betrekking hebben op specifieke beroepen en die overal in de Gemeenschap zouden worden toegepast. Wel bestaan op een aantal met het toerisme verwante terreinen reeds communautaire rechtsvoorschriften om het vrije verkeer te vergemakkelijken:

- artikel 6, lid 3, van Richtlijn 82/470/EEG van 29 juni 1982 (anders dan in loondienst werkzame personen die te werk gesteld zijn in sectoren verband houdend met het vervoer) in geval van reisagenten ⁽¹⁾;

— artikel 7 van Richtlijn 75/368/EEG van 16 juni 1975 („diverse werkzaamheden”) in het geval van reisleid-ers (2).

De activiteiten van toeristengidsen worden uitdrukkelijk van de werkingssfeer van Richtlijn 75/368/EEG uitgesloten. Niettemin wordt er door de Commissie naar gestreefd om ook voor diegenen die dit beroep uitoefenen het vrije verkeer te vergemakkelijken. De Commissie zou in dit verband het geachte Parlementslid eveneens willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 376/84 van de heer Irmer (3).

(1) PB nr. L 213 van 21. 7. 1982.

(2) PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

(3) PB nr. C 71 van 18. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1806/86

van de heer Derek Prag (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 november 1986)

(87/C 133/75)

Betreft: Communautaire normen voor kentekenplaten

Door de voortdurende toename van het grensoverschrijdende verkeer in de Gemeenschap en de daarmee gepaard gaande toename van auto-ongelukken waarbij inwoners van meer dan een Lid-Staat betrokken zijn, is gebleken dat de nummerplaten van sommige EG-landen moeilijk te lezen zijn. In sommige gevallen zijn de letters en cijfers te klein om leesbaar te zijn en in andere gevallen zijn de nummerplaten in het donker niet te lezen omdat ze niet verlicht worden. Dit kan de identificatie door getuigen van een ongeluk bemoeilijken.

Is de Commissie bereid de mogelijkheid te onderzoeken om communautaire normen voor te stellen voor kentekenplaten en voor de aanduiding van het land van herkomst?

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(29 januari 1987)

De invoering van een communautaire kentekenplaat wordt thans door de diensten van de Commissie bestudeerd. De problemen welke door het geachte Parlementslid aan de orde worden gesteld zullen in dit verband bekeken worden.

Bij het oplossen van dit probleem stuit men evenwel op bepaalde moeilijkheden zoals reeds vermeld werd in de antwoorden op de schriftelijke vragen nrs. 1614/85 van de heer Mühlen (1) en nr. 2493/85 van mevrouw Liemann (2).

(1) PB nr. C 78 van 7. 4. 1986, blz. 30.

(2) PB nr. C 233 van 15. 9. 1986, blz. 3.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1819/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1986)

(87/C 133/76)

Betreft: Bijenteelt — imkercoöperaties

Kunnen de imkercoöperaties worden beschouwd als in Europa aan te moedigen ondernemingen en op grond hiervan in aanmerking komen voor steun uit het Sociaal Fonds?

Antwoord van de heer Marin

namens de Commissie

(28 januari 1987)

Het Europees Sociaal Fonds draagt bij in de financiering van acties die overwegend betrekking hebben op de beroepsopleiding en op steun voor de werkgelegenheid. De bijstand uit het Fonds kan allereerst worden toegekend om de tewerkstelling van jongeren beneden de 25 jaar aan te moedigen, inzonderheid van diegenen die minder mogelijkheden hebben om werk te vinden. Ook kan de bijstand worden toegekend om de tewerkstelling te bevorderen van bepaalde categorieën boven de 25 jaar. Voor zover de personen die worden bedoeld met de door het geachte Parlementslid gestelde vraag beantwoorden aan de criteria die zijn vastgesteld in de regels en richtsnoeren van het Fonds, zou de financiering van opleidings- en tewerkstellingsacties kunnen worden overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1843/86

van de heer Emmanuel Maffre-Baugé (COM—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1986)

(87/C 133/77)

Betreft: Uitbreiding kurkproductie

Kurk staat weliswaar op de lijst van produkten die vallen onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid (bijlage II van het Verdrag van Rome), maar is nog nooit in aanmerking gekomen voor echte communautaire maatregelen. Deze produktie is momenteel bezig achterop te raken, terwijl zij juist een bijdrage zou kunnen leveren aan de ontwikkeling en de werkgelegenheid in sommige, vaak achtergebleven, gebieden. Is de Commissie zich bewust van de mogelijkheden om de kurkproductie uit te breiden?

Is zij voornemens specifieke communautaire maatregelen voor te stellen om deze produktie in de EEG te versterken, tegen invoer te beschermen en in staat te stellen beter in te spelen op de toenemende vraag?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(28 januari 1987)**

De Commissie is zich zeker bewust van de mogelijkheden om de kurkproductie uit te breiden en zij weet ook dat die mogelijkheden niet volledig worden benut.

Het ligt in de bedoeling om met het oog op een communautaire actie een grondige studie te maken van alle aspecten van de kurksector. In het licht van de resultaten van die studie kunnen dan specifieke maatregelen worden voorgesteld om aan de geconstateerde behoeften te voldoen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1845/86
van de heer Kenneth Collins (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 november 1986)
(87/C 133/78)**

Betreft: Anabole middelen in de veehouderij

Kan de Commissie thans instemmen met publikatie van het rapport van de wetenschappelijke werkgroep „Anabole middelen in de veehouderij” die onder voorzitterschap van prof. Lamming stond en waarvan het eindrapport nooit officieel is uitgebracht?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(22 januari 1987)**

De resultaten van de werkzaamheden van de door het geachte Parlementslid bedoelde wetenschappelijke groep werden door de Commissie gepubliceerd in Rapport EUR 8913 van 1984 in de reeks Landbouw. Door de werkgroep werd geen ander rapport ingediend.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1850/86
van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 november 1986)
(87/C 133/79)**

Betreft: Plannen voor de bouw van een opwerkingsfabriek voor radioactief afval in België

Volgens persberichten heeft de Burgemeester van Andenne zijn stad als standplaats voor een Belgische opwerkingsfabriek aangeboden.

Bestaan er plannen om in België een eigen opwerkingsfabriek te bouwen?

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1940/86
van de heer Jef Ulburghs (NI—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/80)**

Betreft: Participatie in een opwerkingsfabriek in Mol (België)

Via het weekblad „Der Spiegel” van 13 oktober 1986 vernemen wij dat op 5 november e.k., de DWK (Deutschen Gesellschaft für Wiederaufarbeitung von Kernbrennstoffen) een beslissing zal nemen over een participatie in een opwerkingsfabriek in Mol (België). Er is sprake van de bouw van een opwerkingsfabriek van 300 ton.

Gezien het maatschappelijk belang dat verbonden is aan het gebruik van kernenergie. Gezien de discussie die binnen onze samenleving sinds de recente ongevallen in de kerncentrales van Tsjernobyl en Hamm zeer sterk is opgeleefd.

Zou ik aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen om informatie willen verzoeken omtrent de nieuwe plannen voor de bouw van een opwerkingsfabriek in Mol, en de mogelijke nieuwe plannen voor Eurochemie in Mol. Ik zou ook de daarnet geciteerde instanties om hun standpunt willen verzoeken betreffende deze plannen.

**Gecombineerd antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1850/86 en nr. 1940/86
(23 februari 1987)**

Het geachte Parlementslid wordt erop gewezen dat de Commissie niet de gewoonte heeft in te gaan op persberichten.

Wat de plannen voor de opwerking van bestraalde splijtstoffen betreft, heeft België overwogen om de opwerkingsfabriek van het vroegere Eurochemic te Dessel (B), waarvan de Belgische overheid krachtens een tussen Eurochemic (gemeenschappelijke onderneming van de OESO) en de Belgische regering gesloten overeenkomst eigenaar is geworden, eventueel opnieuw in gebruik te nemen.

Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt is onlangs een negatieve beslissing hieromtrent genomen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1854/86
van de leden Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE—F), Jacques Mallet (RDE—F), Nicole Fontaine (PPE—F) en Jean-Pierre Abelin (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 november 1986)
(87/C 133/81)**

Betreft: Inschrijving door Europese firma's op de aanbesteding voor de aanleg van de luchthaven van Kansai (Japan)

Kan de Commissie mededelen of dank zij de stappen die zij bij

de Japanse autoriteiten ondernomen heeft, Europese firma's op voet van gelijkheid met Japanse en Amerikaanse firma's kunnen inschrijven op de aanbesteding voor de tweede fase van de werkzaamheden voor de aanleg van de nieuwe internationale luchthaven van Kansai?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(27 januari 1987)**

De Commissie heeft er de Japanse autoriteiten enkele malen op gewezen dat Europese bedrijven zijn geïnteresseerd in deelneming aan het project voor een internationale luchthaven in Kansai. De Japanse autoriteiten verklaarden bereid te zijn om belangstellende Europese bedrijven op de hoogte te stellen van de te volgen procedures door buitenlandse bedrijven die aan het project wensen deel te nemen. Er is evenwel geen toezegging gedaan dat Europese bedrijven ook de mogelijkheid wordt geboden om aanbestedingen te doen; dit zal afhangen van de vraag of zij door de International Airport Company van Kansai hiertoe geschikt worden bevonden.

De Commissie is voornemens om de ontwikkelingen bij het bekendmaken en gunnen van contracten te volgen, om belangstellende bedrijven zo nodig van informatie te voorzien en om, wanneer een Europees bedrijf meent niet eerlijk behandeld te zijn de Japanse autoriteiten hierover aan te spreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1856/86

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1986)

(87/C 133/82)

Betreft: Werkloze vrouwen

Welke voorstellen van wetgeving op het gebied van vrouwen-aangelegenheden, die als voornaamste effect een vermindering van de werkloosheid onder vrouwen zouden hebben, heeft de Commissie de laatste twee jaar aan de Raad voorgelegd?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(3 februari 1987)

De initiatieven die de Commissie op het gebied van de bevordering van gelijke kansen voor de vrouw ontwikkelt, zijn voor het grootste deel opgezet om de werkloosheid onder de vrouwen te bestrijden.

Zij zijn er immers op gericht de huidige segregatie van de vrouw op de arbeidsmarkt te doorbreken, die immers één van de hoofdoorzaken is van de bijzondere zorgwekkende werkloosheid onder de vrouwen.

Onder de door de Commissie in dit verband genomen initiatieven moet in de allereerste plaats melding worden gemaakt van de aan de Raad in maart 1983 toegezonden mededeling over de maatregelen die moeten worden genomen ter bestrijding van de werkloosheid onder de vrouwen⁽¹⁾, alsook een ontwerp-resolutie⁽²⁾, die geleid hebben tot de door de Raad op 7 juni 1984 goedgekeurde resolutie⁽³⁾.

In deze resolutie wordt met name de nadruk gelegd op de noodzaak in dit verband positieve acties voor de vrouwen te ontwikkelen, terwijl de Commissie aan de Raad in mei 1984⁽⁴⁾ een aanbeveling voorstelde betreffende de bevordering van positieve acties voor vrouwen, die door de Raad op 13 december 1984 werd goedgekeurd⁽⁵⁾.

Het nieuwe programma op middellange termijn 1986—1190⁽⁶⁾ voor gelijke kansen zou ook een grote invloed moeten hebben op de werkloosheid van de vrouwen. In de toelichting daarvan wordt trouwens gezegd dat „het stijgend percentage werkloze vrouwen bijzonder onrustbarend is”.

Onder de voorstellen voor richtlijnen die door de Commissie in het kader van haar actieprogramma 1982—1985 werden gedaan, heeft dat inzake ouderschapsverlof en verlof om gezinsredenen⁽⁷⁾ onder meer de bevordering van de werkgelegenheid en de bestrijding van de werkloosheid ten doel, met name door vervanging van werknemers met verlof.

Tenslotte zouden talrijke initiatieven, die de laatste jaren door de Commissie werden genomen op het gebied van de werkgelegenheid (bijvoorbeeld werkgelegenheid van de jongeren, aanpassing van de arbeidstijd, plaatselijke initiatieven voor schepping van werkgelegenheid, langdurig werklozen) en de beroepsopleiding (bijvoorbeeld de opleiding in de jaren '80, opleiding en nieuwe technologieën), gevolgen moeten hebben voor de bestrijding van de werkloosheid onder vrouwen.

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 653 def.

⁽²⁾ PB nr. C 65 van 6. 2. 1984, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. C 161 van 21. 6. 1984.

⁽⁴⁾ PB nr. C 143 van 30. 5. 1984.

⁽⁵⁾ PB nr. L 331 van 19. 12. 1984, blz. 34.

⁽⁶⁾ Doc. COM(85) 801 def. en resolutie van de Raad, PB nr. C 203 van 12.8. 1986.

⁽⁷⁾ Doc. COM(83) 686 def. en gewijzigd doc. COM(84) 631 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1859/86

van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1986)

(87/C 133/83)

Betreft: Hondsdolheid

Welke maatregelen neemt de Commissie om ervoor te zorgen dat de plotselinge epidemieën van hondsdolheid in de Gemeenschap zo beperkt mogelijk blijven en dat er doeltref-

fende methoden voorhanden zijn — onder andere een zo eng mogelijke samenwerking van de Twaalf op regeringsniveau — om tegen elk uitbreken van de ziekte opgewassen te zijn?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(28 januari 1987)

De Commissie zal in de nabije toekomst een rapport opstellen over de situatie op het gebied van hondsdoelheid in de Gemeenschap. Dit rapport zal vergezeld gaan van voorstellen met het oog op een betere samenwerking tussen de Lid-Staten ten einde het voorkomen van rabies te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1862/86
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 november 1986)
(87/C 133/84)

Betreft: Beschikbaarheid van informatierapporten die de Lid-Staten ter uitvoering van richtlijnen sturen

Gezien het antwoord dat de Commissie in juli 1985 op mijn schriftelijke vraag nr. 295/85 gegeven heeft ⁽¹⁾, heb ik mij tot de permanente vertegenwoordiger van België bij de Europese Gemeenschappen gewend met het verzoek mij het Belgische informatierapport ter uitvoering van artikel 6 van Richtlijn 76/464/EEG ⁽²⁾ toe te sturen.

Sindsdien, dat is dus ruim dertien maanden later, ben ik er nog altijd niet in geslaagd het rapport in handen te krijgen. Kan de Commissie dan ook:

1. haar standpunt herzien en me het bewuste informatierapport zelf laten toekomen?
2. laten weten welke procedure ze voor de toekomst voorstelt om voor meer toegankelijkheid van de gegevens te zorgen die de Lid-Staten haar ter uitvoering van richtlijnen bezorgen?

⁽¹⁾ PB nr. C 255 van 7. 10. 1985, blz. 36.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(19 februari 1987)

1. Na ontvangst van de vraag van het geachte Parlementslid heeft de Commissie de Permanente Vertegenwoordiging van België en het Staatssecretariaat voor het Leefmilieu gevraagd haar mede te delen of het op grond van artikel 7 van de Richtlijn 76/464/EEG opgestelde Belgische rapport aan het geachte Parlementslid kon worden toegezonden. Ondanks herhaalde verzoeken heeft zij tot nu toe geen antwoord gekregen.

2. Los van de nog steeds toepasselijke redenen die zijn opgegeven in het derde deel van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 295/85 van het geachte Parlementslid is de Commissie van plan zoals zij reeds in haar ontwerp voor het Vierde Milieuactieprogramma ⁽¹⁾ heeft vermeld, een richtlijnvoorstel in te dienen voor een standaardregeling inzake de algemeen verplichtingen tot het indienen van rapporten. Met dit voorstel wil de Commissie bereiken dat er een grotere bekendheid aan de rapporten wordt gegeven ten einde meer duidelijkheid rond de toepassing van de richtlijnen te scheppen.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 485 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1863/86
van de heer Jon Gangoiti Llaguno (PPE—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 november 1987)
(87/C 133/85)

Betreft: Situatie van de Spaanse staalindustrie in de Gemeenschap

Door het Toetredingsverdrag heeft de Spaanse staat zich ertoe verbonden om na verloop van een overgangperiode van drie jaar de productiecapaciteit van zijn staalindustrie van 21 tot 19 miljoen ton terug te brengen. Daartoe moeten de Commissie en de Spaanse regering gezamenlijk de situatie en het verloop van de aanpassingsplannen voor de Spaanse staalindustrie onderzoeken.

Vindt de Commissie dat de Spaanse regering haar tot nog toe voldoende gegevens over de daadwerkelijke situatie en het verloop van de aanpassingsplannen voor de Spaanse staalindustrie heeft bezorgd?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**
(28 januari 1987)

Volgens Protocol nr. 10 bij de Akte betreffende de toetreding van Spanje tot de Europese Gemeenschappen mag de maximale productiecapaciteit van de Spaanse ijzer- en staalindustrie aan het einde van de overgangperiode (31 december 1988) niet meer dan 18 miljoen ton bedragen.

De Commissie en de Spaanse regering gaan thans, in overleg met de ondernemingen en met de hulp van daartoe gezamenlijk aangezochte externe adviseurs, na welke maatregelen dienen te worden getroffen om dit doel te bereiken.

Overeenkomstig hetzelfde protocol heeft de Commissie de vooruitzichten in verband met de levensvatbaarheid van de ondernemingen die over door de Spaanse regering goedgekeurde herstructureringsplannen beschikken onderzocht. Naar aanleiding van dit onderzoek, waarbij eveneens onafhankelijke deskundigen werden ingeschakeld, heeft de Commissie de Spaanse regering, op grond van punt 3 van het

protocol, voorgesteld de voornoemde plannen aan te vullen om het herstel van de levensvatbaarheid van de betrokken ondernemingen mogelijk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1866/86

van mevrouw Bodil Boserup (COM—DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/86)

Betreft: Bevordering van de uitwisseling van jonge werknemers

Kan de Commissie aangeven welke Deense organisaties en particulieren in de jaren 1983–1986 geld kregen, en dus steun aanvaard hebben uit de post „uitwisseling van jonge werknemers” (post 6430 in 1986 en 6330 in 1987)? Welke organisaties en particulieren mogen in 1987 steun verwachten? Kan de Commissie verder meedelen of er op dit ogenblik al verantwoording voor het gebruik van de toegekende gelden afgelegd is, en of die goedgekeurd is?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(3 februari 1987)

De Deense organisatie die in het tijdvak 1983–1986 geld heeft gekregen om de uitwisseling van jeugdige werkenden te bevorderen (post 6430), is de Deense Jeugdraad (DUF).

In dit stadium is het onmogelijk te zeggen welke organisaties of particulieren voor het programma in 1987 in aanmerking zullen komen, aangezien nog niet bekend is wie de Commissie in 1987 projectvoorstellen zal toezenden.

Het eerste verslag van de Commissie aan de Raad over de tenuitvoerlegging van het Derde Gemeenschappelijk Programma voor de uitwisseling van jeugdige werknemers⁽¹⁾ wordt momenteel opgesteld en zal nog in 1987 worden gepubliceerd.

⁽¹⁾ Besluit van de Raad 84/636/EEG van 13 december 1984, PB nr. L 331 van 19. 12. 1984, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1871/86

van de heer Luis Perinat Elio (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/87)

Betreft: Selectiecriteria voor het medisch investeringsbeleid van de Gemeenschap

De vorderingen bij de investeringen in het kader van het programma van de Gemeenschap voor de medische sector

tonen aan hoe gegrond haar initiatieven zijn, zowel wat betreft de selectie van de onderzoeksthema's als die van de personen die met het onderzoek worden belast.

Speciale aandacht verdient het feit dat de Commissie haar inspanningen wil concentreren op het onderzoek naar twee ernstige plagen van onze tijd: kanker en Aids.

Kan de Commissie toch aangeven, als algemene informatie voor de kringen van het medisch onderzoek, welke criteria zij momenteel aanlegt om de onderzoeksectoren te selecteren waarop zich haar programma's zullen concentreren, en de personen aan wie de uitvoering van het onderzoek wordt toevertrouwd?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(5 februari 1987)

De Commissie heeft onlangs een nieuw coördinatieprogramma voorgesteld voor onderzoek op het gebied van geneeskunde en volksgezondheid voor 1987–1989⁽¹⁾, dat met name werkzaamheden inzake kanker en Aids omvat. Dit programma vormt een voortzetting van de twee voorafgaande programma's op dit gebied en de hechte samenwerking die tussen de Commissie en de ter zake van onderzoek en volksgezondheid bevoegde nationale instanties is gegroeid heeft deze coördinatietaak aanzienlijk gemakkelijker gemaakt.

Bij de selectie van de projecten op de voor dit programma gekozen onderzoekgebieden werden de volgende criteria aangelegd:

- ieder project moet van belang zijn voor de Gemeenschap in haar geheel;
- het project moet uit een medisch-sociaal en in het bijzonder uit een economisch oogpunt van praktisch belang zijn;
- de wetenschappelijke inhoud moet een complementair karakter hebben ten aanzien van bestaande projecten;
- op wetenschappelijke gronden: het project moet gezamenlijk ten uitvoer worden gelegd of kan op communautair niveau efficiënter ten uitvoer worden gelegd dan afzonderlijk in elke Lid-Staat;
- van het project wordt verwacht dat het in een redelijk vroeg stadium duidelijke resultaten oplevert.

Medisch onderzoek is een voorbeeld van een programma dat door de Commissie wordt gecoördineerd en waarbij het terrein van de samenstellende wetenschappelijke projecten in onderling overleg op communautair niveau wordt vastgesteld.

In tegenstelling met werkzaamheden voor gezamenlijke rekening (die door de Commissie worden geselecteerd en medegefinancierd) wordt de keuze van de teams die aan dit type onderzoek deelnemen gedaan door de Lid-Staten die de

projecten volledig financieren en verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging daarvan. De rol van de Commissie beperkt zich tot de coördinatie en uitwisseling van kennis.

Op deze manier kan medisch onderzoek in de Gemeenschap zo doeltreffend mogelijk worden verricht met zo weinig mogelijk extra kosten.

(¹) Doc. COM(86) 549 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1874/86

van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/88)

Betreft: Woordenboek van de Europese Gemeenschap

Door de veelzijdige activiteiten die de Gemeenschap ter hand neemt in de diverse werkingssferen die de Verdragen haar toevertrouwen, is er een hele terminologie ontstaan die elke belangstellende in verwarring kan brengen door de omvang en verscheidenheid van de begrippen en benamingen die in het normale verloop van de werkzaamheden van de Gemeenschap worden gebruikt.

Hoe ingewikkeld een en ander is, ondervinden vooral degenen die zich voor Gemeenschapsaangelegenheden interesseren in de twee nieuwe Lid-Statens, die in het verleden buiten de ontwikkelingen van de Gemeenschap hebben gestaan: langzaam maar zeker blijkt er een terminologie gegroeid te zijn die met hun eigen taalgebruik contrasteert.

Het heeft daarom zin de Commissie te vragen of zij het nuttig acht om een woordenboek van de Europese Gemeenschap te laten samenstellen, dat alle termen en uitdrukkingen opneemt die in de context van de Europese Gemeenschap een duidelijk eigen inhoud en betekenis gekregen hebben, zodat al wie zich voor een bepaald onderwerp in verband met de Gemeenschap interesseert de juiste betekenis kan vinden van het taalgebruik dat op de diverse activiteitsgebieden van de Europese Economische Gemeenschap gangbaar is.

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(12 februari 1987)

De grote verscheidenheid aan werkerreinen van de Gemeenschap en de veelaligheid van haar diensten hebben al in een vrij vroeg stadium de behoefte doen gevoelen aan glossaria en andere terminologische hulpmiddelen, waarvan de eerste uit 1962 stammen. De Terminologiedienst van de Commissie

heeft een aantal glossaria opgesteld waarvan een groot deel reeds het Spaans en Portugees bevat.

Een volledige set van deze glossaria is beschikbaar in de bibliotheek van het Europese Parlement te Brussel en Luxemburg.

Voorts zijn alle in deze glossaria vervatte terminologische gegevens opgenomen in de terminologische databank Eurodicautom van de Commissie. Eurodicautom kan de negen talen van de Gemeenschap bieden, bevat meer dan 400 000 termen en meer dan 100 000 afkortingen en is toegankelijk voor externe gebruikers.

De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement nadere, meer gedetailleerde inlichtingen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1875/86

van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/89)

Betreft: BTW op de activiteiten van watersportclubs

In de regel is de BTW bedoeld om de winst te belasten die ontstaat uit het handelsverkeer dat het produkt ondergaat waar de belasting op geheven wordt.

Maar als de activiteit waar BTW op geheven dient te worden niet beantwoordt aan de fiscale criteria die voortvloeien uit het feit dat met het belaste produkt handel wordt gedreven, dan kan men zich terecht afvragen of het nodig is om activiteiten of diensten te belasten die met de diverse fasen van het handelsverkeer niets uit te staan hebben.

Kan de Commissie derhalve, om elke twijfel ter zake weg te nemen, mededelen of de niet-professionele sportactiviteiten die een watersportclub zonder winsttoegmerk ontwikkelt, als zodanig aan een belasting zoals de BTW onderworpen kunnen worden?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(22 januari 1987)

In het kader van het gemeenschappelijke BTW-stelsel kunnen bepaalde sportactiviteiten worden vrijgesteld. Volgens artikel 13-A-1-m van de Zesde Richtlijn (¹) verlenen de Lid-Statens immers, op door hen vast te stellen voorwaarden, vrijstelling voor „sommige diensten die nauw samenhangen met de beoefening van sport . . . en die door instellingen zonder winsttoegmerk worden verleend aan personen die aan sport . . . doen”.

Een watersportvereniging zal dus, evenals enige andere sportvereniging, in aanmerking komen voor deze vrijstelling.

(¹) PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1878/86

van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/90)

Betreft: Rationalisatie van de betrekkingen tussen de Commissie en de landbouwministeries van de Lid-Staten

Het belang van de activiteiten van de Gemeenschap in de landbouwsector neemt elk jaar aanzienlijk toe, zodat het nodig wordt na te gaan op welke manier het contact en de relaties tussen de diensten van de Commissie en de ministeries van landbouw van de Lid-Staten rationeler georganiseerd kunnen worden.

Maar al de dikwijls veroorzaakt de versnippering van de diverse diensten van bepaalde ministeries een erbarmelijk tijdsverlies, zodat deze niet zo doelmatig werken als men zou mogen verwachten.

Het huidige systeem van verbindingen en relaties tussen de instanties van de Lid-Staten en de Gemeenschap moet dan ook verbeterd worden, wat misschien kan gebeuren door bij het Ministerie van Landbouw van elke Lid-Staat een directoraat-generaal voor de betrekkingen met de Europese Gemeenschap op te richten; in een aantal landen bestaat dat trouwens al.

Acht de Commissie het dan ook niet aangewezen om van de Lid-Staten de oprichting van een dergelijk directoraat-generaal te verlangen, zodat de behandeling van de landbouwaangelegenheden van de Gemeenschap vlotter kan verlopen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(3 februari 1987)

Bij de betrekkingen tussen de Commissie en de nationale ministeries is in het algemeen tegemoet gekomen aan de uiteenlopende behoeften die door de instelling en de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn ontstaan.

Het is evident dat door de vermenigvuldiging van de taken die het gevolg is van de ontwikkeling van de situatie in de landbouw en door de opeenvolgende uitbreidingen van de Gemeenschap rationalisatieproblemen kunnen ontstaan.

De Commissie kan zich evenwel niet mengen in de interne organisatie van de administratie van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1883/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/91)

Betreft: Sociale maatregelen in verband met de liberalisatie van de ijzer- en staalmarkt

Is de Commissie voornemens specifieke sociale maatregelen voor te stellen voor de ijzer- en staalbedrijven die onvermijdelijk het slachtoffer zullen worden van een liberalisatie, met name voor de ijzer- en staalindustrie in Wallonië?

Welke financiële middelen wil de Commissie voorstellen om hiervoor beschikbaar te stellen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(27 januari 1987)

De werknemers van de ijzer- en staalbedrijven wier werkgelegenheid in gevaar zou komen als gevolg van een liberalisering van de staalmarkt zullen in aanmerking kunnen komen voor wederaanpassingssteun van de EGKS, zoals voorzien in artikel 56, lid 2, sub b, van het Verdrag van Parijs en die wordt toegekend hetzij, in uitvoering van de bilaterale overeenkomsten die tussen de Commissie/Hoge Autoriteit en de onderscheiden Lid-Staten werden aangegaan, hetzij in het kader van de sociale maatregelen die door de Commissie uit hoofde van het „sociaal plan Staal” werden voorgesteld.

Deze werknemers zullen daarenboven rechtstreeks of onrechtstreeks in aanmerking kunnen komen voor de maatregelen die zijn voorzien in het actieprogramma van de Commissie ter versterking van de communautaire structuurmaatregelen ten behoeve van de in herstructurering zijnde ijzer- en staalbekkens (¹), dat in juli 1986 aan de Raad en het Europese Parlement werd toegezonden.

(¹) Doc. COM(86) 422.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1896/86

van de heer Pieter Dankert (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 november 1986)

(87/C 133/92)

Betreft: De opstelling van de Lid-Staten bij de bestrijding van fraude en onregelmatigheden met EG-voorschriften

1. Onderschrijft de Commissie de constatering van de Rekenkamer in haar verslag over het begrotingsjaar 1984 onder punt 4.28 dat: het optreden van de Lid-Staten werd

gekenmerkt door een zekere onachtzaamheid betreffende de financiële belangen van de Gemeenschap en een praktisch algemeen gebrek aan samenwerking op verschillende gebieden?

2. Kan de Commissie een schatting maken van het financiële nadeel dat de Gemeenschap in 1984 als gevolg van deze opstelling van de Lid-Staten heeft ondervonden?

3. Welke Lid-Staten toonden zich vaak weinig genegen om met de Commissie samen te werken bij de uitvoering van bepaalde onderzoeken, vooral waar het ging om het opsporen van fraude en onregelmatigheden op hun grondgebied, zoals onder voornoemd punt 4.28 is geconstateerd?

4. Welke Lid-Staten hebben geweigerd mee te werken aan een onderzoek, toen bleek dat landgenoten de begunstigen waren, zoals onder voornoemd punt 4.28 is geconstateerd?

5. Hebben de Lid-Staten, zoals bedoeld in de vragen 3 en 4, gehandeld in strijd met hun verplichtingen zoals deze voortvloeien uit het gemeenschapsrecht en in het bijzonder uit artikel 5 van het EG-Verdrag?

6. Zo ja, heeft de Commissie de in artikel 169 van het EG-Verdrag bedoelde procedure ingeleid?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(12 februari 1987)**

1. De Commissie wijst erop dat iedere uitspraak van de Rekenkamer over de omvang van de problemen die door het geachte Parlementslid aan de orde worden gesteld, voor rekening komt van die Instelling.

De Commissie is het er echter mee eens dat er gebieden zijn waarop verbeteringen kunnen en moeten worden bereikt. Daartoe worden reeds inspanningen gedaan, zowel in het kader van bilaterale contacten met de Lid-Staten als op een meer algemene grondslag.

2. Het is praktisch onmogelijk aan te geven welke bedragen gemoeid zouden zijn met de omstandigheden waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, aangezien iedere schatting zou moeten worden gebaseerd op subjectieve criteria.

3.—6. Met betrekking tot gevallen als door het geachte Parlementslid zijn genoemd, is het geen gebruik van de Commissie om de namen van de betrokken Lid-Staten bekend te maken.

Ofschoon, zoals hierboven gezegd, verbeteringen wenselijk zijn, is de Commissie tot nu toe van oordeel dat de problemen niet van dien aard zijn dat niet aan artikel 5 van het EEG-Verdrag wordt voldaan. Zij heeft het dan ook niet juist geacht de in artikel 169 van het EEG-Verdrag bedoelde procedure in te leiden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1902/86
van de heer Victor Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 november 1986)
(87/C 133/93)**

Betreft: Vrijwilligers in de derde wereld

Hoeveel gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties voor het verlenen van steun of de organisatie van het werk van wereldlijke vrijwilligers in de zogenaamde derde wereld, zijn er in de Europese Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(22 januari 1987)**

De Commissie weet niet precies hoeveel niet-gouvernementele en vrijwilligersorganisaties er in de Lid-Staten van de Gemeenschap gevestigd zijn die werkzaam zijn op het gebied van het ontwikkelingswerk. Zij werkt regelmatig samen met zo'n 500 organisaties die voldoen aan de criteria welke met het oog op de verschillende aspecten van deze samenwerking (voedselhulp, spoedhulp, cofinanciering van ontwikkelingsprojecten, enz.) zijn vastgesteld.

De Commissie zou erop willen wijzen dat zij geen lijst bijhoudt van de niet-gouvernementele organisaties in de Lid-Staten, waarop deze worden ingedeeld volgens hun godsdienstige, politieke of ideologische achtergrond, aangezien deze geen enkele rol speelt wanneer door de Commissie beslist wordt of zij tot samenwerking met hen zal overgaan.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1923/86
van de heer Christopher Jackson (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/94)**

Betreft: Elektronische apparatuur

Fracties in het Europese Parlement die aan het Parlement toebehorende elektronische apparatuur, zoals computers en printers, wilden meenemen naar fractiebijeenkomsten, studiedagen enz., in andere EG-landen dan die waarin de gebruikelijke vergaderplaatsen van de instellingen liggen, hebben moeilijkheden ondervonden omdat uitvoervergunningen vereist zijn.

Zijn er EG-bepalingen van algemene aard of met betrekking tot de instellingen van de Gemeenschap, op grond waarvan dienstapparatuur van het Parlement, die met het oog op dergelijke bijeenkomsten tijdelijk wordt uitgevoerd, vrijgesteld is van douane-aangifte, vergunningen enz.?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(4 februari 1987)**

Artikel 4 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen bepaalt dat de Gemeenschappen zijn vrijgesteld van alle douanerechten, in- en uitvoerverboden en -beperkingen met betrekking tot goederen bestemd voor officieel gebruik van de Gemeenschappen. Er mogen derhalve geen beperkingen bestaan met betrekking tot het vervoer van de door het geachte Parlementslid genoemde aan het Parlement toebehorende apparatuur.

In 1983 werd de Commissie door ambtenaren van het Parlement in kennis gesteld van bepaalde moeilijkheden die bij een grensovergang waren gerezen met betrekking tot de vraag welke procedure moest worden gevolgd bij vervoer tussen de Lid-Staten van aan het Parlement toebehorend materieel. Gezien het belang, en in vele gevallen, het spoedeisende karakter van het betrokken vervoer, werd tussen de autoriteiten van de Lid-Staten een administratieve regeling getroffen waarbij vrijstelling wordt verleend van de Regeling Communautair Douanevervoer voor zendingen goederen die zijn bestemd voor officieel gebruik van het Europese Parlement en die door diens eigen diensten worden vervoerd, mits bij dergelijke goederen een officieel, door het Parlement afgegeven, certificaat is gevoegd. Thans is dit document bij de douaneautoriteiten van de Lid-Staten bekend en wordt het door hen aanvaard en is sinds 1983 geen melding gemaakt van nieuwe problemen.

Zonder alle bijzonderheden van de door het geachte Parlementslid genoemde moeilijkheden te kennen, kan de Commissie niet weten of er sprake was van een fout bij de juiste toepassing van de bovengenoemde regeling, dan wel of het geachte Parlementslid doelt op gevallen dat aan het Parlement toebehorende apparatuur werd vervoerd onder omstandigheden waaruit de rechtspositie van die apparatuur niet voldoende bleek. Het is duidelijk dat de autoriteiten die tot de voltooiing van de interne markt de nog bestaande controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten verrichten, er steeds zeker van moeten zijn dat goederen waarvoor toepassing van het hogergenoemde protocol wordt verlangd, ook inderdaad daaronder vallen en de mogelijkheid bestaat dat zich gevallen hebben voorgedaan waarin dit moest worden aangetoond.

De Commissie is zeer verbaasd over het feit dat er sprake is geweest van uitvoervergunningen daar zij tot dusver niet van dergelijke problemen heeft gehoord. Opgemerkt zij dat artikel 34 EEG-Verdrag bepaalt dat kwantitatieve uitvoerbeperkingen en alle maatregelen van gelijke werking tussen Lid-Staten zijn verboden. Indien het geachte Parlementslid volledige bijzonderheden verstrekt over de aard van de gerezen moeilijkheden, zal de Commissie hem een duidelijker antwoord geven en uiteraard alle maatregelen nemen die nodig mochten blijken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1929/86
van de heer Bryan Cassidy (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/95)**

Betreft: Angola

Hoeveel communautaire hulp ontvangt Angola in het kader van de Derde Overeenkomst van Lomé?

Welke voorstellen heeft de Angolese regering de Commissie gedaan voor projecten die onder dit hulpprogramma vallen?

Op welke termijn zullen deze worden uitgevoerd?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(26 januari 1987)**

Het bedrag programmeerbare steun dat aan Angola in het kader van het Nationaal Indicatief Programma voor de Derde Overeenkomst van Lomé werd toegewezen is 95 miljoen Ecu. Het indicatief programma werd op 1 oktober laatstleden te Luanda ondertekend. Voor concentratie van de communautaire steun werden twee sectoren aangewezen, te weten de zelfvoorziening op voedselgebied (met maatregelen op het gebied van de landbouw, de veeteelt en de visvangst) en het opnieuw op gang brengen van de productie door vernieuwing van de infrastructuur ten behoeve van de levensmiddelensector (communicatiesystemen, elektriciteitsvoorziening op het platteland, enz.). Bovendien werd buiten die sectoren voorzien in activiteiten op het gebied van de ontwikkeling van het menselijk potentieel (beroepsopleiding) en de verbetering van de sanitaire voorzieningen voor de bevolking. De Angolese regering heeft ter uitvoering van het indicatieve programma bij de Commissie reeds een aantal programma's en projecten ingediend.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1930/86
van de heer Bryan Cassidy (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/96)**

Betreft: Angola

Is de Commissie er zeker van dat haar ambtenaren zowel in Angola zelf als in Brussel volledige medewerking genieten van het MPLA-bestuur in Angola bij het ontwerpen en beheer van de communautaire steunprojecten?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**
(26 januari 1987)

Ja. Sinds april vorig jaar is er een delegatie van de Commissie gevestigd in Luanda en de programmering met betrekking tot de middelen van Lomé 3 is zonder problemen en in de geest van de overeenkomst verlopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1934/86
van mevrouw Vera Squarzialupi (COM—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/97)

Betreft: Gebruik van psychofarmaceutische produkten

Kan de Commissie aan de hand van de resultaten van een door het Europese Parlement verricht onderzoek naar het drugprobleem in Europa en in het bijzonder naar het gebruik van psychofarmaceutische produkten inlichtingen verstrekken over de stijging van het gebruik van analgetica in de afgelopen jaren? Uit de gegevens over het eerste halfjaar van 1985 en die over het eerste halfjaar van 1986 blijkt bijvoorbeeld dat het gebruik van het analgeticum Tengesis wat de tabletten betreft met 144% en wat de ampullen betreft met 184% is gestegen.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**
(15 januari 1987)

De Commissie beschikt momenteel niet over gegevens omtrent het gebruik van analgetica.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1938/86
van de heer Antonio Iodice (PPE—I)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/98)

Betreft: Opleiding van apothekers

Bij besluit van de Raad van 16 september 1985⁽¹⁾ is een Raadgevend Comité voor de apothekersopleiding ingesteld. Kan de Commissie informatie verstrekken over eventuele resultaten die dank zij dit orgaan zijn geboekt, met name op het gebied van de opleiding van apothekers, de door de farmaceutische wetenschap geboekte vooruitgang en de opleidingsmethoden?

Zijn er amendementen of wijzigingen op de artikelen betreffende de farmaceutische opleiding in de Richtlijn 85/432/EEG⁽²⁾ en 85/433/EEG⁽³⁾ van de Raad voorgesteld?

Is de Commissie niet van mening dat de taken van dit comité in verband met de volledige totstandkoming van de interne markt en met het oog op het vrije verkeer van de burgers van de Gemeenschap moeten worden uitgebreid?

⁽¹⁾ PB nr. L 253 van 24. 8. 1985, blz. 43.

⁽²⁾ PB nr. L 253 van 24. 9. 1985, blz. 34.

⁽³⁾ PB nr. L 253 van 24. 9. 1985, blz. 37.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**
(4 februari 1987)

De leden van het Raadgevend Comité voor de apothekersopleiding, dat bij besluit van de Raad van 16 september 1985 werd ingesteld, werden door de Lid-Staten nog niet aangewezen, zodat de Raad hen nog niet kon benoemen overeenkomstig lid 3 van artikel 3 van dit besluit.

Hierom en ook omdat de termijn voor de omzetting van de Richtlijnen 85/432/EEG en 85/433/EEG pas op 30 september 1987 verstrijkt, vindt de Commissie het voorbarig in dit stadium amendementen voor te stellen betreffende de minimumvoorwaarden voor de farmaceutische opleiding zoals bedoeld in de voornoemde richtlijnen.

Evenals voor de andere raadgevende comités die reeds bestaan voor de opleiding tot bepaalde andere beroepen in de gezondheidszorg (artsen, algemeen verpleegkundigen, tandartsen, verloskundigen), is de Commissie van mening dat de rol van het Raadgevend Comité voor de apothekersopleiding primordiaal zal zijn voor het bereiken van een vergelijkbaar hoog opleidingsniveau en zal bijdragen tot het vrije verkeer van apothekers in de beste omstandigheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1941/86
van de heer Alexandros Alavanos (COM—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 november 1986)
(87/C 133/99)

Betreft: Weigering van de Commissie om gegevens te verstrekken aan een lid van het Europese Parlement

Op mijn vorige schriftelijke vraag nr. 636/86⁽¹⁾ over de positie van Griekenland ten aanzien van de ontvangsten uit en bijdragen aan de EG-begroting weigerde de heer Christophersen, lid van de Commissie, gegevens over de ontvangsten te verstrekken en voerde daarvoor als reden aan dat de Commissie bezwaren heeft geuit tegen de opstelling van overzichten met statistische gegevens die verlangens naar een „juste retour” kunnen oproepen (3. 10. 1986, QXW0636/

86-EL). Enkele dagen later hebben communautaire diensten de betrokken gegevens over de ontvangsten van Griekenland uit de EG-begroting aan journalisten verstrekt (publicatie in het Griekse dagblad „Express” van 25. 10. 1986).

Is de Commissie van mening dat zij gegevens alleen kan verstrekken wanneer deze haar eigen standpunten rechtvaardigen, maar kan weigeren wanneer zij wellicht afwijkende standpunten ondersteunen en dat zij een lid van het Europese Parlement gegevens kan weigeren die zij enkele dagen later aan de pers verstrekt? Is dit de — weliswaar originele — opvatting van de Commissie over haar verplichtingen ten opzichte van de parlementaire controle? Zo niet, wat is haar commentaar op het antwoord van de heer Christophersen op mijn vorige vraag?

De Commissie wordt opnieuw verzocht de volledige gegevens te verstrekken waarom in mijn vorige vraag is verzocht.

(¹) PB nr. C 330 van 22. 12. 1986, blz. 31.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(13 maart 1987)

De Commissie kan het antwoord dat de heer Christophersen op 3 oktober 1986 in haar naam heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 636/86 van het geachte Parlementslid slechts bevestigen (¹).

Wat het genoemde artikel in de Griekse krant „Express” van 25 oktober 1986 betreft, heeft de auteur van het artikel voor 1981–1984 kennelijk de door de Rekenkamer in zijn jaarverslag over het begrotingsjaar 1984 gepubliceerde gegevens benut (²). De in deze statistieken aangehouden definitie van de jaarlijkse uitgaven is overigens niet dezelfde als die welke door de Gemeenschap wordt gebruikt voor het corrigeren van de budgettaire onevenwichtigheden.

De — minder volledige — gegevens over 1985 moeten door de auteur zijn samengesteld uit verschillende bronnen, zoals bijvoorbeeld het jaarverslag 1985 van het EFRO.

(¹) PB nr. C 330 van 22. 12. 1986.

(²) PB nr. C 326 van 16. 12. 1985, blz. 148.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1949/86

van de heer José Barros Moura (COM—P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 133/100)

Betreft: Programma voor tijdelijke stillegging en opschorting van de kabeljauwvangst

Kan de Commissie mededelen op welke voorwaarden en volgens welke criteria ze subsidies toekent aan Portugese

reders in de sector kabeljauwvangst, die na de toetreding van Portugal tot de Europese Gemeenschap gehinderd zijn om met hun boten in de Canadese wateren te vissen, een land waar de Gemeenschap geen visserijakkoord mee heeft?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(19 februari 1987)

De Commissie heeft bij Besluit 86/539/EEG van 3 november 1986 (¹) haar goedkeuring gehecht aan de door Portugal vastgestelde maatregelen voor 1986 tot uitvoering van een financiële steunregeling voor acties om de activiteiten van bepaalde vissersvaartuigen tijdelijk of definitief stop te zetten overeenkomstig Richtlijn 83/515/EEG van de Raad inzake bepaalde acties voor de aanpassing van de capaciteit in de visserijsector (²). In het door het geachte Parlementslid bedoelde geval zijn dan ook de in die richtlijn vastgestelde criteria en voorwaarden toegepast.

(¹) PB nr. L 319 van 14. 11. 1986, blz. 74.

(²) PB nr. L 290 van 22. 10. 1983, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1958/86

van de leden Pieter Dankert en Eisso Woltjer (S—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 133/101)

Betreft: De kosten verband houdende met de openbare opslag van landbouwprodukten

1. Kan de Commissie aangeven wat de gemiddelde jaarlijkse kosten per produkt zijn (technische- en financieringskosten) in Ecu per ton in geval van openbare opslag van zachte tarwe, harde tarwe, gerst, rogge, olijfolie, tabak, boter, kaas, magere melkpoeder, rund-, schape-, geite- en varkensvlees, uitgaande van de situatie zoals beschreven in het veertiende financieel verslag betreffende het EOGFL (doc. COM(85) 492 def.)?

2. Kan de Commissie aangeven wat op 30 november 1985 bij benadering de marktwaarde was van de hiervoor genoemde produkten in Ecu per ton?

3. Kan de Commissie aangeven wat per produkt de gemiddelde verliezen zijn in Ecu per ton, welke ten laste van de Gemeenschap komen als gevolg van de afzet van de hiervoor genoemde produkten na 30 november 1985?

4. Kan de Commissie aangeven wat per produkt de verliezen zijn, uitgedrukt in percentages van de interventieprijzen 1985/1986, als gevolg van de afzet van de hiervoor genoemde produkten na 30 november 1985?

5. Kan de Commissie aangeven wat per produkt de verliezen bij benadering zullen zijn, uitgedrukt in percentages

van de interventieprijzen 1985/1986 in geval van openbare opslag van de produkten die op 30 november 1985 in voorraad waren gedurende een periode van één, twee, drie, vier, vijf of zes jaar?

6. Welke conclusies trekt de Commissie uit de antwoorden op deze vragen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(12 februari 1987)**

1. De technische kosten en de financieringskosten voor de openbare opslag van landbouwprodukten bedroegen in 1984:

Produkt	Opslagkosten	Financieringskosten
Zachte tarwe	21,0 Ecu/t	9,8 Ecu/t
Durumtarwe		
Gerst		
Rogge		
Olijfolie	218,7 Ecu/t	147,9 Ecu/t
Tabak	276,8 Ecu/t	67,0 Ecu/t
Boter	162,1 Ecu/t	281,0 Ecu/t
Kaas	Geen openbare voorraad	
Magere-melkpoeder	39,0 Ecu/t	123,8 Ecu/t
Rundvlees	275,8 Ecu/t	119,3 Ecu/t
Schapevlees	Geen openbare voorraad	
Varkensvlees		

Deze gegevens zijn overeenkomstig de wens van geachte Parlementsleden berekend op basis van het financieel verslag van de Commissie over het EOGFL⁽¹⁾. Het betreft dus boekhoudkundige gemiddelden, op basis van de voorraden aan het begin en het einde van het begrotingsjaar.

2. Bij het opstellen van de bijlage bij de beheersrekening over 1985 is de handelswaarde van de voorraden per 30 november 1985 op de volgende bedragen geraamd:

Zachte tarwe	162,7 Ecu/t
Durumtarwe	201,1 Ecu/t
Gerst	156,5 Ecu/t
Rogge	148,3 Ecu/t
Olijfolie	1 533,3 Ecu/t
Tabak	402,9 Ecu/t
Boter	1 229,5 Ecu/t
Magere-melkpoeder	954,1 Ecu/t
Rundvlees	
— voor- en achtervoeten	1 117,8 Ecu/t
— uitgebeend	2 566,2 Ecu/t
Varkensvlees	621,1 Ecu/t

3 en 4. De gemiddelde verliezen per ton voor de na 30 november 1985 verhandelde produkten zijn pas bekend na het afsluiten van de rekeningen over het begrotingsjaar 1986.

5. De verliezen in verband met de openbare opslag, gerelateerd aan de interventieprijzen voor 1985/1986, kunnen als volgt worden geraamd:

Produkt	Na 1 jaar	Na 2 jaar	Na 3 jaar
Zachte tarwe	18 %	33 %	48 %
Durumtarwe	16 %	31 %	45 %
Gerst	18 %	33 %	48 %
Rogge	18 %	34 %	49 %
Olijfolie	16 %	30 %	43 %
Tabak	15 %	26 %	36 %
Boter	12 %	22 %	33 %
Magere-melkpoeder	10 %	19 %	27 %
Rundvlees			
— voor- en achtervoeten	34 %	46 %	58 %
— uitgebeend	32 %	42 %	51 %
Varkensvlees ⁽¹⁾	63 %	75 %	88 %

(¹) Specifieke interventie in verband met een maatregel op veterinair gebied.

Voor de berekening van deze verliezen is uitgegaan van de opslagkosten (exclusief de tijdelijke verlaging van de communautaire financiering met 25 %) en een rentepercentage van 7%. Voor vlees is er een bepaling inzake technische afschrijving bij interventie in verband met het invriezen van het vlees; de desbetreffende kosten zijn in de verliezen over het eerste jaar verdisconteerd.

6. De Commissie is zich bewust van de omvang van de financiële lasten die verbonden zijn aan het bestaan van openbare voorraden voor landbouwprodukten. Zij blijft ernaar streven het evenwicht op de markten te herstellen en daardoor de omvang van de openbare interventie te beperken. In dat verband heeft zij onlangs een verslag ingediend over de maatregelen die in de zuivelsector dienen te worden getroffen, en zij zal met deze problemen terdege rekening houden bij het indienen van haar voorstellen voor de landbouwvoorraden voor 1987/1988.

(¹) Doc. COM(85) 492 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1961/86

van de heer Richard Cottrell (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 133/102)

Betref: Voorstel voor de spoorwegverbinding over de Dornoch Firth

Op 26 oktober werd in het Lagerhuis verklaard dat in een dossier met voorstellen dat naar Brussel was gezonden om daar in het kader van het EFRO te worden bestudeerd, sterke argumenten waren verrat die ervoor pleitten naast de geplande verkeersbrug bij Dornoch in Schotland een spoorwegverbinding te bouwen. Dit strookt niet met het antwoord

van de heer Clinton Davis op mijn schriftelijke vraag nr. 1092/86 ⁽¹⁾. Ik heb echter altijd de indruk gehad dat de Britse autoriteiten de Commissie wél raadpleegden betreffende de regeling voor de oversteekplaats over de Dornoch Firth.

Wil de Commissie deze zaak nader toelichten?

⁽¹⁾ PB nr. C 45 van 23. 2. 1987, blz. 32.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(9 maart 1987)

De Commissie is niet in staat om het geachte Parlementslid verdere inlichtingen te verschaffen over een spoorwegverbinding over de Dornoch Firth; haar standpunt blijft zoals dit uiteen werd gezet in schriftelijke vraag nr. 1092/86 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 45 van 23. 2. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1976/86

van de heer Hugh McMahon (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(87/C 133/103)

Betreft: Culturele hoofdstad van Europa

Kan de Commissie mededelen voor welk bedrag de diverse Lid-Staten in de uitgaven voor de projecten „culturele hoofdstad van Europa” in Athene en Florence hebben bijgedragen, en welke bijdragen voor Parijs en Glasgow mogen worden verwacht? De huidige Britse minister van Culturele Zaken heeft gezegd dat de Britse regering waarschijnlijk geen extra financiële hulp meer verleent. Overweegt de Commissie daartegen protest aan te tekenen bij de Britse regering?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(26 januari 1987)

De Commissie zou het geachte Parlementslid willen verwijzen naar de resolutie van de ministers, verantwoordelijk voor culturele aangelegenheden, in het kader van de Raad bijeen, van 13 juni 1985 betreffende het jaarlijks evenement „Cultuurstad van Europa” ⁽¹⁾.

Overeenkomstig lid III van deze resolutie „besluit de Lid-Staat waarin de aangewezen cultuurstad van Europa ligt, welke instantie in die Lid-Staat de verantwoordelijkheid heeft voor de organisatie en de financiering van het evenement”.

⁽¹⁾ PB nr. C 153 van 22. 6. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1979/86

van de heer Michael Hindley (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(87/C 133/104)

Betreft: Zeep op basis van kwik

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij heeft ondernomen om de uitvoer van zeep op basis van kwik uit de Europese Gemeenschap te stoppen en welke maatregelen denkt zij nog te nemen?

Welke Lid-Staten hebben eenzijdige maatregelen getroffen voor een stop op de uitvoer en productie van zeep op basis van kwik?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(3 maart 1987)

Op grond van artikel 4 van Richtlijn 76/768/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake cosmetische producten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/199/EEG ⁽²⁾, moeten de Lid-Staten het in de handel brengen in de Gemeenschap van kwik bevattende zeep verbieden.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt wordt dit soort zeep niet in Frankrijk of in de Duitse Bondsrepubliek geproduceerd. In het Verenigd Koninkrijk gebeurt dit echter wel en deze zeep is bestemd voor export naar derde landen.

Wat het meer algemene probleem van de handel in gevaarlijke stoffen betreft, de Commissie heeft bij de Raad een voorstel ingediend voor een verordening ⁽³⁾ betreffende de uitvoer uit en de invoer in de Gemeenschap van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen, alsmede een aanbeveling voor een besluit van de Raad waarbij de Commissie wordt gemachtigd om in het kader van de OESO en het UNEP namens de Gemeenschap te onderhandelen over kennisgevings- en overlegprocedures in verband met de handel in bepaalde gevaarlijke chemische stoffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 169.

⁽²⁾ PB nr. L 149 van 3. 6. 1986, blz. 38.

⁽³⁾ Doc. COM(86) 362 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1991/86

van de heer Jean-Paul Bachy (S—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(87/C 133/105)

Betreft: Openingstijden van sommige winkels tijdens het weekeinde

Het feit dat de wetgeving inzake de openingstijden — met name tijdens het weekeinde — van sommige winkels van land

tot land verschilt leidt tot concurrentievervalsing die voor de desbetreffende branche bijzonder nadelig is. Dit is met name in de grensstreken een netelige kwestie. En het risico is groot dat de wetsbepalingen inzake de winkelsluiting allengs worden opgeheven, waardoor het beginsel van de zondagsrust, dat toch in vele landen een allang verworven sociaal recht is, in gevaar komt.

Indien de opbouw van Europa ergens toe dient, dan is het juist het streven naar harmonisatie van de sociale wetgevingen, en niet de eenvoudige afschaffing ervan.

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen ten einde:

- de risico's te vermijden van de deregulering op sociaal gebied, die het gevolg is van de openstelling van de grenzen en van het vooruitzicht op de verwezenlijking van één grote Europese markt aan het begin van de jaren '90?
- de aanpassing te stimuleren van de arbeidstijd in de winkelbranche op Europees niveau om distorsies te voorkomen die de concurrentie vervalsen en om praktijken van „sociale dumping” te vermijden?
- alle nodige overleg en onderhandelingen ter zake tussen de sociale partners te bevorderen om een Europese richtlijn uit te werken?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(9 maart 1987)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid gaarne naar de antwoorden welke zij heeft gegeven op de schriftelijke vragen nr. 225/83 van mevrouw Rabbethge⁽¹⁾, nr. 226/84 van de heer Albers en mevrouw Viehoff⁽²⁾, nr. 331/84 van de heer Hooper⁽³⁾, nr. 467/84 van de heer Franz⁽⁴⁾ en op de mondelinge vraag nr. H-330/83 van de heer Seligman⁽⁵⁾ die alle op dit onderwerp betrekking hadden.

Zij herinnert eraan dat het ruimere vraagstuk van de verkorting en reorganisatie van de arbeidstijd behandeld werd in een voorstel voor een aanbeveling, waaraan de Raad in juni 1984 zijn goedkeuring niet kon hechten.

Over de reorganisatie van de arbeidstijd in verband met vooral een nieuwe organisatie van de arbeid in de onderneming wordt thans van gedachten gewisseld tussen de sociale partners in het kader van de sociale dialoog. De Commissie stelt zich voor in de loop van het eerste halfjaar 1987 een mededeling in te dienen waarin deze problemen behandeld worden.

⁽¹⁾ PB nr. C 219 van 16. 8. 1983.

⁽²⁾ PB nr. C 232 van 3. 9. 1984.

⁽³⁾ PB nr. C 188 van 16. 7. 1984.

⁽⁴⁾ PB nr. C 328 van 10. 12. 1984.

⁽⁵⁾ Uittreksel uit de notulen van de zitting van het EP van het 16. 11. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1992/86
van de heer Hans-Jürgen Zahorka (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1986)
(87/C 133/106)

Betreft: Evaluatie van de activiteit van de Export-Import Bank van de Verenigde Staten met het oog op de verlenging van de bankstatuten van 15 oktober 1986

De president van de Verenigde Staten heeft op 15 oktober jl. de statuten van de „Export-Import Bank” met nog eens zes jaar verlengd (H.R. 5548; Export-Import Bank Act Amendments 1986). Het doel van deze instelling is onder meer, de regering van de Verenigde Staten in de internationale handel een „Tied Aid War Chest” te verschaffen.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoe zij de activiteit van de bank, zoals die tot nog toe heeft plaatsgevonden, beoordeelt?
2. of er gevallen bekend zijn, waarin de activiteit van de bank indruiste tegen belangen van de Europese Gemeenschap op het gebied van de handel met derde landen?
3. of zij op het gebied waarop de bank tot dusver actief was, eventuele concurrentievervalsing kan vaststellen?
4. of zij voornemens is om in de „Uruguay-ronde” — de nieuwe onderhandelingen in het kader van het GATT — de kwestie van de exportfinanciering en/of de activiteiten van banken zoals bovengenoemde hetzij in de voor niet-tarifaire handelsbelemmeringen bevoegde commissie, hetzij in een andere bevoegde commissie, ter sprake te brengen?
5. of het haars inziens tot de mogelijkheden behoort dat zij modellen voor de instelling van een gelijkaardig orgaan binnen de Gemeenschap opstelt en of hierover reeds beraadslaagd is?

Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie
(19 februari 1987)

1 t/m 3. Sedert het eind van de jaren '70 heeft de Export-Import Bank van de Verenigde Staten (Exim) nadruk gelegd op haar programma's om als antwoord op de buitenlandse concurrentie de rentevoeten aan te passen. De Verenigde Staten zijn echter verplicht om evenals hun OESO-partners (met inbegrip van de Lid-Staten van de Gemeenschap) de regelingen inzake de minimum-rentevoet, neergelegd in de zogenoemde OESO-Consensus inzake exportkredieten, die van toepassing zijn op financiering met overheidssteun, zodat de OESO-partners op dit gebied in het algemeen op gelijke voet kunnen concurreren, na te leven.

De toestand is daarentegen niet dezelfde met betrekking tot de gebonden-hulpkredieten. Sommige landen zoals de Lid-Staten van de EG, gebruiken deze vorm van financiering in veel ruimere mate dan andere staten zoals de Verenigde

Staten. In de OESO hebben de Verenigde Staten altijd voor een beperkter gebruik van deze kredieten gepleit. De „war chest” welke een onderdeel is van de nieuwe wettelijke voorschriften voor de Exim en eerst eind 1985 werd ingevoerd, is bedoeld om de Exim-Bank in staat te stellen meer doeltreffend te concurreren met andere belangrijke exportlanden. De begroting ervan is evenwel nog steeds aanzienlijk geringer dan de bedragen die in andere OESO-landen voor gebonden-hulpfinanciering beschikbaar zijn.

Uit de ervaring blijkt dat de „war chest” om deze reden tamelijk selectief wordt aangewend. Er is gebruik van gemaakt bij offertes die voor VS-ondernemingen ten opzichte van de EG-concurrentie succesvol waren, doch dit kan evengoed het gevolg zijn geweest van andere factoren, zoals prijs, leveringstermijn of verminderde waarde van de dollar. Over het algemeen kan niet worden gesteld dat de Exim-Bank vanwege de „war chest” een concurrentievoordeel ten opzichte van de Lid-Staten heeft.

Zoals het geachte Parlementslid zal hebben opgemerkt, is de Gemeenschap het — in het kader van de lopende OESO-besprekingen — met de Verenigde Staten over eens dat het noodzakelijk is de discipline op het gebied van gebonden-hulpfinanciering te versterken, ten einde handelsdistorsies zoveel mogelijk te beperken. Indien hiertoe maatregelen kunnen worden genomen zal de ongelijkheid in concurrentievoorwaarden op dit gebied zeer worden beperkt.

4. Het juiste kader voor bespreking van de door het geachte Parlementslid te berde gebrachte vraagstukken is de OESO. De Commissie wil evenwel niet uitsluiten dat zij, in verband met de ontwikkeling van deze onderhandelingen, deze zo nodig eveneens in het kader van de nieuwe GATT-ronde naar voren zal brengen.

5. De Commissie bestudeert dit vraagstuk nog.

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2002/86
van de heer Robert Battersby (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1986)
(87/C 133/107)

Betreft: Opleggen van boetes door de Commissie in mededingingszaken

Kan de Commissie in vervolg op het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2006/82 ⁽¹⁾ over „plea bargaining” in mededingingszaken en gelet op recentelijk in de pers verschenen verontrustende berichten volgens welke de Commissie de neiging zou hebben een buigzame houding ten aanzien van bepaalde industriekartels aan te nemen, bevestigen dat deze berichten geheel ongegrond zijn, en kan de Commissie het Parlement tevens verzekeren dat haar prijzenswaardige nieuwe beleid in het kader waarvan ten aanzien van vervolging krachtens de kartelwetgeving de regels strikt worden toegepast en de straf aan de overtreding wordt afgemeten, wordt gehandhaafd?

⁽¹⁾ PB nr. C 118 van 3. 5. 1983, blz. 21.

Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie

(3 februari 1987)

De Commissie staat nog volledig achter haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2006/82 van het geachte Parlementslid en kan hem de verzekering geven dat het haar bedoeling blijft op de juiste wijze op te treden tegen alle ernstige overtredingen van de mededingingsregels van het EEG-Verdrag die haar ter kennis komen.

Ten aanzien van haar boetebeleid, neemt de Commissie aan dat het geachte Parlementslid duidt op waargenomen verschillen in de hoogte van de boeten welke zijn opgelegd aan bedrijven die de mededingingsregels op vergelijkbare wijze hebben overtreden door deel te nemen in horizontale kartels.

Overeenkomstig artikel 15 van Verordening nr. 17 van de Raad ⁽¹⁾ en de ter zake dienende Jurisprudentie van het Hof van Justitie, heeft de Commissie een zekere discretionaire bevoegdheid van bij de vaststelling van de hoogte van de boete. Eerst beziet de Commissie de duur en de zwaarte van de inbreuk en tevens of er hetzelfde van bestaat om andere vergelijkbare overtredingen door afschrikking te voorkomen. Daarnaast worden verzachtende en verzwarende omstandigheden afgewogen bij het vaststellen van de hoogte van de boete. Verzachtende omstandigheden kunnen bijvoorbeeld zijn het gedrag van de onderneming zelf of de toestand op de markt waarin het bedrijf zijn activiteiten ontplooit. De houding van de betrokken bedrijven bij het desbetreffende onderzoek is van belang bij het vaststellen van de hoogte van de boeten.

Ook kan de Commissie bij het vaststellen van de hoogte van de boete aan de afzonderlijke leden van een bedrijfstak in aanmerking nemen de moeilijkheden waarin een bedrijfstak door slechte marktomstandigheden verkeert, omdat het niet de bedoeling is de moeilijkheden die een bedrijfstak ondervindt nog te verergeren. Dit zal echter geen aanleiding kunnen zijn om boeten kwijt te schelden. De Commissie blijft ervan overtuigd dat restrictieve praktijken geen juiste oplossing bieden voor een moeilijke marktsituatie en zij blijft ook in deze omstandigheden staan op handhaving van de mededingingsregels en -procedures van de EEG.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2003/86
van de heer Victor Arbeloa Muru (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1986)
(87/C 133/108)

Betreft: Steun voor het herstel en de renovatie van oude historische wijken

Als lid van het Europese Parlement ontvang ik dikwijls verzoeken van burgemeesters van steden en dorpen in

Navarra met betrekking tot het herstel en de renovatie van oude historische wijken. Dit is bij voorbeeld het geval met de uit de middeleeuwen stammende Romaans-Gotische wijk van Ujué en de eveneens uit de middeleeuwen stammende Gotische wijk van Viana, een belangrijke stad aan de bedevaartsroute „Camino de Santiago”.

Welke steun verleent de Gemeenschap in die gevallen en wat zijn de belangrijkste criteria voor de verlening daarvan?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(23 januari 1987)

Door de Commissie wordt financiële steun gegeven voor de verwezenlijking van modelprojecten welke de instandhouding van het architectonisch erfgoed in de Gemeenschap ten doel hebben.

Wat de steunaanvragen zelf betreft wordt het geachte Parlementslid onder meer verwezen naar de mededeling ter zake voor 1986 ⁽¹⁾.

Het ligt in de bedoeling van de Commissie om aan het begin van dit jaar een soortgelijke mededeling voor 1987 te publiceren.

⁽¹⁾ PB nr. C 97 van 25. 4. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2010/86

van de heer Otto Habsburg (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(87/C 133/109)

Betreft: Steun aan zwarten in Zuid-Afrika

De EG heeft een bedrag bestemd voor steun aan zwarte organisaties in Zuid-Afrika; welke zwarte organisaties behalve de Raad van Kerken, de Cosatu-vakbond en de Kagiso-Trust hebben om steun uit deze middelen gevraagd, wat is met deze aanvragen gebeurd, en hoe worden zij afgehandeld?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie

(6 maart 1987)

De bijstand van het speciale programma van de Gemeenschap ten behoeve van de slachtoffers van apartheid wordt via vier kanalen in Zuid-Afrika verstrekt, de Zuidafrikaanse Raad van Kerken, de Zuidafrikaanse Conferentie van Katholieke Bisschoppen, de Kagiso Trust en de vakbonden. Alle verzoeken om bijstand van organisaties in Zuid-Afrika dienen via een van deze kanalen te worden ingediend en

moeten in overeenstemming zijn met de tussen de Commissie en haar Zuidafrikaanse partners overeengekomen criteria en richtsnoeren (zie eveneens de resolutie van het Europese Parlement van 10 juli 1986, punt 20). Er is bij de Commissie geen project ingediend dat niet in overeenstemming met deze richtsnoeren is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2433/86

van de heer Kenneth Collins (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 januari 1987)

(87/C 133/110)

Betreft: Vacatures bij de Commissie

Is het de Commissie bekend dat ik op 22 mei en 17 oktober 1986 vragen heb gesteld over de onderwerpen „vacature voor de post van hoofd van het voorlichtingsbureau van de Commissie in Londen” en „vacatures bij de Commissie”? ⁽¹⁾.

Is het de Commissie thans mogelijk deze vragen te beantwoorden en zo neen, komt dit doordat er bij haar onzekerheid heerst over de bij haar personeelsbeleid gehanteerde procedures?

⁽¹⁾ Nr. 696/86 en nr. 1808/86.

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(26 februari 1987)

De Commissie heeft op respectievelijk 30 januari 1987 en 20 januari 1987 antwoord gegeven op schriftelijke vragen nrs. 696/86 ⁽¹⁾ en 1808/86 ⁽²⁾ van het geachte Parlementslid.

⁽¹⁾ Zie blz. 3 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. C 100 van 13. 4. 1987, blz. 26.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2675/86

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 februari 1987)

(87/C 133/111)

Betreft: Exploitatie van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen

Op het gebied van de exploitatie van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen heeft de Raad „Energie” op 26 november een door de Commissie voorgestelde resolutie goedgekeurd betreffende communautaire beleidslijnen voor de ontwikkeling van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen.

De Commissie betreurt het dat de Raad in die resolutie geen akte heeft genomen van het voornemen van de Commissie tot instelling van een groep van deskundigen uit de wetenschappelijke en industriële kringen voor de ontwikkeling van de energiebronnen in kwestie.

Graag zou ik hieromtrent van de Raad enige verklaring bekomen.

Antwoord

(10 april 1987)

1. De Raad is van oordeel dat de Commissie er zelf voor moet zorgen dat zij alle deskundige bijstand krijgt die zij nodig meent te hebben.

2. De Commissie heeft het dienstig geacht om tijdens de zitting van de Energieraad van 26 november 1986 een verklaring af te leggen, waarvan de Raad akte heeft genomen.

De Commissie liet in deze verklaring weten zo spoedig mogelijk een vergadering van vooraanstaande wetenschappelijke adviseurs op het gebied van nieuwe en hernieuwbare energiebronnen te zullen beleggen, ten einde een overzicht van de lopende nationale programma's op te stellen, met het doel om aan te geven op welke punten de Lid-Staten elkaar aanvullen, alsmede om de bestaande informatie over het op lange termijn exploitierbare potentieel van dit soort energiebronnen op te sporen en te verzamelen en een solide basis te leggen voor de verdere werkzaamheden in deze sector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2843/86

van de leden Alfred Lomas (S—GB), Giosue Ligios (PPE—I), Carla Barbarella (COM—I), Sylvester Barrett (RDE—IRL), Pieter Dankert (S—NL), Rika De Backer-Van Ocken (PPE—B), Guido Fanti (COM—I), José Garcia Raya (S—E), Marlène Lenz (PPE—D), Marcelle Lentz-Cornette (PPE—L), Paul Staes (ARC—B), Frederick Tuckman (ED—GB), Francis Wurtz (COM—F)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(10 maart 1987)

(87/C 133/112)

Betreft: Buitenlandse schulden van de derde-wereldlanden

1. Overwegende dat de sociaal-economische toestand van de ontwikkelingslanden gedeeltelijk is verslechterd en voor sommige daarvan nog ernstiger is geworden door de ontwikkeling van de olieprijs en de prijzen van andere grondstoffen, alsmede door de daling van de dollar,

2. overwegende dat de buitenlandse schulden van deze landen in dit verband tot gevolg hebben dat de inspanningen die sommige landen zich hebben getroost om hun eigen economie er weer boven op te helpen en te herstellen, teniet worden gedaan,

3. verontrust over de algemeenheid en onvolledigheid van de richtsnoeren die hierover door de Top in Tokio over de economische samenwerking zijn vastgesteld,

verzoekt de Raad

A. het Europese Parlement in te lichten over de volgende punten:

- is het centrale probleem van de verlaging van de rentevoeten in Tokio in aanmerking genomen en, zo ja, in welke bewoordingen,
- welke concrete verplichtingen zijn door de Top aangegaan tot uitvoering van het plan-Baker en de eventuele uitbreiding daarvan;

B. wat is de Raad voornemens in dit verband te ondernemen?

Antwoord

(3 april 1987)

1. Het probleem van de verlaging van de rentevoeten is aan de orde geweest tijdens de Topconferentie van Tokio, die van oordeel was dat met de voortzetting van het huidige beleid, met name het structureel aanpassingsbeleid alsmede door intensievere internationale coördinatie de noodzakelijke voorwaarden voor deze verlaging geschapen moeten kunnen worden.

2. Te Tokio hebben de Zeven geconstateerd dat er reeds vooruitgang is geboekt in het kader van de samenwerkingsstrategie op het gebied van de schuldenlast, die vooral is gebaseerd op het initiatief dat de heer Baker tijdens de jaarvergaderingen van het IMF en van de Wereldbank in 1985 heeft genomen. In die verband hebben de Zeven grote waarde gehecht aan:

- een spoedige aanzienlijke achtste aanvulling van de middelen van de IDA (inmiddels in december 1986 goedgekeurd voor een bedrag van 12,4 miljard dollar);
- een algemene verhoging van het kapitaal van de Wereldbank
- de inwerkingtreding van het „MIGA”, waardoor het mogelijk moet worden het investeringsklimaat in de ontwikkelingslanden te verbeteren en in het algemeen de toevloed van directe particuliere investeringen te vergroten.

Deze conclusies liggen geheel in de lijn van het door de Raad en de Commissie ingenomen standpunt.

3. De Voorzitter van de Raad heeft tijdens de zitting van het Interimcomité van het IMF in april 1986 de steun van de Gemeenschap aan het „Baker-initiatief” toegezegd. In dit verband heeft de Gemeenschap gesteld dat de enige hechte grondslag voor een duurzame oplossing van het schuldenvraagstuk erin zou bestaan, de aanpak „van geval tot geval” voort te zetten, waarbij zij er de nadruk op heeft gelegd dat alle betrokken partijen (geïndustrialiseerde landen, internationale financiële instellingen en handelsbanken) dienen mee te doen aan de gecoördineerde inspanningen om hulp te verlenen aan de debiteurenlanden die kiezen voor algemene macro-economische beleidsmaatregelen en een algemeen

beleid van structurele aanpassingen. De Gemeenschap heeft voorts verklaard bereid te zijn de multilaterale financiële instellingen te helpen hun rol te spelen en heeft haar steun betuigd aan de huidige initiatieven van het IMF, met name dat betreffende het gebruik van de opbrengst van de terugbetalingen aan het „Trust Fund”. Op deze wijze zal men kunnen doorgaan met het verstrekken van concessionele leningen ter ondersteuning van de betalingsbalansen van de ontwikkelingslanden met geringe inkomsten en tegelijkertijd de noodzakelijke structurele aanpassingen kunnen vergemakkelijken.

Tijdens de laatste jaarvergaderingen van het IMF en van de Wereldbank heeft de Voorzitter van de Raad het standpunt van de Gemeenschap op dit gebied in herinnering gebracht en gewezen op de belangrijke kans, voor wat de exportopbrengsten betreft, die aan de ontwikkelingslanden wordt geboden door de nieuwe „Uruguay Round”, waaraan de Gemeenschap haar vastberaden steun heeft toegezegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2938/86

van de heer Enrique Sapena Granell (S—E)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1987)

(87/C 133/113)

Betreft: Overgang van communautaire schepen naar goedkope vlaggen

De Duitse scheepvaartmaatschappij Rickmers Line van Hamburg heeft de laatste twee schepen van haar vloot, te weten de „Renee Rickmers” en de „Bertram Rickmers” verkocht. De maatschappij handhaaft haar lijndienst op China met behulp van schepen die varen onder vlaggen van derde landen.

De maatschappij Hapag-Lloyd zal voor haar nieuwe dienst op Zuid-Amerika schepen bevrachten die niet worden bemand door werknemers met de Duitse nationaliteit. De Engelse maatschappij Furness Withy gaat zes schepen die onder de nationale vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, overdragen aan Hong Kong.

Het is niet denkbeeldig dat dergelijke dingen in de toekomst vaker zullen voorkomen. We stellen vast dat de communautaire vloot voortdurend in omvang terugloopt en dat steeds meer communautaire schepen onder goedkope vlag gaan varen. Onlangs heeft de Commissie bij de Raad verschillende voorstellen voor verordeningen en richtlijnen ingediend — waarover het Europese Parlement advies heeft uitgebracht — opdat een einde wordt gemaakt aan de ernstige crisis in deze sector.

Antwoord

(3 april 1987)

De Raad heeft tijdens zijn zitting van 22 december 1986 vier verordeningen op het gebied van het zeevervoer vastgesteld, namelijk:

- de verordening houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen;
- de verordening betreffende een gecoördineerd optreden ter vrijwaring van de vrije toegang tot lading in het vervoer over zee;
- de verordening betreffende oneerlijke tariefpraktijken in het vervoer over zee;
- en de verordening tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op het zeevervoer.

Deze vier verordeningen vormen een reële aanzet tot een gemeenschappelijk beleid ter zake. Dit beleid heeft ten doel een concurrerende en doeltreffende bedrijfstak van communautair zeevervoer te handhaven en te ontwikkelen alsmede te zorgen voor het verstrekken van concurrerende zeevoersdiensten in het belang van de handel van de Gemeenschap.

De Raad erkent evenwel dat, indien men deze doeleinden wil verwezenlijken, extra maatregelen nodig zijn ter stimulering van de vloot van de Gemeenschap en ter vermindering van de verschillen in de exploitatievoorwaarden en de kosten tussen de vloten van de Gemeenschap in haar geheel en hun buitenlandse concurrenten. De Raad heeft de Commissie derhalve verzocht hem zo spoedig mogelijk passende voorstellen voor te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3080/86

van mevrouw Martine Lehideux (DR—F)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(2 april 1987)

(87/C 133/114)

Betreft: De Aids-dreiging

Kan de Raad mededelen, overwegende dat in Frankrijk 15 nieuwe gevallen van Aids per week worden gesignaleerd en dat bij een voortschrijding van deze ziekte in dit tempo volgens de Wereldgezondheidsorganisatie de komende jaren 100 miljoen personen dragers van het virus zullen zijn, dat deze nieuwe ziekte derhalve de toekomst van de mensheid bedreigt en dat geen enkele lid-staat van de Gemeenschap over de kennis beschikt die dit kwaad ook maar gedeeltelijk kan indammen, welke maatregelen hij overweegt ten einde:

- een Europese voorlichtingscampagne te starten,
- een onderzoekcentrum voor Aids op te richten,
- bij te dragen tot de oprichting van een stichting betreffende deze ziekte,

- het gezondheidsbeleid van de Twaalf ter zake te coördineren,
- een medische controle aan de buitengrenzen in te richten om te voorkomen dat personen met deze besmettelijke en zeer gevaarlijke ziekte de Gemeenschap binnenkomen?

Antwoord

(10 april 1987)

De Raad is zeer bezorgd over de Aids-dreiging. De Europese Raad heeft dit probleem zelf tijdens zijn zitting van 5/6 december 1986 te Londen aan de orde gesteld. Bij die gelegenheid heeft hij — ik citeer —

„uiting gegeven aan zijn bezorgdheid over de toename van het aantal Aids-gevallen en het belang beklemtoond van gecoördineerde nationale campagnes voor een betere

bewustmaking en voorlichting van het publiek en ter voorkoming van verspreiding van de ziekte.

De Europese Raad gaf te kennen het werk van de Wereldgezondheidsorganisatie te steunen. Hij verzocht de Raad van Ministers en de Commissie om via de geëigende kanalen te zorgen voor een doeltreffende communautaire uitwisseling van informatie over de verspreiding, de preventie en de behandeling van de ziekte en na te gaan welke verdere maatregelen inzake de samenwerking door alle Lid-Staten moeten worden genomen. Hij kwam overeen ook de mogelijkheden tot verdere samenwerking bij het wetenschappelijk onderzoek te overwegen.”

Deze gehele problematiek zal tijdens hun zitting op 15 mei 1987 door de Ministers van Volksgezondheid worden behandeld. De voorbereiding van die zitting is in volle gang.